

KONTRA

**Ψευδαίσθηση
δημοκρατίας στο
επιχειρηματικό
πανεπιστήμιο**

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**Ενισχύουν το
«αντιτρομοκρατικό»
οπλοστάσιο**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Με μαφιόζικο τρόπο

**Παραδίδουν στην
Τουρκία ανθρώπους
που ζητούν άσυλο**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Στη φυλακή με 13 χρόνια
κάθειρξη, μόνο με ένα
έωλο δείγμα DNA**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Απ' αφορμή τον θάνατο του Μητσοτάκη

**Αποπατούν πάνω στη
μνήμη των νεκρών μας**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Με το περιβάλλον να μολύνεται
σταθερά προς όφελος του κέρδους

**Ρεσιτάλ υποκρισίας από
Τραμπ και Ευρωπαίους**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 919 - 10 Ιούνη 2017

www.eksegersi.gr

**ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΜΕΤΑ ΤΟ 2018
θα παρατείνει επ' αόριστον την κινεζοποίηση
ενώ οι Τσιπροκαμμένοι εκλιπαρούν για ένα κωλόχαρτο προπαγάνδας**

Scripta... Verba...

Ο νέος ιδιοκτήτης, κ. Ευάγγελος Μαρινάκης (...) οραματίζεται έναν οικονομικά υγιή εκδοτικό οργανισμό, τη μόνη συνθήκη που εγγυάται πραγματικά την ανεξαρτησία των μέσων ενημέρωσης, και ικανό να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις απαιτήσεις των καιρών μας.

Το Βήμα (Editorial)

Γλείψιμο, ξεσκόνισμα, πριν καν αναλάβει ο Μαρινάκης. Παλιά τους τέχνη κόσκινω να γλείφουν τ' αφεντικά.

Νομίζω εάν απουσιάζει η ηθική διάσταση από τις πολιτικές μας, ή από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, τότε έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα ως Ευρωπαίοι.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ο... μαρξιστής που αναζητά ηθική στον ιμπεριαλισμό!

Εάν θέλουμε ως κοινωνία να αφήσουμε πίσω μας τη διχαστική ρητορική, αυτό θα είναι μόνο κέρδος για την Ελλάδα. Να το κάνω πρώτος. Είναι όμως κάτι που πρέπει να το αποφασίσουμε όλοι μαζί.

Αδωνις Γεωργιάδης

Το μόνο που δεν μπορείς να καταλογίσεις στον ακροδεξιό Μπουμπούκο είναι βλακεία.

Εγώ τον γνώρισα [τον Μητσοτάκη] μόνο μέσα από τη βαθιά εκτίμηση που του έτρεφε ο Λεωνίδας.

Μίλτος Κύρκος

Εκείνα τα ντολμαδάκια είχαν τόσο άρωμα που πέρασαν από τον πατέρα στο γιο.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης μαζί με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και βεβαίως τον Κώστα Σημίτη υπήρξαν οι τρεις κορυφαίοι πολιτικοί ηγέτες που συνέβαλαν και διαμόρφωσαν καθοριστικά τη σχέση και θέση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Π.Κ. Ιωακειμίδης

Τα ορφανά του Σημίτη «μισούν» τον Ανδρέα Παπανδρέου! Και δεν το κρύβουν.

Ό,τι θέλει ο νέος, ό,τι επιθυμεί, δουλειά, σπίτι, οικογένεια πρέπει να τα παλέψει και να αγωνιστεί να τα κερδίσει στον τόπο του. Αλλιώς είναι ξένος. Εφυγαν και πάνε και δουλεύουν στις ξένες χώρες. Και ο τόπος τι θα γίνει; Αυτό είναι στην ουσία προδοσία.

Κώστας Καζάκος

Ο ευνοημένος του συστήματος κουνάει το δάχτυλο στους απόκληρους που ξενιτεύονται, πουλώντας τον ελιτισμό ως αριστεροσύνη.

Εγώ θεωρώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βγάλει την χώρα από τα μνημόνια, ότι στα μέσα του 2018 θα τελειώσει και το 3ο πρόγραμμα και δεν θα υπάρξει επόμενο, γιατί η Ελλάδα θα έχει επιστρέψει ως τότε στις αγορές.

Γιώργος Σταθάκης

Πάμε και στοίχημα...

ΡΙΠΕΣ

◆ Νέο αντικαπιταλιστικό κίνημα γεννιέται στην Ευρώπη ◆ Με επικεφαλής τον... Σόιμπλε ◆ Διαβάσατε, ασφαλώς, για τους μύδρους του κατά της φορολογικής αсуλίας των ελλήνων εφοπλιστών ◆ Το γαμώτο είναι πως ο Σόιμπλε έχει δίκιο, ανεξάρτητα από το ότι θέλει να υπερασπιστεί τους γερμανούς εφοπλιστές ◆ Ενώ οι συριζαίοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι η προκλητική φοροαυξάνηση των εφοπλ(η)στών είναι ύψιστη... εθνική υπόθεση ◆ 8,1 εκατ. ευρώ εκταμίευσαν οι Ομπάμα για ν' αγοράσουν ένα εντυπωσιακό σπίντ στην Ουάσινγκτον, που μέχρι τώρα νοίκιαζαν ◆ Ο πρόεδρος των φτωχών! ◆ Τι ΔΟΛ, τι ΔΟΨ, τι ΔΟΜ ◆ Πάντοτε «Ο Βαλές της άρχουσας τάξης», όπως εύστοχα χαρακτήριζε το Συγκρότημα ο τίτλος του βιβλίου του Νίκου Δρόσου, αρχές της δεκαετίας του '80 ◆ Ο Πρετεντέρης, πάντως, αν και «βαμμένος»

βάζελος, άρχισε να γλείφει πατόκορφα τον Μαρινάκη ◆ Προσδοκεί να πάρει διευθυντικό πόστο ◆ Οι Μητσοτάκηδες μοίρασαν τους ρόλους ◆ Ο Κούλης στην Αθήνα, η Ντόρα στην Κρήτη ◆ Νικήτρια στον επικήδειο ανταγωνισμό, μακράν, η Ντόρα ◆ Με στόφα Κατίνας Παξινού ◆ Μα υπάρχει ανταγωνισμός ανάμεσα στ' αδέρφια; ◆ Σιγά μη νοιάζεται η Ντόρα για τον Κούλη ◆ Κοτζάμ γιο έχει ν' αποκαταστήσει ◆ Ο κουμπάρος της Ντόρας, πάντως, ο βάρδος του σκυλοκρητικού Κονταρός -εκτός γραμμής κατ' ανάγκη- ακολούθησε την πεπατημένη στην επιτάφια μαντινάδα ◆ «Πριν να σε κατεβάσουνε στο νέο σπιτικό σου, σου τάζουμε πρωθυπουργό να κάνουμε το γιο σου» ◆ Ανατριχιάσαμε ◆ Όταν ο Πολάκης την πέφτει σ' αυτούς που αιογραφούν τον Μητσοτάκη, ξέρει τι κάνει ◆ Στα Χανιά δεν υπάρχουν μόνο ορκισμένοι

μητσοτακικοί, αλλά και (περισσότεροι) ορκισμένοι αντι-μητσοτακικοί ◆ Κι ο Πολάκης διεκδικεί την ψήφο τους και τον σταυρό τους ◆ Το έγραψε κιόλας ◆ «Αλλά δεν ψηφίζουν μόνο αυτά (σ.σ. η αγιογράφηση του Μητσοτάκη) στην κάλπη το 2019» ◆ Η μαγική λεξούλα: κάλπη ◆ Γιατί ο συριζαίος Ζαχαριάδης είναι κάθε μέρα σε κάποιο κανάλι; ◆ Γιατί «πουλάει» το παιδί ◆ Κάθε εκπομπάρχης περιμένει την ατάκα που θα πετάξει ◆ Κι αν δεν την πετάξει, υπάρχει και η άλλη φορά ◆ Ακόμα κι ένας κορυφαίος stand up comedian, σαν τον Ζαχαριάδη, δεν μπορεί να είναι κάθε μέρα σε φόρμα ◆ Παρακαλώ να δέσετε τις ζώνες σας, γιατί ακολουθούν αναταράξεις ◆ «Αν μετρήσω τις καριέρες που χτίστηκαν στον πόλεμο κατά της διαπλοκής, θα γεμίσω τηλεφωνικό κατάλογο» ◆ Πρετεντέρακος έφα ◆ Παρακαλώ, μη λύνετε ακόμα τις ζώνες

σας ◆ «Στη διαδρομή μου στην Αριστερά, δεν έπαιξα προσωπικά παιχνίδια» ◆ Φίλης, ο τιτανότεράστιος ◆ Εκπροσώπους από τα κόμματα του κυβερνώντος συνασπισμού κάλεσε στο Μαξίμου ο Βερναρδάκης για να ασχοληθούν με τον συντονισμό του κυβερνητικού έργου ◆ ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, Οικολόγους Πράσινους ◆ Τι κάνει ο Ζουράρις; ◆ Πώς δέχεται να μην καλείται εκπρόσωπος της Πυρκάβλου Ελλάδος, της οποίας προεδρεύει; ◆ Να κάθονται σε κάτι μπάλες που κάνουν μασάζ φωτογραφίστηκαν τα στελέχη του Ποταμιού ◆ Η πολιτική γελοιότητα είναι δεδομένη, μήπως όμως υπάρχει και τίποτα παραπέρα; ◆ Γκρίζα διαφήμιση, ας πούμε ◆ Η ζωή συνεχίζεται είπε ο θυμόσοφος κυρ-Αλέκος ◆ Κήρυξε σιωπητήριο εις άπαν το συριζαϊκό ακροατήριο ◆ Μνημόνια και τα σκυλιά δεμένα ◆ Δεν τον χειροκρότησαν, αλλά τον κατάλαβαν ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κλαψουρίζει η «Εποχή»: «Εκβιασμοί χωρίς τέλος», από τους δανειστές. «Είναι» - γράφει στην κατακλείδα του κεντρικού πρωτοσέλιδου σχολίου της- «σαν το τέρμα, τα γκολπόστ επί το ελληνικότερον, της παρομοίωσης του Τσακαλώτου να μετακινούνται επ' άπειρον, ώστε να μην μπορεί να τα πλησιάσει για να σκοράρει η ελληνική κυβέρνηση, αλλά ούτε και η ελληνική οικονομία». Και τι τακτική εφαρμόζει η κυβέρνησή σας κι εσείς αντάμα, κύριοι της τοπάλι «ανανέωσης»; Τη γνωστή τακτική «γκολ εσείς; σέντρα εμείς». Τα γκολπόστ των ιμπεριαλιστών δανειστών μετακινούνται, αλλά τα δικά σας μένουν ακίνητα (μαζί με την κουτάλα της αστικής εξουσίας που την αρπάξατε γερά και δεν την αφήνετε).

ΚΟ Μακρόν δεν άφησε τον Τραμπ να τραβήξει το χέρι του από τη μεταξύ τους χειραψία, αλλά το έσφιξε πιο δυνα-

τά και παρέτεινε τη χειραψία, για να δείξει στον αμερικανό πρόεδρο ότι... κανείς δεν του επιβάλλεται. Δεν πρόκειται για παραπολιτικό σχόλιο γαλλικών εφημερίδων, αλλά για σχόλιο του ίδιου του Μακρόν! Ο ψωραλέος γαλλικός ιμπεριαλισμός αναζητά εικονικό κύρος. Όμως, οι συσχετισμοί μεταξύ ιμπεριαλιστικών δυνάμεων καθορίζονται από τη δύναμη του κεφαλαίου που η

καθεμιά διαθέτει και όχι από οιονεί μπρα-ντε-φερ μπροστά στις κάμερες. Ο Μακρόν κάνει προπαγάνδα ενόψει των γαλλικών βουλευτικών εκλογών. Τίποτα περισσότερο.

ΚΟ γνωστός ακροδεξιός Φαήλος Κρανιδιώτης πρώτα εξέφρασε «σεβασμό» μπροστά «στον αυθεντικό πόνο μιας κόρης που θρηνεί με

αξιοπρέπεια τον πατέρα της» και μια μέρα μετά απεφάνθη ότι ο Κούλης δεν έχει το ανάστημα για να διώξει τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ «η Ντόρα Μπακογιάννη είναι πιο στιβαρός πολιτικός άνδρας από τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Είναι γυναίκα, αλλά έχει πολιτικό ανάστημα». Ολως... τυχαίως, αυτά τα είπε σε συνέντευξη στη συριζαϊκή «Documento». Η ακροδεξιά πάντα αρεσκόταν στις απροκάλυπτες προβοκάτσιες. Και το σύστημα προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ έχει κάθε λόγο να αβαντάρει την ακροδεξιά (μέχρι και τους νεοναζί).

Το Σάββατο 3 Ιούνη πέθανε -πλήρης ημερών στα 87 της χρόνια- η δασκάλα Ευτέρπη Περάκη, μητέρα και γιαγιά συντρόφων. Κηδεύτηκε την επομένη στο Μαλεβίζι, στη Μονή, τόπο καταγωγής των Περάκηδων.

Όσοι τη γνωρίσαμε και γευτήκαμε τη φιλοξενία της (στα όρια της... καταπίεσης) θα τη θυμόμαστε σαν μια πραγματική κρητική αρχόντισσα, από το είδος που σιγά-σιγά εκλείπει.

Στα παιδιά της Πέτρο, Καίτη και Αλίκη εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ταυτόχρονα θέλω να γνωστοποιήσω στον ελληνικό λαό ότι η κυβέρνηση δεν ξεπουλά όσο όσο τη δημόσια περιουσία αλλά την αξιοποιεί (...) Όλοι οι Έλληνες λοιπόν αλλά και οι ξένοι επενδυτές είναι σίγουροι ότι η κυβέρνηση με σεβασμό στο περιβάλλον, στα εργασιακά δικαιώματα και την περιουσία του ελληνικού λαού, αγωνίζεται για έξοδο από την κρίση, προστατεύοντας ΟΛΟΥΣ.

Αλέκος Φλαμπουράρης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

10/6/1944: Γερμανοί πυρπολούν το Δί-στομο Φωκίδας και εκτελούν 269 κατοίκους **10/6/1990:** Αποφυλάκιση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης **10/6/1990:** Ρουκέτα κατά γραφείων Procter & Gamble (17N) **11/6/1969:** Εκρηξη βόμβας (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβος», τραυματισμός τεσσάρων ατόμων **11/6/1903:** Δολοφονία βασιλιά Αλέξανδρου και βασίλισσας Ντράγκα (Βελιγράδι) **11/6/1928:** Μεγάλη καπνεργατική απεργία σε Ξάνθη, Καβάλα, Δράμα, Αλεξανδρούπολη και Κομοτηνή **11/6/1984:** Θάνατος Ενρίκο Μπερλίνγκουερ **12/6:** Ημέρα κατά της παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες (1898), Ρωσία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Φινλανδία: Ημέρα Ελσίνκι (1550) **12/6/1964:** Ο Νέλσον Μαντέλα καταδικάζεται σε ισόβια από το ρατσιστι-

κό καθεστώς της Νοτίου Αφρικής **12/6/1971:** Εφοδος της αστυνομίας σε νυχτερινά σχολεία και έλεγχος για το κατά πόσο οι μαθητές «κακοποιούν» τη δημοσιευμένη στα βιβλία τους φωτογραφία του Γεώργιου Παπαδόπουλου **13/6:** Ημέρα softball **13/6/1798:** Στραγγαλισμός Ρήγα Φεραίου **13/6/1989:** Τρεις βόμβες στον πέμπτο όροφο του υπουργείου Εσωτερικών, έξω από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εφορία της Νίκαιας (ΕΛΑ) **14/6:** Ημέρα bloggers, ημέρα εθελοντή αιμοδότη, Δανία (1219), ΗΠΑ (1777): Ημέρα σημαίας **14/6/1928:** Γέννηση Ερνέστο Τσε Γκεβάρα **14/6/1936:** Θάνατος Μαξίμ Γκόρ-κι **15/6:** Ημέρα ανέμου, ημέρα γονιμότητας,

ημέρα κατά της κακομεταχείρισης ηλικιωμένων **15/6/1945:** Θάνατος Αρη Βελουχιώτη **15/6/1972:** Οι Ουλρίκε Μάινχοφ και Γκέρχαρντ Μύλερ (RAF) συλλαμβάνονται σε διαμέρισμα κοντά στο Αννόβερο **15/6/1972:** Συλλαμβάνονται τέσσερα μέλη του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» **15/6/1978:** Δολοφονική απόπειρα εναντίον του καταγγέλλει ο βουλευτής του ΚΚΕ Λυκούργος Καλλέργης **15/6/2000:** Ο συνοριακός φρουρός Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο Πακιστανό Γιο-βάλ Μπατζάρ στον οικισμό Μεγάλο Δέρειο Εβρου **16/6:** Ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της νότιας Αφρικής, ημέρα πάτερα **16/6/1960:** 20.000 αριστεροί καταλαμβάνουν με έφοδο την ιαπωνική βουλή, 870 τραυματίες.

ΣΥΡΙΖΑ

Ενωμένοι σε μια γροθιά γύρω από την κουτάλα

Μπορεί το παραπολιτικό κουτσομπολιό να εμφανίζει το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ γεμάτο από «διαφωνούντες» ή «προβληματιζόμενους», όμως η απόφαση που πήρε η Πολιτική Γραμματεία του κυβερνώντος κόμματος την περασμένη Τρίτη επιβεβαιώνει για μια ακόμα φορά ότι είναι ενωμένοι σαν μια γροθιά γύρω από την κουτάλα της εξουσίας. Πως όταν πρόκειται για την παραμονή τους στην εξουσία, ξέρουν να βάζουν στην άκρη τις φραξιονιστικές αντιθέσεις, που αναπόφευκτα υπάρχουν σε κάθε αστικό κόμμα εξουσίας, και να εμφανίζονται ενωμένοι. Τόσο ενωμένοι που κανείς τους να μην υποβάλει αίτημα άμεσης σύγκλησης της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος, που όταν συγκαλείται δεν αποφεύγει τον αρνητικό θόρυβο (λόγω του αριθμητικού μεγέθους της και επειδή εκεί οι αρχηγοί των φραξιών αισθάνονται την ανάγκη να ανεβάσουν τους τόνους για να κερδίσουν πόντους).

Από την πρώτη κιόλας παράγραφο, η εκτενής ανακοίνωση της ΠΓ του ΣΥΡΙΖΑ κάνει λόγο για τις «μεγάλες στρατηγικού χαρακτήρα μεταρρυθμίσεις» της κυβέρνησης και για την «εν εξελίξει διαπραγμάτευση για την απομείωση του ελληνικού δημόσιου χρέους». Ψέμα με το «καλημέρα» δηλαδή. Ακολουθούν πρόστυχος πανηγυρισμός για τα οικονομικά στοιχεία που «αποτελούν δείγμα αλλαγής σελίδας για τη χώρα και κινούνται στον αντίποδα της καταστροφολογίας που συντηρούν η αντιπολίτευση και τα συστημικά

MME», καθώς για την «αύξηση των θέσεων απασχόλησης κατά 220.000 κατά την περίοδο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ»!

Μετά έχουμε την απαραίτητη παπάρα: «Με δεδομένο ότι η Ελλάδα έχει τηρήσει όσα συμφωνήθηκαν και θα ολοκληρώσει και τυπικά εντός των επόμενων ημερών το σύνολο των προσαπαιτούμενων δράσεων, τώρα είναι η σειρά των δανειστών μας να τηρήσουν τις δικές τους δεσμεύσεις». Η τήρηση των δεσμεύσεων των ιμπεριαλιστών, μάλιστα, βαφτίζεται «ηθική και νομική τους υποχρέωση»!

Αφού κάνουν γαργάρα την «είσοδο στην πολιτική χαλάρωση», επαναλαμβάνουν αυτά που ήδη είχαν πει ο Τσίπρας και ο Τζανακόπουλος για «έξοδο στις αγορές, το συντομότερο δυνατό, με βιώσιμους όρους για τη χώρα μας». Ακολουθεί κλαψούρα για τη συμπεριφορά του ΔΝΤ (το οποίο μέχρι προχθές αποθέωναν για τις θέσεις του στο θέμα του χρέους) και φτάνουν στην απόλυτη γελοιότητα (ή προκλητικότητα): «Ανεξάρτητα από τη στάση του ΔΝΤ, η ώρα των αποφάσεων έχει έρθει για την Ευρώπη. Η Ελλάδα έχει τηρήσει πλήρως τα συμφωνηθέντα και το ίδιο περιμένει να κάνουν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί. Μια διέξοδος καθαρής λύσης για το χρέος που θα το καθιστά βιώσιμο με βάση τις αναλύσεις όλων των θεσμών, συμπεριλαμβανομένης και της ΕΚΤ, δεν θα αποτελεί νίκη ελληνική, αλλά νίκη ευρωπαϊκή»! Η γελοιότητα έχει και συνέχεια: «Οι εταίροι μας πρέπει αυτό να το κατανοή-

σουν και ιδιαίτερα η γερμανική πλευρά, από την οποία αναμένουμε αντί για κλιμάκωση αντιπαράθεσης, με διαρροές και λεκτικές προκλήσεις, να συμβάλει εποικοδομητικά για μια λύση οριστικής υπέρβασης της ελληνικής κρίσης»! Το μόνο που τους λείπει είναι το... καλυμμαύχι και το θυμιατό.

Ακολουθεί η ρητή στήριξη «των προσπαθειών και της στρατηγικής της κυβέρνησης» και ξανά το ψέμα: «Επαναλαμβάνουμε τη θέση μας ότι στο βαθμό που το ΔΝΤ αναβάλλει την απόφασή του για συμμετοχή και χρηματοδότηση του ελληνικού προγράμματος και εν τέλει δεν αποφασίζει τη συμμετοχή του, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν θα εφαρμόσει το μίγμα πολιτικής που το Ταμείο απαίτησε κατά την τελευταία διαπραγμάτευση». Γιατί ψέμα; Δείτε τη συνέντευξη του Τσακαλώτου στη «Χάντελσμπλατ» την ίδια μέρα (τη διένειμε με δελτίο Τύπου το υπουργείο Οικονομικών, μεταφρασμένη στα ελληνικά, σε αντίθεση με το Μνημόνιο-4 που παραμένει αμετάφραστο).

Στο πρώτο κιόλας ερώτημα της γερμανικής φυλλάδας («Θα τα αποσύρετε όλα ή ορισμένα από αυτά τα μέτρα, εάν δεν επρόκειτο να επιτευχθεί συμφωνία, όπως επεσήμανε ο πρωθυπουργός στο κοινοβούλιο»), ο Τσακαλώτος προσπαθεί να το παίζει... Μέσι. Αφού (ξανα)πεί ότι «θα ήταν ομολογουμένως κάπως παράξενο να υπάρχει ένα συνολικό πακέτο μεταρρυθμίσεων με το οποίο έχει συμφωνήσει ΔΝΤ και την ίδια στιγμή

το τελευταίο να αρνείται να συμμετάσχει σε αυτό καθαυτό το πρόγραμμα», αφήνει αναπάντητο το ερώτημα και καταλήγει: «Κατά συνέπεια δεν είμαι απαισιόδοξος ως προς το μέλλον. Πιστεύω ότι με καλή θέληση όλων των πλευρών μπορούμε να καταλήξουμε σε μία συμφωνία στο Eurogroup του Ιουνίου»! Άλλο τι λέμε στους Έλληνες, που τους αντιμετωπίζουμε σαν Χαχλούς, και άλλο τι λέμε σε μια γερμανική εφημερίδα, για να το διαβάσουν οι ιμπεριαλιστές ηγέτες.

Ακόμα και για τον τρόπο συμμετοχής του ΔΝΤ, που είναι δεδομένη, μετά και τη δημόσια τοποθέτηση της Λαγκάρντ στην ίδια γερμανική εφημερίδα, ο Τσακαλώτος αποδεικνύεται... λαρτζ: «Η μορφή της συμμετοχής του ΔΝΤ έχει σημασία μόνο στο βαθμό που δεν αποτελεί εμπόδιο στην επίτευξη μιας συνολικής συμφωνίας, η οποία να είναι αξιόπιστη για την κοινωνία, τις αγορές και τους πιστωτές. Αλλά προτιμάμε τη συμμετοχή με τρόπο που να μην τίθεται σε κίνδυνο η ακεραιότητα του Ταμείου ή του ελληνικού προγράμματος». Είναι έτοιμοι, λοιπόν, να δεχτούν αυτό που έχει ήδη συμφωνήσει η Γερμανία με το ΔΝΤ.

Και για να μην μέινει καμιά αμφιβολία ως προς τη διαθεσιμότητά τους να υπογράψουν το σχέδιο Σόιμπλε, ο Τσακαλώτος λέει ότι το πακέτο των μέτρων Σόιμπλε «δεν είναι αμελητέο» και με ύφος διακονιάρη έξω από την Αγιατριάδα της Πρέβεζας ζητά: «Ομως θα μπορούσαν να γίνουν παραπάνω πράγματα»!

Ανεπιθύμητος στην Ελλάδα ο δολοφόνος Νετανιάχου

Στις 15 Ιούνη, ο σιωνιστής εγκληματίας πολέμου Βενιαμίν Νετανιάχου θα βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, καλεσμένος του Τσίπρα μαζί με τον Νικόλαο Αναστασιάδη, για έναν ακόμα γύρο της αμερικανόπνευστης Τριμερούς Συνάντησης Κορυφής (η πρώτη είχε γίνει στη Θεσσαλονίκη). Ο Τσίπρας επέλεξε να κάνει την τριμερή στη Θεσσαλονίκη, φοβούμενος ότι οι αναμενόμενες κινητοποιήσεις στην Αθήνα θα ήταν πολυπληθέστερες.

Ξέρουμε ότι το κίνημα δεν περνάει τις καλύτερες στιγμές του, όμως ακόμα κι έτσι πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια ώστε να διατρανωθεί η γνώμη του ελληνικού λαού για τους σιωνιστές δολοφόνους και τον επικεφαλής της κυβέρνησής τους. Όσο για τους συριζαίους, έχουν προ πολλού πετάξει κάθε μάσκα, έχουν χάσει κάθε τσίπα. Τα ταξίδια τους στο Τελ Αβίβ και τα «κωλοτριψίματα» με τους σιωνιστές είναι περισσότερα απ' όσα είχαν κάνει αθροιστικά όλες οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει τον Κορκίδη ως μέλος της Ρυθμιστικής Αρχής Λιμένων

Από καιρό έχει φανεί πως κάποιοι δεξιόι (ή και ακροδεξιόι), όπως ο Μίχαλος και ο Κορκίδης έχουν αναπτύξει «στενές επαφές τρίτου τύπου» με τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Η συμμετοχή τους στη διακοσμητική επιτροπή για το Σύνταγμα, που έστησε ο Τσίπρας, δεν ήταν τυχαία. Η επίκληση του θεσμικού τους ρόλου (πρόεδρος του ΕΒΕΑ ο ένας, της ΕΣΣΕ ο άλλος) ήταν απλά ο φερετζές για να καλύψουν τη γύμνια τους. Σιγά τον θεσμικό ρόλο. Σε δευτεροκλασάτα συνδικάτα καπιταλιστών είναι επικεφαλής, κανένας δεν τους υποχρέωνε να παίξουν το παιχνίδι των Τσιπραίων, πολύ περισσότερο όταν είναι στελέχη της ΝΔ και υπήρξαν υποψήφιοι βουλευτές της. Το πιθανότερο είναι πως αισθάνονται παραγκωνισμένοι από το «σύστημα» που χτίζει ο Κούλης και κοιτάνε τις «δουλειές» τους (ας μην ξεχνάμε ότι και οι δυο είναι καπιταλιστές μεσαίου βεληνικούς).

Τώρα, ο Κορκίδης προτείνεται από τον υπουργό Ναυτιλίας Π. Κουρουμπλή για θέση μέλους της Ρυθμιστικής Αρχής Λιμένων. Η πρόταση κατατέθηκε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, η οποία ενέκρινε την τοποθέτησή του την περασμένη Τρίτη. Ο Κορκίδης διέρρευσε και πάλι ότι επελέγη λόγω της θεσμικής του ιδιότητας (πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιά), αναρωτιόμαστε όμως πώς συμβαίνει και από τόσα στελέχη της Δεξιάς με θεσμικές ιδιότητες ο κλήρος πέφτει συνέχεια σ' αυτόν.

Μην προκαλείτε

Αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη των εργαζόμενων στο Mega και στον ΔΟΛ να υπερασπιστούν τη δουλειά τους, καθώς ζουν σε απόλυτη ανασφάλεια μετά την αγορά του ΔΟΛ από τον Μαρινάκη (που είχε ήδη στήσει μια δική του εφημερίδα - αντίγραφο του «Βήματος») και την είσοδο στο μετοχικό κεφάλαιο του Mega των Μαρινάκη και Σαββίδη (με 22% και 20% αντίστοιχα). Όμως, από την υπεράσπιση των θέσεων εργασίας μέχρι την υπεράσπιση του ρόλου που έπαιζαν και θα συνεχίσουν να παίζουν αυτά τα Μέσα υπάρχει απόσταση όση ανάμεσα στη μέρα και τη νύχτα.

Η ΕΣΗΕΑ κάλεσε τον Μαρινάκη «να σεβασθεί τις άυλες αλλά μετρήσιμες αξίες του ΔΟΛ, δηλαδή την **κουλτούρα, το κύρος και την δύναμη της ιστορικότητας** που τον συνοδεύουν και τα οποία εγγυώνται οι εργαζόμενοι»! Και οι απλήρωτοι εργαζόμενοι του Mega δήλωσαν σε ανακοίνωσή τους: «Είμαστε αποφασισμένοι να ανταποκριθούμε πλήρως στις προσδοκίες του τηλεοπτικού κοινού με κεντρικούς πυλώνες στο πρόγραμμα του MEGA, **τον ενημερωτικό τομέα και την ποιοτική ψυχαγωγία**. Με αυτά τα χαρακτηριστικά, **το MEGA καταξιώθηκε και παρέμεινε σταθερά στην κορυφή της συνείδησης του τηλεοπτικού κοινού** από την έναρξη της λειτουργίας του».

Μην προκαλείτε, κυρίες και κύριοι, γιατί όταν αρχίσουν οι απολύσεις από τα νέα αφεντικά δε θα βρίσκετε αλληλέγγυους.

Κυπριακό: Απλά συντηρούν μια νεκρή διαδικασία

Κι εκεί που η ανακοίνωση του ναυαγίου των διαπραγματεύσεων για το Κυπριακό θεωρούνταν δεδομένη, η τουρκική πλευρά -με προφανή σκοπό να μην της φορτώσουν την ευθύνη- έκανε έναν θεαματικό ελιγμό της τελευταίας στιγμής και δέχτηκε να επαναληφθεί η διαδικασία της Γενεύης «εντός του Ιουνίου».

Οι σχετικές ανακοινώσεις έγιναν στην έδρα του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη, όπου μετέβησαν Αναστασιάδης και Ακιντζί και «δείπνησαν» επί τετράωρο με τον γενικό γραμματέα Γκουτέρες. Η τουρκική διπλωματία δεν παρέλειψε να ρυθμίσει και κάποιες λεπτομέρειες, σημαντικές από επικοινωνιακή άποψη (για να μην φανεί ότι σύρθηκε πίσω από την τελευταία πρόταση Αναστασιάδη), αλλά και άποψη ουσίας.

Ενώ ο Αναστασιάδης επέμενε πως στη νέα διάσκεψη πρέπει να συζητηθεί μόνο το κεφάλαιο «ασφάλεια και εγγυήσεις», γιατί τα υπόλοιπα έχουν συζητηθεί, το κοινό ανακοινωθέν που διάβασε παρουσία και των δύο ηγετών ο Γκουτέρες αναφέρει γενικόλογα πως «όλοι συμφώνησαν ότι το κε-

φάλαιο της ασφάλειας και των εγγυήσεων είναι ζωτικής σημασίας για τις δύο κοινότητες». Ως προς τη μεθοδολογία της διάσκεψης, όμως, το ανακοινωθέν αναφέρει πως «οι ηγέτες και ο γενικός γραμματέας συμφώνησαν ότι όλα τα θέματα θα τύχουν αλληλένδετης διαπραγμάτευσης. Τίποτα δε θα συμφωνηθεί αν δεν συμφωνηθούν όλα».

Αυτό δείχνει πως το μέλλον που προδιγράφεται για τη Γενεύη II είναι το ίδιο μ' αυτό που είχε η Γενεύη I: αποτυχία επί της ουσίας και το πολύ διατήρηση της διαδικασίας ανοιχτής, περισσότερο για λόγους γοήτρου του ΟΗΕ. Παρά τις σημαντικές παραχωρήσεις που έχει κάνει ο Αναστασιάδης, φαίνεται πως η τουρκική πλευρά δεν είναι διατεθειμένη, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση, να παραχωρήσει το παραμικρό απ' όσα έχει κερδίσει με τον πόλεμο και έχει ντεφάκτο κατοχυρώσει εδώ και πάνω από τέσσερις δεκαετίες. Το καθεστώς Ερντογάν έχει πολύ «τραχανά απλωμένο», το τοπίο στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής παρουσιάζει εξαιρετική ρευστότητα και το καθεστώς Ερντογάν θέλει να εξακολουθήσει να διαθέτει το Κυπριακό ως

διαπραγματευτικό όπλο, ιδιαίτερα ενόψει της ρύθμισης των ανοιχτών ενεργειακών ζητημάτων της περιοχής.

Όσο για το πρόσχημα που θα οδηγήσει τη Γενεύη II σε αποτυχία, όταν στο τραπέζι τίθενται εξ υπαρχής όλα τα θέματα, είναι πανεύκολο όποια πλευρά δε θέλει συμφωνία, να οδηγήσει τα πράγματα σε αδιέξοδο, φορτώνοντας μάλιστα την ευθύνη στην άλλη πλευρά. Εκτός αν ο Αναστασιάδης είναι αποφασισμένος να ξεπουλήσει τα πάντα, να μη σώσει ούτε κάποια προσχήματα (π.χ. εδαφικό), να δεχτεί ακόμα και παραμονή μεγάλου αριθμού τουρκικών στρατευμάτων για χρόνια και μετά επανεξέταση της παραμονής τους, οπότε η τουρκική πλευρά μπορεί να μην απορρίψει αυτό το δώρο. Το αναφέρουμε ως μια δυνατότητα, μολοντί δεν της δίνουμε πολλές πιθανότητες. Σε κάθε περίπτωση, η όποια συμφωνία υπό τις παρούσες συνθήκες θα είναι μια καθαρά διχοτομική συμφωνία, που θα καλλιεργεί το εθνικό μίσος ανάμεσα σε τουρκοκύπριους και ελληνοκύπριους, εξασφαλίζοντας τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα.

Για μια ακόμα φορά το Λονδίνο πλήρωσε το τίμημα

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το αίμα των σκοτωμένων από την επίθεση στο Μάντσεστερ και μία νέα επίθεση συγκλόνισε το Λονδίνο. Το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, ένα βανάκι έπεσε επάνω σε διερχόμενους πεζούς στη Γέφυρα του Λονδίνου. Οι τρεις επιβαίνοντες βγήκαν από το βανάκι και αργότερα άρχισαν να μαχαιρώνουν αδιάκριτα κόσμο, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 48 και να σκοτωθούν 7 άτομα. Μία μέρα μετά, το Ισλαμικό Κράτος ανέλαβε την ευθύνη. Οι δύο από τους τρεις δράστες διέμεναν στη Βρετανία. Ο πρώτος ήταν 27χρονος βρετανός πολίτης γεννημένος στο Πακιστάν, ο δεύτερος ήταν ένας 30χρονος λιβυκής και μαροκινής καταγωγής και ο τρίτος ένας 22χρονος μαροκινός μετανάστης που είχε σπουδάσει υπολογιστές στο Μαρόκο για να μεταναστεύσει στην Ιταλία, απ' όπου προσπάθησε να περάσει στην Ιστανμπούλ για να καταλήξει στη Βρετανία υπό άγνωστες συνθήκες. Ο τελευταίος περιγραφόταν από γείτονά του στην Ιταλία σαν «ένα κανονικό και αξιοσέβαστο παιδί».

Για μια ακόμα φορά βλέπουμε το ίδιο θλιβερό έργο. Νέοι άνθρωποι δολοφονούν αδιάκριτα αυτούς που θεωρούν εχθρούς στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, χωρίς να νοιάζονται αν θα πεθάνουν και οι ίδιοι, έχοντας συσσωρεύσει μίσος που εκδηλώνεται με αυτόν τον στρεβλό τρόπο. Δε χρειάζεται και πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς το γιατί. Η συσσώρευση αθλιότητας στις χώρες του λεγόμενου «τρίτου κόσμου» έχει φτάσει στο απροχώρητο, με τις προ εξαετίας εξεγέρσεις στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή να έχουν ηττηθεί.

Μπορεί αυτό να μη δικαιολογεί αυτές τις επιθέσεις που εκπορεύονται από σκοταδιστικό φανατισμό, όμως αρκεί για να τις εξηγήσει, γιατί η υλική βάση υπάρχει. Αν το Ιράκ και η Συρία δεν είχαν μετατραπεί σε σωρούς από συντρίμια, αν η Λιβύη δεν είχε διαλυθεί μετατρεπόμενη σε χώρο απέραντου πλιάτσικου και οι χώρες της Αφρικής, όπως το Μαρόκο, δε στέναζαν από χρόνια εξαθλίωση και ανεργία, δε θα υπήρχαν άνθρωποι που θα θυσιάστηκαν για να σκοτώσουν αμάχους για έναν άδικο πόλεμο.

Κατανοητή η αγανάκτηση από τις επιθέσεις αυτές και η θλίψη για τα θύματα. Αν όμως αυτό μας οδηγήσει να υποταχτούμε στα κελεύσματα των πολιτικών εκπροσώπων του ιμπεριαλιστικού μεσαίωνα, που ευθύνεται για πολύ περισσότερα εγκλήματα από τα εγκλήματα που κάνουν οι αφιονισμένοι οπαδοί των τζιχαντιστών, τότε το πρόβλημα όχι μόνο θα διαιωνίζεται αλλά και θα μεγαλώνει. Οσο στρατό κι αν κατεβάζουν, όση αστυνομική επιχείρηση κι αν επιβάλουν, πάντα θα υπάρχουν αυτοί που θα έρχονται «από το πουθενά» για να διεξάγουν τέτοιες επιθέσεις. Κι εμείς θα είμαστε συνυπεύθυνοι για το πρόβλημα και όχι «αυτοψίαστο».

Ο ιμπεριαλισμός σαπίζει και μέσα στο σάπισμά του παράγει σφαγεία. Αφαιρεί δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών στο εσωτερικό του και μετατρέπει ολόκληρες χώρες σε σωρούς από ερείπια, από τα οποία δεν αναδείχτηκαν απελευθερωτικά κινήματα αλλά εκτρώματα όπως το ISIS. Για να σταματήσει να γίνεται αυτό χρειάζεται «ξεβόλεμα» από την παθητικότητα και γύρισμα της πλάτης στους αγγελιοφόρους της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Τα επαναστατικά κινήματα του παρελθόντος, παρ' όλα τα λάθη ή τις καθυστερήσεις τους, μας δείχνουν το δρόμο. Κινήματα που αγωνίζονταν όχι για να ανατρέψουν κυβερνήσεις στις κάλπες, αλλά για να αλλάξουν τον κόσμο, προτάσσοντας πρώτα απ' όλα την ταξική αλληλεγγύη και τον ταξικό αγώνα. Στο χέρι μας είναι να τα ακολουθήσουμε ή να συνεχίσουμε να βλέπουμε να πέφτουν κορμιά και τους ιμπεριαλιστές να θησαυρίζουν εις βάρος μας.

Ο κρότος από ένα πυροτέχνημα ήταν αρκετός για να μετατρέψει χιλιάδες άτομα, που παρακολουθούσαν τον τελικό του Champions League από γιγαντοοθόνη στην κεντρική πλατεία του Τορίνο, Σαν Κάρλο, σ' ένα φοβισμένο κοπάδι που έτρεχε πανικόβλητο να φύγει. Εκατοντάδες ποδοπατήθηκαν, γέμισαν τα νοσοκομεία από τραυματίες (πιο σοβαρά ένα εφτάχρονο παιδί και μια νέα γυναίκα, με τραύματα στον θώρακα και το κρανίο). Ο φόβος φώλιασε για τα καλά στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Αλλά δε σώνει. Μόνο ο αντι-ιμπεριαλιστικός αγώνας μπορεί να δώσει διέξοδο.

Ενδοαστικός καυγός ανάβει νέες φωτιές στη Μέση Ανατολή

Η αιφνιδιαστική διακοπή των διπλωματικών σχέσεων πέντε αραβικών χωρών (Σαουδική Αραβία, Αίγυπτος, Υεμένη, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα και Μπαχρέιν) με το Κατάρ, την περασμένη Δευτέρα, πράξη που υιοθετήθηκε και από την «κυβέρνηση» της ανατολικής Λιβύης, δημιουργεί νέα όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ των αμερικανόδουλων καθεστώτων της Μέσης Ανατολής. Οι κατηγορίες, βαριές: υποστήριξη της «τρομοκρατίας» (συμπεριλαμβανομένου του Ισλαμικού Κράτους και της Αλ Κάιντα) και υποδαύλιση της αποσταθεροποίησης των χωρών της περιοχής. Πολλές αεροπορικές εταιρίες από τα κράτη που διέκοψαν τις διπλωματικές τους σχέσεις με το Κατάρ ανακοίνωσαν ότι τα αεροσκάφη τους θα πάνε να περνούν από τον εναέριο χώρο του. Το ίδιο θα ισχύσει και για τα λιμάνια που θα παραμείνουν σφραγισμένα για τους πολίτες και τα προϊόντα από το Κατάρ. Ταυτόχρονα, οι πολίτες του Κατάρ θα πρέπει να εγκαταλείψουν τις χώρες αυτές εντός 14 ημερών, ενώ οι πολίτες αυτών των κρατών θα απαγορεύεται να επισκέπτονται το Κατάρ!

Με απόφαση της διοίκησης της στρατιωτικής συμμαχίας που δρα υπό την αιγίδα της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη, το Κατάρ αποβάλλεται από τη συμμαχία «εξαιτίας των πρακτικών του που ενισχύουν την τρομοκρατία, στηρίζουν τις οργανώσεις της στην Υεμένη, συμπεριλαμβανομένης της Αλ Κάιντα και του Ντάες (ISIS) και συνδιαλέγονται με τις πραξικοπηματικές στρατιωτικές ομάδες της Υεμένης σε αντίθεση με τους στόχους της συμμαχίας, ο πιο σημαντικός από τους οποίους είναι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας» (<http://www.spa.gov.sa/viewstory.php?lang=en&newsid=1637301>). Η Σαουδική Αραβία έκλεισε τα γραφεία του Αλ Τζαζίρα στη χώρα. Το ίδιο έκανε και η Ιορδανία που ανα-

κάλεσε την άδεια του καναλιού, ενώ ταυτόχρονα υποβάθμισε τη διπλωματική της αντιπροσωπεία στο Κατάρ. Και έπεται συνέχεια! Μόνο η Τουρκία εμφανίστηκε να στηρίζει το Κατάρ με την τουρκική Βουλή να εγκρίνει νομοσχέδιο για την αποστολή στρατευμάτων στην τουρκική βάση (συγκροτήθηκε στο Κατάρ βάσει συμφωνίας των δύο χωρών του 2014) και για την ενίσχυση της στρατιωτικής τους συνεργασίας, και τον Ερντογάν να κατακρίνει τις αραβικές χώρες για τη διπλωματική απομόνωση του Κατάρ.

Τι κρύβεται πίσω από την ξαφνική επίθεση κατά του Κατάρ, προερχόμενη κυρίως από τη Σαουδική Αραβία; Πριν σκεφτούμε πάνω σ' αυτό, ας σημειώσουμε ότι το Κατάρ ήταν και παραμένει σταθερός σύμμαχος των Αμερικάνων, οι οποίοι διαθέτουν στη χώρα και τη μεγαλύτερη αεροπορική τους βάση στη Μέση Ανατολή. Η συμμαχία αυτή δεν τέθηκε ποτέ σε αμφισβήτηση από τους Αμερικάνους. Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Ρεξ Τίλερσον, δήλωσε ότι δεν περιμένει η πρωτοφανής διπλωματική επίθεση στο Κατάρ να επηρεάσει τον αγώνα κατά της «τρομοκρατίας», ούτε τοπικά ούτε παγκόσμια! Ο δε υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ, Τζιμ Ματίς, είχε επισκεφτεί πρόσφατα το Κατάρ διατρανώνοντας το βάθεμα της μεταξύ τους στρατηγικής συνεργασίας «κατά της τρομοκρατίας» (<https://www.defense.gov/News/Article/Article/1160277/mattis-reinforces-us-qatar-strategic-partnership/>)! Σύμφωνα με το πρακτορείο Ροίτερς (<http://www.reuters.com/article/us-gulf-qatar-usa-mattis-idUSKBN18X2V2?il=0>), ο Ματίς επικοινωνήσε τηλεφωνικά με τον υπουργό Πολέμου του Κατάρ χωρίς να αποκαλύψει τι συζητήσαν, ενώ το Πεντάγωνο εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία επαινέσε το Κατάρ για τη «διάρκη του δέσμευσης στην

περιφερειακή ασφάλεια», λίγες ώρες αφού ο Τραμπ επαινούσε μέσω Twitter τη Σαουδική Αραβία για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης του «εξτρεισμού», που όλα δείχνουν ότι προέρχεται από το Κατάρ, πράγμα που ίσως αποτελέσει την αρχή του τέλους της τρομοκρατίας! Φαίνεται ότι ο... αστοιχειώτος Τραμπ «ξέχασε» τις δηλώσεις του υπουργού του και ότι οι ΗΠΑ διαθέτουν εκεί τη μεγαλύτερη στρατιωτική τους βάση στη Μέση Ανατολή! Όταν το θυμήθηκε, τηλεφώνησε στον εμίρη του Κατάρ και προσφέρθηκε ως διαμεσολαβητής για να επιλυθεί το πρόβλημα και να ενωθούν όλες οι χώρες της περιοχής για να καταπολεμήσουν την «τρομοκρατία και τον εξτρεισμό»! Αυτό κι αν είναι... τρικυμία εν κρανίω!

Από την άλλη μεριά, το Κατάρ αποτελεί μια χώρα με ραγδαία οικονομική ανάπτυξη στην περιοχή εδώ και πολλά χρόνια και είναι η πρώτη χώρα εξαγωγέας υδρογονάνθρακα φυσικού αερίου στον κόσμο. Το ΑΕΠ αυξανόταν κατά μέσο όρο γύρω στο 13% τον χρόνο την τελευταία δεκαετία, μέχρι το 2016 που για πρώτη φορά καταγράφηκε έλλειμμα στον προϋπολογισμό.

Το Κατάρ και η Σαουδική Αραβία ήταν το 2015 οι μεγαλύτεροι αγοραστές γερμανικών όπλων στη Μέση Ανατολή. Ο μεγαλύτερος αγοραστής ήταν το Κατάρ, δίνοντας 1,6 δισ. ευρώ για ταנקς, βαρύ πυροβολικό, πυρομαχικά και στρατιωτικά οχήματα, ενώ η Σαουδική Αραβία έδωσε 180 εκατομμύρια ευρώ (μόνο το πρώτο εξάμηνο του 2015). Γερμανικά μονοπώλια όπως η Volkswagen, η Deutsche Bank, η Siemens και οι Γερμανικοί Σιδηρόδρομοι (Deutsche Bahn) έχουν το Κατάρ ως μέτοχο. Γι' αυτό και ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών, Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, κατέκρινε την απομόνωση του Κατάρ από τις υπόλοιπες αραβικές χώρες, σε συνέντευξή του στην Handelsblatt.

Η αυξανόμενη οικονομική σημασία του Κατάρ στην περιοχή αποτελεί κίνδυνο για την κεφαλαιοκρατία της Σαουδικής Αραβίας, η οποία ίσως να θεώρησε ότι βρήκε ταυτόχρονα και έναν τρόπο για να αυξηθούν οι τιμές του πετρελαίου, πράγμα που για την ώρα δε συμβαίνει, καθώς το Κατάρ δεν παίζει τόσο σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια παραγωγή πετρελαίου. Σίγουρα και οι σιωνιστές έβαλαν το χεράκι τους γι' αυτή την εξέλιξη, καθώς η Σαουδική Αραβία ετοιμάζεται να αποκαταστήσει τις σχέσεις της με το Ισραήλ. Γι' αυτό και χαϊρέτισαν αυτήν την πράξη, με τον υπουργό πολέμου των σιωνιστών, τον γνωστό φασίστα Λίμπερμαν, να διαβλέπει ότι ανοίγονται δρόμοι για τη συ-

νεργασία στον αγώνα κατά της «τρομοκρατίας», εννοώντας βέβαια τη Χαμάς που διαθέτει γραφεία στο Κατάρ και έχει σχέσεις με το καθεστώς του.

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε πόσο θα συνεχιστεί αυτή η διπλωματική κρίση και αν θα βαθύνει, ούτε πώς θα διευθετηθούν την κρίση οι ιμπεριαλιστές. Μπορεί οι εξαρτημένες αστικές τάξεις, όπως αυτές του Κατάρ και της Σαουδικής Αραβίας, να έχουν μια σχετική αυτονομία στα πλαίσια της εξάρτησής τους από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, μπορεί οι σιωνιστές να παίζουν κι αυτοί το παιχνίδι τους, όμως όλα αυτά έχουν όρια που καθορίζονται από το κατά πόσο θα μπουκ σφήνα στα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα στην περιοχή. Γι' αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση το Κατάρ να ενταχθεί στον «άξονα του κακού» από τις ΗΠΑ. Το σίγουρο όμως είναι ότι θα πιέσουν το Κατάρ να ευθυγραμμιστεί ακόμα περισσότερο με την αμερικανική πολιτική (π.χ. να κυνηγήσει τη Χαμάς, αν χρειαστεί) και ότι η Μέση Ανατολή έχει μετατραπεί σε κουβάρι αντιθέσεων διαφόρων αστικών τάξεων που σφάζονται μεταξύ τους για να κερδίσουν πόντους σε ένα παιχνίδι που δεν έχει τίποτα κοινό με τα συμφέροντα ούτε των λαών της περιοχής ούτε του πλανήτη. Όπως έλεγε ο Πολ Γούλφορβιτς (υπουργός της κυβέρνησης Μπους), η περιοχή «κοιμυλά στο πετρέλαιο», πώς μπορεί κανείς να μείνει αδιάφορος;

ΥΓ1. Δε θα μπορούσαμε να μην σχολιάσουμε το ρεσιτάλ υποκρισίας της Σαουδικής Αραβίας κατά του Κατάρ, με την κατηγορία ότι στηρίζει την «τρομοκρατία», όταν και οι πέτρες γνωρίζουν πως ήταν η Σαουδική Αραβία που χρηματοδότησε γενναία τους ακραίους ισλαμιστές στο Ιράκ για να φτιαχτούν οι σουνιτικές πολιτοφυλακές (κάποιες από τις οποίες τώρα πολεμούν στο πλευρό του ISIS) και χρηματοδοτεί τις πιο ακραίες ισλαμικές οργανώσεις. Η ίδια στο εσωτερικό της κόβει τα κεφάλια σαν τα χόρτα (το 2016 έχει εκτελέσει 154 άτομα, τα περισσότερα από τα οποία για «εγκλήματα» που δεν ήταν βίαια).

ΥΓ2. Οι δηλώσεις του υπουργού Εξωτερικών της Σαουδικής Αραβίας, σε κοινή συνέντευξη Τύπου με τον γερμανό υπουργό Εξωτερικών την περασμένη Τετάρτη, ότι το Κατάρ εξακολουθεί να είναι «αδελφό κράτος» και ότι μετά πόνο ψυχής λαμβάνουν αυτά τα μέτρα, ανοίγουν ένα παραθυράκι για να γίνει κάποιος συμβιβασμός. Τι να πει κι ο σαουδάραβας υπουργός μπροστά σε έναν Γκάμπριελ που του τά' σουμε κανονικά;

Το ISIS χτυπά και στην Τεχεράνη!

Τέσσερις μέρες μετά από τις επιθέσεις του ISIS στο Λονδίνο, ήρθε η σειρά της Τεχεράνης. Την Τετάρτη το πρωί, τέσσερις ένοπλοι διεξήγαγαν φονική επίθεση στο ιρανικό κοινοβούλιο, στο κέντρο της πόλης, και στο μαουσώλειο του Αγιατολάχ Χομεινί, σκοτώνοντας 12 και τραυματίζοντας 39 άτομα. Ένας από τους επιτιθέμενους αυτοανατινάχθηκε στον τέταρτο όροφο του κοινοβουλίου, ενώ τον είχαν περικυκλώσει οι δυνάμεις ασφαλείας. Την ίδια μέρα, το ISIS ανέλαβε την ευθύνη.

Η πυροδότηση του εμφυλίου σουνιτών-σιιτών στο Ιράκ, την περασμένη δεκαετία, από τους Αμερικάνους με τις πλάτες του Ιράν (το οποίο στηρίζει τις σιιτικές πολιτοφυλακές που κυνηγούσαν τους σουνίτες), γεννά τους πρώτους καρπούς της. Η έλλειψη εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος στο Ιράκ, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ο αστικός πραγματισμός του ιρανικού καθεστώτος, που θέλησε να επηρεάσει την ιρακινή πολιτική σκηνή, αποτέλεσαν τον δυναμίτη. Το φιτίλι δεν ήταν δύσκολο ν' ανάψει με την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στην περιοχή.

ΥΓ. Η μόνη χώρα της περιοχής (εκτός αραβικής χερσονήσου) που δεν έχει δεχτεί χτυπήματα του ISIS είναι το Ισραήλ. Τυχάκι;

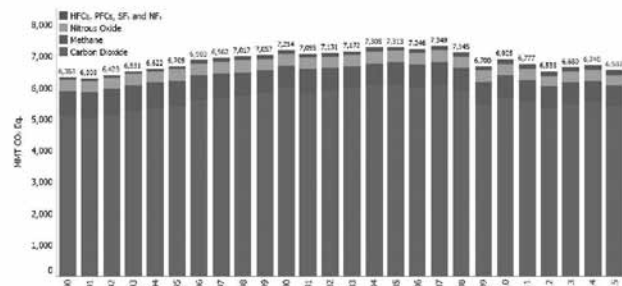
Με το περιβάλλον να μολύνεται σταθερά προς όφελος του κέρδους Ρεσιτάλ υποκρισίας από Τραμπ και Ευρωπαίους

Την αποχώρηση από τη συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα αποφάσισε η κυβέρνηση Τραμπ, κατηγορώντας την ότι είναι λιγότερο για το κλίμα και περισσότερο για να κερδίσουν οικονομικά οφέλη άλλες χώρες σε βάρος των ΗΠΑ. Η συμφωνία αυτή υπογράφηκε τον Δεκέμβρη του 2015, στην 21η διάσκεψη για το κλίμα, με την... ευγενική χορηγία εταιριών όπως η Renault, η BNP Paribas, η Michelin, η L'Oréal, η Carfour κ.ά. (δηλαδή ευρωπαϊκές κατά κύριο λόγο), από τις οποίες οι έξι στις δέκα δε δημοσιεύουν στοιχεία για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, ενώ και από αυτές που τα δημοσιεύουν καμία δεν έχει παρουσιάσει δείγματα αξιολογών μειώσεων των εκπομπών αυτών (βλ. έκθεση http://multinationales.org/IMG/pdf/abstract_uk.pdf).

Παρολαυτά, η συμφωνία διαφημίστηκε εκκωφαντικά, γιατί υποτίθεται ότι αντικαθιστούσε το πρωτόκολλο του Κιότο, που είχε υπογραφεί το 1992. Σε αντίθεση όμως με το πρωτόκολλο του Κιότο, που έθετε κάποια όρια μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στο περιβάλλον (μείωση των εκπομπών CO₂ κατά 5,2% από τα επίπεδα του 1990), στόχος που ποτέ δεν πιάστηκε, αφού οι εκπομπές όχι μόνο δεν μειώθηκαν αλλά αυξήθηκαν πάνω από 65% από τότε, η συμφωνία του Παρισιού δε θέτει **τίποτα το μετρήσιμο, πέρα από μία υπόσχεση** να μειωθούν οι εκπομπές ρύπων έτσι ώστε να μην αυξηθεί η θερμοκρασία του πλανήτη πάνω από 2 βαθμούς Κελσίου από τα προ βιομηχανικά επίπεδα (μέχρι σήμερα έχει ανέβει γύρω στους 0,85 βαθμούς).

Ολόκληρη η συμφωνία, την οποία μπορεί κανείς να διαβάσει στην ιστοσελίδα του ΟΗΕ (<http://unfccc.int/resource/docs/2015/corp21/eng/109r01.pdf>), είναι ένα απέραντο ευχολόγιο. Ευχολόγιο για τη μείωση των εκπομπών ρύπων (χωρίς να τίθεται κανένα συγκεκριμένο όριο), ευχολόγιο για την οικονομική βοήθεια των 100 δισ. δολαρίων προς τις αναπτυσσόμενες χώρες (ποσό που αποτελεί ψί-

Figure ES-1: Gross U.S. Greenhouse Gas Emissions by Gas (MMT CO₂ Eq.)

χουλα μπροστά στα λεφτά που έδωσαν στις τράπεζες και τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις που χρεοκόπησαν), ευχολόγιο για τη διαφάνεια, ευχολόγιο για τη διακρατική επιστημονική συνεργασία προκειμένου να μειωθούν οι ρύποι! **Δεν προβλέπεται ούτε καν αποζημίωση για τις χώρες που θα πληγούν από φυσικές καταστροφές λόγω της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη!** Ούτε λόγος, φυσικά, για την περίφημη decarbonization, δηλαδή την απαγκίστρωση από τα ορυκτά καύσιμα του άνθρακα (πρώτα απ' όλα το πετρέλαιο), που συμπεριλαμβανόταν υποκριτικά στο προσχέδιο της συμφωνίας και είχε αναφερθεί σαν στόχος (μέχρι το τέλος του αιώνα!) στη διάσκεψη του G7 τον Ιούνιο του 2015. Στο τελικό κείμενο της συμφωνίας αφαιρέθηκε εντελώς κάθε αναφορά σε αυτήν, όπως αφαιρέθηκαν και κάποιοι πιο μετρήσιμοι στόχοι, για μείωση μέχρι το 2050 των ρύπων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου σε ποσοστό πάνω από 40% από τα επίπεδα του 2010.

Πώς θα γίνει τότε η μείωση των ρύπων και η αποφυγή της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη; Η κάθε χώρα θα θέσει ένα στόχο μείωσης των εκπομπών, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της, και θα κάνουμε όλοι τον... σταυρό μας να τον εφαρμόσει. Αν αλλάξει γνώμη, μπορεί να φύγει μετά από τρία χρόνια, αλλά κι αν δεν τον πετύχει, δεν υπάρχει κανένα πρακτικό μέτρο για να την αναγκάσει να είναι συνεπής με τους στόχους που η ίδια έθεσε!

Παρολαυτά, ο Τραμπ θεωρήσε ότι η συμφωνία αυτή (που

είχε υποστηριχτεί θερμά από τον Ομπάμα) ήταν ολέθρια για τους... αμερικάνους εργάτες -που «υπεραγαπά», όπως τόνισε- και η αποδοχή των όρων της θα σήμαινε τεράστιες ζημιές για την αμερικάνικη οικονομία προς όφελος άλλων οικονομιών (όπως η Κίνα και η Ινδία). Ο Τραμπ ποσοτικοποίησε μάλιστα τις «τεράστιες απώλειες» σε 2,7 εκατομμύρια χαμένες θέσεις εργασίας μέχρι το 2025 και 6,5 εκατομμύρια μέχρι το 2040, σε μείωση του ΑΕΠ γύρω στα 3 τρις. δολάρια και σε ανά νοικοκυριό απώλεια τουλάχιστον 7.000 δολαρίων για κάθε χρόνο!

Η καταστροφολογία είναι εύκολο πράγμα. Μαγειρεύεις τα νούμερα κατά το δοκούν και παρουσιάζεις ό,τι θέλεις. Οι προβλέψεις είναι για να διαψεύδονται, όπως έχουν δείξει τόσες και τόσες «προβλέψεις» των αστών οικονομολόγων, είτε για το ΑΕΠ είτε για την ανεργία. Επομένως, δεν έχει νόημα να ασχοληθούμε με το κατά πόσο η «καταστροφολογία» που παρουσιάζει ο Τραμπ έχει στοιχεία αλήθειας, όταν γνωρίζουμε ότι το κύριο «επιχείρημα» όσων καπιταλιστών καταστρέφουν το περιβάλλον είναι οι «θέσεις εργασίας» και η «ανάπτυξη». Γι' αυτούς φυσικά δεν υπάρχει εναλλακτική επιλογή για ανάπτυξη. Για παράδειγμα, αν κλείσει ένα εργοστάσιο που ρυπαίνει, τότε οι καπιταλιστές θα βγάζουν πολεμικές ιαχές για τους εργάτες που θα απολυθούν και τις οικογένειες που θα χάσουν το ψωμάκι τους, ενώ το υπόλοιπο διάστημα όλα αυτά τους αφήνουν παγερά αδιάφορους. Το ενδεχόμενο, οι εργάτες που έχουν σταματήσει να δουλεύουν στο εργοστάσιο αυτό να τοποθετηθούν σε άλλο που

να μη ρυπαίνει, είναι γι' αυτούς αδιανόητο!

Από την άλλη, ασφαλώς και δεν έχουμε καμία καούρα να υπερασπιστούμε μια συμφωνία όπως αυτή του Παρισιού, όσο κι αν απεχθανόμαστε τον Τραμπ και την πολιτική του. Ενα πράγμα θα θέλαμε να σημειώσουμε. Οτι η υποκρισία ξεχειλίζει και από τις δύο πλευρές. Και από τους Ευρωπαίους που έσπευσαν να διαφημίσουν μια συμφωνία ουσιαστικά χωρίς περιεχόμενο και από τους Αμερικάνους που υποτίθεται ότι ενδιαφέρονται μεν για το κλίμα, αλλά με τον... δικό τους τρόπο.

Για να το αποδείξει αυτό ο Τραμπ, υποστήριξε ότι στη δεκαετία 2000-2014 οι ΗΠΑ μείωσαν τις εκπομπές άνθρακα κατά 18%. Σύμφωνα όμως με την τελευταία έκθεση της Υπηρεσίας Περιβαλλοντικής Προστασίας της ομοσπονδιακής κυβέρνησης των ΗΠΑ, με τίτλο: «Inventory of US Greenhouse Gas Emissions and Sinks 1990-2015» («Απογραφή των εκπομπών αερίου θερμοκηπίου των ΗΠΑ 1990-2015», https://www.epa.gov/sites/production/files/2017-02/documents/2017-complete_report.pdf), που δημοσιεύτηκε μόλις πριν από δύο μήνες, η συνολική εκπομπή ρύπων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου έπεσε από τους 7.214 εκατ. μετρικούς τόνους, που ήταν το 2000, στους 6.587 εκατ. μετρικούς τόνους το 2015 (σχήμα ES-1, σελ. ES-4 της εισήγησης της έκθεσης). Αυτό είναι ποσοστό μείωσης κατά 8,7% και όχι κατά 18%. Η μεγαλύτερη μείωση των ρύπων έγινε το 2009, με το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης στις ΗΠΑ και όχι επειδή οι αμερικάνοι καπιταλιστές νοιάστηκαν ξαφνικά για το κλίμα. Σημειώνουμε δε ότι οι ρύποι εξακολουθούν να παραμένουν υψηλότεροι από το επίπεδο του 1990 (σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κιότο έπρεπε να έχουν μειωθεί κατά 5,2% μέχρι το 2012, αλλά οι ΗΠΑ ποτέ δεν το επικύρωσαν).

Ο Τραμπ σπεκουλάρει με τα νούμερα, αλλά δεν μας είπε πόσες αμερικάνικες βιομηχανίες συνεχίζουν να ρυπαίνουν στην Κίνα, την Ινδία και αλλού και πόσες έκαναν εμπόριο ρύπων πουλώντας το δικαίωμα στη ρύπανση σε άλλες εταιρίες, δυνατότητα που θεσπίστηκε με το πρωτόκολλο του Κιότο! Και οι Ευρωπαίοι σπεκουλάρουν με μια συμφωνία που όλοι γνωρίζουν ότι δε θα λύσει τίποτα, όπως τίποτα δεν έλυσαν όλες οι προηγούμενες. Γιατί μπροστά στη δίψα για κέρδος, ο σεβασμός στο περιβάλλον αποτελεί... φρένο στην «ανάπτυξη»!

Αμπάς και Ισραήλ βυθίζουν τη Γάζα στο σκοτάδι

Το Ισραήλ, μετά από αίτημα της Παλαιστινιακής Αρχής, σκοπεύει να περιορίσει άμεσα και δραστικά την ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας που διοχετεύει στη Λωρίδα της Γάζας βυθίζοντας τον παλαιστινιακό λαό της πολιορκημένης περιοχής σε μεγαλύτερη εξαθλίωση. Η ΠΑ αρνείται να συνεχίσει να πληρώνει στο Ισραήλ το ποσό των 40 εκατομμυρίων σέκελ το μήνα, προκειμένου να συνεχίσει να παρέχει στη Γάζα τα 125 μεγαβάτ ηλεκτρικής ισχύος, που απαιτούνται για να καλυφθεί τουλάχιστον το 30% των αναγκών των δυο εκατομμυρίων Παλαιστινίων που μένουν στη Λωρίδα, όπως αναφέρει ρεπορτάζ της ισραηλινής εφημερίδας Haaretz. Προτίθεται να πληρώνει μόλις 25 εκατομμύρια. Σύμφωνα με τη Haaretz, τον προηγούμενο μήνα η ΠΑ είχε ανακοινώσει ότι θα σταματήσει να πληρώνει άμεσα το ποσό που απαιτείται για την ηλεκτροδότηση της Γάζας βυθίζοντας την στο σκοτάδι.

Οι ανάγκες ηλεκτροδότησης της Λωρίδας της Γάζας φτάνουν τα 500 μεγαβάτ. Τον Απρίλη, το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, που λειτουργεί με ντίζελ, σταμάτησε τη λειτουργία του, λόγω έλλειψης καυσίμων, αφού οι δωρεές σε καύσιμα από την Τουρκία και το Κατάρ τελείωσαν. Αυτήν τη στιγμή η Γάζα τροφοδοτείται με ηλεκτρική ενέργεια αποκλειστικά από το Ισραήλ που καλύπτει λιγότερο από το ένα τρίτο των αναγκών της. Η συνεχής ηλεκτροδότηση των νοικοκυριών και των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της περιοχής δεν υπερβαίνει τις 6 ώρες για κάθε 12 ώρες διακοπής. Πριν την παύση της λειτουργίας του εργοστασίου, η ηλεκτροδότηση διαρκούσε 8 ώρες για κάθε 8 ώρες διακοπής. Στο μεταξύ, το δίκτυο τροφοδοσίας του νότιου τμήματος της Λωρίδας με αιγυπτιακό ηλεκτρικό ρεύμα έχει υποστεί μεγάλες φθορές και σταμάτησε να λειτουργεί τον περασμένο Απρίλη, γεγονός που βάθυνε την ενεργειακή και ανθρωπιστική κρίση στην περιοχή. Ακόμα και όλες οι πηγές τροφοδοσίας να λειτουργούσαν κανονικά, δε θα έφταναν για να καλύψουν της ενεργειακές ανάγκες της Γάζας.

Το εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής δουλεύει μερικώς εδώ και χρόνια, λόγω του αποκλεισμού της Γάζας και του περιορισμού στις εισαγωγές ντίζελ από τους σιωνιστές, ενώ κατά τη διάρκεια της ισραηλινής εισβολής στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014 είχε υποστεί μεγάλες καταστροφές από στοχευμένους αεροπορικούς βομβαρδισμούς, που δεν έχουν αποκατασταθεί πλήρως ακόμα και σήμερα. Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, η καταστροφή πολιτικών υποδομών συνιστά έγκλημα πολέμου καθώς καταδικάζει σε αργό θάνατο αμάχους.

Εκπρόσωπος Τύπου της Παλαιστινιακής Αρχής δήλωσε ότι η Χαμάς, παρά το γεγονός ότι συλλέγει κάθε μήνα περισσότερα από 100 εκατομμύρια σέκελ για την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, δεν αποδίδει τίποτα στην ΠΑ. Προς υπεράσπιση της ΠΑ προσέτρεξε ο επικεφαλής της ισραηλινής Επιτροπής για τη Διακυβέρνηση στα Κατεχόμενα, που είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή της κρατικής πολιτικής των σιωνιστών σε Γάζα και Δυτική Οχθη, συμπληρώνοντας ότι η Χαμάς χρησιμοποιεί αυτά τα χρήματα για να ενισχύει το οπλοστάσιό της και για να κατασκευάζει υπόγεια τούνελ.

Ο πρόεδρος της Εταιρίας Ηλεκτροδότησης της Γάζας δήλωσε ότι η κυβέρνηση της Χαμάς δεν έχει κανένα πρόβλημα να αποδίδει αυτά τα χρήματα για να αγοράζει ισραηλινό ρεύμα και καύσιμα για το εργοστάσιο της Γάζας, ζητάει όμως αυτά να εκπίπτουν από τη φορολογία, προκειμένου να μειωθεί το κόστος στον τελικό καταναλωτή. Η ΠΑ αρνείται να ικανοποιήσει αυτό το αίτημα, με αποτέλεσμα η κατάσταση συνεχώς να επιδεινώνεται για τον παλαιστινιακό λαό στη Λωρίδα της Γάζας.

Ο αδίστακτος Αμπάς και η εξουσιαστική του κλίκα δεν διστάζουν να σπρώξουν βαθύτερα στην εξαθλίωση τον παλαιστινιακό λαό, προκειμένου να εκβιάσουν και με αυτόν τον τρόπο τη Χαμάς, για να τους παραδώσει την εξουσία στη Γάζα.

Το «ματσάκι» που έγινε ντέρμπι

Περίπατο υπολόγιζε ότι θα κάνει η Τερίζα Μεί, όταν προκήρυσε εκλογές. Οι δημοσκοπήσεις της έδιναν νίκη με πάνω από 20%. Σύντομα, όμως, το «ματσάκι» έγινε «ντέρμπι» και η Μεί οδήγησε τους Τόρηδες σε μια νίκη που ισοδυναμεί με ήττα (έχασαν 13 έδρες και την αυτοδυναμία στη Βουλή των Κοινοτήτων), ενώ ο Τζέρεμι Κόρμπιν, που όλοι τον είχαν για μεγάλο «λούτζερ», κατάφερε να ενισχύσει τη δύναμη των Εργατικών κατά 31 έδρες.

Η συνήθης αστική παραφιλολογία άρχισε ήδη να κάνει αναλύσεις με βάση τα προσωπικά χαρα-

κτηριστικά των δύο ηγετών. Είναι προφανές, όμως, πως εκείνο που βάρυνε στο μυαλό των ψηφοφόρων μπροστά στην κάλη είναι οι επερχόμενες διαπραγματεύσεις για την υλοποίηση του Brexit. Το UKIP (χωρίς τον Φάρατζ) έμεινε εκτός Βουλής, οι Τόρηδες με το «σκληρό» Brexit της Μεί υποχώρησαν, οι Εργατικοί με το «μαλακό» Brexit του Κόρμπιν ενισχύθηκαν και το πραγματικό ντέρμπι αρχίζει τώρα. Μέρκελ και Μακρόν, ξεκούραστοι έχουν ήδη πάρει θέση στο γήπεδο, την ώρα που η Μεί φέρεται να οδεύει σε παραίτηση.

στο ψαχνό

Το ψέμα τους και η αλήθεια μας

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Τσιπροκαμμένοι, που ήδη προσέρχονται ως ικέτες στην αυλή των αυτοκρατόρων του γερμανικού ιμπεριαλισμού θα υπογράψουν ό,τι τους προσφέρουν. Άντε να το αναβάλουν για μια βδομάδα ακόμα, ώστε να έχουν να λένε ότι ο Τσίπρας το «διαπραγματεύτηκε» και προσωπικά στη σύνοδο κορυφής (που δε θα είναι αλήθεια, γιατί τέτοιο περιθώριο δε θα του δώσουν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές).

Είτε στις 15 Ιούνη, είτε στις 22, είτε μερικές μέρες αργότερα, η υπογραφή που θα βάλουν αυτή τη φορά δε θα επικυρώνει το τέταρτο Μνημόνιο (διάρκειας μέχρι το 2022), αλλά θα βάζει τις βάσεις για το πέμπτο, που θ' αρχίσει να συζητιέται από τα μέσα του 2018. Ένα πέμπτο Μνημόνιο που πρέπει να το θεωρούμε σίγουρο, όποια αστικά κόμματα κι αν βρίσκονται τότε στην κυβέρνηση. Γιατί οι ιμπεριαλιστές εξακολουθούν να κρατούν το πολύτιμο εργαλείο «χρέος», το οποίο ρυθμίζουν με το σταγονόμετρο για να διατηρούν συνεχώς τα προνόμια της αποικιοκρατικής επιτροπείας, ενώ η ελληνική αστική τάξη έχει συνδέσει τις τύχες της με την ιμπεριαλιστική συμμαχία της ΕΕ και δεν επιτρέπει ούτε πρόκειται να επιτρέψει στο πολιτικό της προσωπικό να διασαλεύσει τις διαμορφωμένες σχέσεις εξάρτησης και υποταγής.

Πέρα απ' αυτό, η ελληνική αστική τάξη αισθάνεται ευτυχής με τα Μνημόνια, διότι η διαχείριση της κρίσης έγινε με φόρτωμα όλων των βαρών στις πλάτες της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζόμενων στρωμάτων, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί ένα καθεστώς κινεζοποίησης που τινάζει στα ύψη το ποσοστό κέρδους των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Η διαιώνιση των Μνημονίων θα φέρει τη διαιώνιση και της κινεζοποίησης, κι αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος για να απαιτήσει η αστική τάξη από το πολιτικό της προσωπικό την πλήρη υποταγή στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών.

Τα υπόλοιπα είναι πολιτικό θέατρο. Με ψευτοηρωισμούς και «κόκκινες γραμμές» στην αρχή, με τσουλήθρα στη συνέχεια, με κωλοτούμπες στο τέλος. Γνωστά πράγματα που κανέναν δεν πρέπει να εντυπωσιάζουν, ιδιαίτερα όταν γίνονται από μια κυβέρνηση που δε διστάζει να εκστομίζει ανερυθρίαστα τα πιο χοντρά ψέματα.

Ας μην ασχολούμαστε με τα ψέματά τους, λοιπόν, γιατί στο τέλος θα παγιδευτούμε σε μια συζήτηση μαζί τους, που μόνο σύγχυση και θολούρα μπορεί να επιφέρει. Ας επικεντρωθούμε στην αλήθεια, που πρέπει να γίνει κτήμα μας, μαζί με όσα αυτή συνεπάγεται.

Η αλήθεια είναι ότι η σκληρή λιτότητα και η κινεζοποίηση δεν είναι μια σύντομη απόκλιση από την «κανονικότητα», που αργά ή γρήγορα θα αποκατασταθεί. Η σκληρή λιτότητα και η κινεζοποίηση ήρθαν για να μείνουν. Γι' αυτό εξακολουθούν να παίρνονται μέτρα παγίωσης και εμβάθυνσής τους. Αυτό σημαίνει -πέραν των άλλων- πως η κοινοβουλευτική διαδικασία, οι εκλογές και οι αλλαγές κυβερνήσεων δεν πρόκειται ν' αλλάξουν τίποτα. Απλά θα ανακυκλώνουν την προπαγάνδα του ψεύδους, την καλλιέργεια ελπίδων και τη διάψευσή τους εν συνεχεία.

Από αυτό το καθεστώς μόνο σκληροί ταξικοί αγώνες, που θα οδηγήσουν το σύστημα στα όριά του, μπορούν να μας βγάλουν. Αν δεν προετοιμάσουμε τους πολιτικούς και οργανωτικούς όρους γι' αυτούς τους αγώνες, όλα θα παραμείνουν ως έχουν.

Το American Hellenic Institute βράβευσε φέτος «δύο εξέχουσες προσωπικότητες της ελληνικής και διεθνούς κοινότητας». Την κυρία Κατερίνα Παναγοπούλου (σύζυγο του εφοπλιστή Περικλή Παναγόπουλου, για να ξέρουμε για τι μιλάμε) με το βραβείο «AHI Hellenic Heritage PUBLIC SERVICE Award» και τον κ. Δημήτρη Κοντομηνά (αυτός δε χρειάζεται συστάσεις) με το βραβείο «AHI Hellenic Heritage Achievement Award». Η εκδήλωση έγινε σε σάλα της «Μεγάλης Βρετανίας» (πού θέλατε να γίνει, στο ψητοπωλείο «Ο Αραχθός»). Στη λαμπρή εκδήλωση, την οποία «τίμησαν με τη παρουσία τους, πάνω από 450 άτομα από το χώρο της πολιτικής, της ακαδημαϊκής, πανεπιστημιακής και εκπαιδευτικής κοινότητας, των ΜΜΕ, της τέχνης, των επιχειρήσεων, καθώς και εκπρόσωποι φορέων και οι οικογένειες των βραβευθέντων», η κυβέρνηση υπερεκπροσωπήθηκε. Εκτός από την υπουργό Τουρισμού Ελενα Κουντουρά (που λόγω προγενέστερης θητείας ως μοντέλο αισθάνεται άνετα σε κάτι τέτοια), πήραν μέρος και δύο από την ηγετική τρόικα του Μαξίμου, οι υπουργοί Αλέκος Φλαμπουράρης και Νίκος Παππάς. Ο φωτογραφικός φακός των κουτσομπολιστικών ιστοσελίδων τους συνέλαβε σε διάφορες πόζες ή τυχαία στιγμιότυπα, με γιγάντες της πολιτικής και της υγιούς επιχειρηματικότητας, όπως ο Κοντομηνάς, ο Ψινάκης, η Παναγοπούλου κ.ά. Είδατε πόσο γρήγορα αποκτά άνεση (καμιά σχέση με τη μαντάμ Σουσού) η... «Αριστερά του χαβιαριού»;

KONTRES

Ψυχρολουσία(1)

«Παραμένουμε στη θέση ότι η δουλειά πρέπει να συνεχιστεί στο επίπεδο των θεσμών και του Eurogroup». Μ' αυτό τον κοφτό τρόπο απάντησε στον ανταποκριτή των «Νέων» η αναπληρώτρια εκπρόσωπος της Μέρκελ, όταν την ρώτησε αν η καγκελάριος περιμένει να τεθεί το ελληνικό ζήτημα στη σύνοδο κορυφής της 22ης του Ιούνη. Αναμενόμενη η απάντηση, δεν έβαλε παρά ταύτα φρένο στη συριζαϊκή προπαγάνδα περί «πολιτικής διαπραγμάτευσης», την οποία υποτίθεται ότι θα κάνει ο Τσίπρας στη σύνοδο κορυφής, μεταφέροντας εκεί το πρόβλημα, αν δε δοθεί λύση από το Eurogroup στις 15 Ιούνη.

Όπως έγραφε η εφημερίδα μας στο προηγούμενο φύλλο, δεν υπάρχει περίπτωση η Μέρκελ να αδειάσει τον Σόιμπλε για χάρη του Τσίπρα και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο. Αλλωστε, και αν ακόμα δεν υπάρξει απόφαση στο Eurogroup στις 15 Ιούνη, θα βγάλουν μια ανακοίνωση περί «συνέχισης των προσπάθειών», που θα επιτρέπει στην Μέρκελ, στον Μακρόν και στους υπόλοιπους να πουν στον Τσίπρα -αν αυτός τολμήσει έστω να κάνει μια αναφορά στο δειπνο- ότι αυτό είναι ζήτημα αρμοδιότητας Eurogroup, το οποίο «έχει σημειώσει πρόοδο».

Ψυχρολουσία(2)

Μπορεί ο Τσακαλώτος στο συνέδριο του Economist στο Βερολίνο να έλεγε τις γνωστές χαριτωμενιές του με ποδοσφαιρικά παραδείγματα και τα βιβλία που διάβαζε όταν ήταν δεκαεξάχρονος μαθητής στην Αγγλία, όμως οι τροϊκανοί δεν τον ακολούθησαν στις χαριτωμενιές. Αν και Ιταλός, ο Νικόλα Τζιαμαρόλι, που

εκπροσωπεί στην τρόικα τον ESM, μίλησε σαν Γερμανός, κοπιώντας τον Σόιμπλε. Όπως είπε, «η υπερβολική εστίαση στην ελάφρυνση του χρέους αποσπά την προσοχή από αυτό που πραγματικά χρειάζεται να γίνει». Και ποιο είναι αυτό; Η «ιδιοκτησία του προγράμματος» και η «εμμονή στις μεταρρυθμίσεις». Για το τέλος φύλαγε έναν κάρφαρο. Απέδωσε την υπερβολική συζήτηση για το χρέος σε «πολιτικούς λόγους» («ζήτημα πρεστίτζ» που έλεγε ο Σόιμπλε).

Πρόκειται, φυσικά, για ιμπεριαλιστικά καθάρματα. Από το κυνικό στόμα αυτών των καθαρμάτων, όμως, μαθαίνεις καμιά φορά την αλήθεια που κρύβει η υποτελής κυβέρνηση των Αθηνών.

Βραβεύουν τη χούντα

Ο υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς έκανε την πρόταση και ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος υπέγραψε το Προεδρικό Διάταγμα με το οποίο απονέμεται στον Νικόλαο Μέρτζο το κρατικό παράσημο «Ανώτερος Ταξιάρχης του Τάγματος του Φοίνικος». Οι νεότεροι έχουν ενδεχομένως γνωρίσει τον Μέρτζο από τα εθνικιστικά του παραληρήματα, ιδιαίτερα την περίοδο του «Μακεδονικού». Οι παλαιότεροι τον θυμούνται ως ακροδεξιό-αντικομμουνιστή ΕΚΟ-Φίτη πριν τη δικτατορία της χούντας και μετά ως αντιπρόεδρο της περιβόητης Συμβουλευτικής Επιτροπής, μιας μάζωξης ακροδεξιών που είχε στήσει η χούντα ως υποκατάστατο της Βουλής που είχε διαλύσει.

Όλοι οι χουντικοί τύπου Μέρτζου απαλλάχτηκαν από το μεταπολιτευ-

τικό καθεστώς που φρόντισε να χαρακτηρίσει το αδίκημα της χούντας «στιγμαίο», για να προστατέψει εκείνους που υπηρέτησαν τη δικτατορία. Σήμερα, τους δίνουν

Εξαφάνιση

Αναφερόμενος στη συζήτηση που ο Μπαρουφάκης ισχυρίζεται ότι είχε με τον Τσίπρα το βράδυ του δημοψηφίσματος και όσα φέρεται να του είπε ο Τσίπρας (υπαινιγμός για προετοιμαζόμενο πραξικόπημα), ο Μανώλης Κοττάκης έγραψε στη «Δημοκρατία»:

«Αυτό που μάλλον δεν του είπε (σ.σ. ο Τσίπρας του Μπαρουφάκη) είναι ότι κάποιος μια νύχτα τον προέτρεψε να αγνοήσει τους Λαφαζάνηδες, του εγγυήθηκε ότι η συμφωνία θα περάσει από το Κοινοβούλιο και τον προέτρεψε ευγενικά «στρίψ' το, γιατί θα κατηγορηθείς για προδοσία».

Η αναφορά πέρασε ασχολίαστη από το τσιπραϊκό που δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω, εκτός αν δεν έχει συμφέρον να υποδουλίσει τη σχετική συζήτηση. Κι εμείς θυμηθήκαμε μια φήμη που έφερε τον πανίσχυρο πρώτο γενικό γραμματέα της κυβέρνησης επί Τσίπρα, Σπύρο Σαγιά, μεγαλοδικηγόρο των ιδιωτικοποιήσεων επί πολλά χρόνια, αλλά άγνωστο στην πολιτική πιάτσα, να είναι ο άνθρωπος που είπε στον Τσίπρα τη φράση που αναφέρει ο Κοττάκης. Ο Σαγιάς εξαφανίστηκε από το Μαξίμου τις μέρες του δημοψηφίσματος και μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015 δεν ξαναδιορίστηκε γενικός γραμματέας της κυβέρνησης. Εξαφανίστηκε από την πολιτική πιάτσα το ίδιο ξαφνικά όπως εμφανίστηκε.

και παράσημα για τις υπηρεσίες τους «στο έθνος». Και τους τα δίνει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με εισηγητή έναν υπουργό που κάποτε ήταν μέλος της ΚΕ του Περισσού και υπεύθυνος για τα ιδεολογικά ζητήματα.

Αποκαλυπτήρια

Στις 9 Μάη, ο Λοβέρδος υπέβαλε Ερώτηση στον Κοντονή, ζητώντας να πληροφορηθεί αν «υπήρχε δίκη σε εξέλιξη για την υπόθεση των προστίμων από λαθρεμπορία που είχαν επιβληθεί στη ΣΕΚΑΠ, ενώ η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κατέθεσε στη Βουλή και η πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψήφισε την τροπολογία-Σαββίδη» και αν ναι, «ποιο ήταν το δικαστήριο το οποίο είχε επιληφθεί της συγκεκριμένης υποθέσεως και σε ποιο στάδιο βρισκόταν η συγκεκριμένη επιδικία».

Στις 29 Μάη, ο Παπαγγελόπουλος απάντησε στον Λοβέρδο ότι στις 10.3.2016 κατατέθηκε «προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία ΣΕΚΑΠ ΑΕ, η οποία στρέφεται κατά της υπ' αριθ. 36/2014/8.2.2016 καταλογιστικής πράξης της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Τελωνείου Ξάνθης, περί επιβολής εισαγωγικών δασμών πολλαπλών τελών και λοιπών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων για τελωνειακές παραβάσεις (λαθρεμπορία). Η υπόθεση έχει συζητηθεί, μετά από αναβολή με αίτημα της αιτούσας (αρχική δικάσιμος: 06.12.2016) , στις 04.04.2017 και βρίσκεται στο στάδιο της διασκέψεως».

Δηλαδή, η διοίκηση Σαββίδη στη ΣΕΚΑΠ προσέφυγε κατά της απόφασης του Τελωνείου που επέβαλε στην εταιρία πρόστιμο για λαθρεμπόριο. Η υπόθεση ορίστηκε να δικαστεί στις 6 του περασμένου Δεκέμβρη, αλλά η ΣΕΚΑΠ ζήτησε αναβολή. Η υπόθεση εκδικάστηκε εξ αναβολής στις 4 Απρίλη και **ενώ αναμενόταν η απόφαση του δικαστηρίου**, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έσπευσαν να καταθέσουν εσπευσμένα και στα μουλωχτά (το τελευταίο δεν το κατέφεραν) τη γνωστή (ν)τροπολογία με την οποία απάλλαξαν τον Σαββίδη από το πρόστιμο! Περιττεύει να πούμε ότι ο Σαββίδης αντιλήφθηκε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να κερδίσει τη δίκη (μια ανώνυμη εταιρία έχει συνέχεια και η επιβολή ενός προστίμου δεν ακυρώνεται επειδή στο μεταξύ άλλαξε η μετοχική της σύνθεση), οπότε έβαλε μπροστά τα «μεγάλα μέσα».

Απορία ψάλτου...

Γράφει ο Μπαρουφάκης στο βιβλίο του με τον γαργαλιστικό τίτλο «Ενήλικες στο δωμάτιο», αναφερόμενος σε συνομιλία του με τον Τσίπρα τη νύχτα του δημοψηφίσματος: «Ο Αλέξης τότε υπαινίχθηκε πως φοβόταν την περίπτωση πραξικοπήματος, λέγοντάς μου πως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Στουρνάρας, οι μυστικές υπηρεσίες και μέλη της κυβέρνησης βρίσκονταν σε επιφυλακή».

Σε άλλη περίπτωση, θα είχε ήδη κινητοποιηθεί ο εισαγγελέας. Όταν ένας πρώην υπουργός λέει πως ο πρωθυπουργός υπαινίχτηκε ότι υπάρχει έτοιμο πραξικόπημα, με συνωμότες τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον διοικητή της ΤτΕ, μέλη της κυβέρνησης (αυτά δεν ανήκαν σίγουρα στην ομάδα Λαφαζάνη, αλλά στους λεγόμενους «δεξιούς» του ΣΥΡΙΖΑ) και τις μυστικές υπηρεσίες, ο εισαγγελέας οφείλει να τον καλέσει να δώσει εξηγήσεις. Από ποινική άποψη, το ακαταλόγιστο που -από πολιτική άποψη- καταλογίζουν στον Μπαρουφάκη, μόνο οι δικαστικές αρχές, κατόπιν ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης, μπορούν να του αποδώσουν. Όσο για τον Τσίπρα και την υπόλοιπη ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, τηρούν αιδήμονα σιγή, για ευνόητους λόγους. Ασε που φοβούνται ότι ο Μπαρουφάκης μπορεί να έχει μαγνητοφωνήσει διάφορα (το έχει το χούι).

Ακροδεξιά παρτάλια

«Παραιτηθείτε - Δημοκρατία, Αξιοκρατία, Ομοψυχία - 20 Ιουνίου όλοι Σύνταγμα». Οι τύποι πήγαν να κάνουν την ίδια συγκέντρωση και πέρυσι κι έκαναν μια τρύπα στο νερό, παρά την «κατάσταση» που είχαν φτιάξει στο facebook. Φέτος το ξαναεπιχειρούν. Μα μαλάκες είναι; αναρωτιέται πολύς κόσμος. Αν σκεφτούμε ότι ο Τζήμερος δηλώνει φίλος των διοργανωτών, δηλώνει ότι θα πάει και καλεί και τους... οπαδούς του να κάνουν το ίδιο, η απάντηση στο ερώτημα είναι «ναι». Ακροδεξιά παρτάλια, νεοφιλελέδες του Διαδικτύου, που δεν έχουν ιδέα τι σημαίνει αστική πολιτική και πώς ασκείται η αντιπολίτευση. Αν δεν υπήρχαν, ίσως ο ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να τους κατασκευάσει. Τέτοιους αντιπάλους θέλει.

Το παρέλειψαν

Η είδηση είναι λίγο μπαγιατική, αλλά μας έκανε εντύπωση πόσο στο «ντούκου» πέρασε, γι' αυτό τη σχολιάζουμε. Το Α' Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων έκανε δεκτή την πρόταση της εισαγγελέως της έδρας και κήρυξε άκυρες σχεδόν όλες τις συνομιλίες που κατέγραψε ο υπερ-κορίός της ΕΥΠ και που αποτελούσαν το βασικό στοιχείο στην υπόθεση του σκανδάλου στημένων αγώνων της περιόδου 2008-2011, γνωστό και ως «Κοριοπολις». Ως αιτιολογία για την ακύρωση των βασικών εγγράφων της δικογραφίας προβλήθηκε το ότι δεν έφεραν την υπογραφή του υπαλλήλου που έκανε την απομαγνητοφώνηση! Το «ξέχασαν» οι ΚΥΠατζήδες και έβαλαν στη δικογραφία δικονομικά άκυρα έγγραφα. Και τόσα χρόνια κανείς από τους δικαστικούς που χειρίστηκαν την υπόθεση δεν το πρόσεξε! Ομορφίες...

ZOOM

Αποπατούν πάνω στη μνήμη των νεκρών αγωνιστών

Στη μνήμη του Ρούσου Μπουλουδάκη

Την ύψιστη ύβριν, με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου, διέπραξε ο Μανώλης Γλέζος με τον τρόπο που επέλεξε να αποτίσει φόρο τιμής στον αποθανόντα Κωνσταντίνο Μητσotάκη. Δε θα σχολιάζαμε, βέβαια, τη... σόλο εμφάνισή του στο σπίτι των Μητσοτάκιδων, μ' ένα κόκκινο γαρύφαλο στο χέρι. Την προσωπική του προβολή επιδιώκει σε ό,τι κάνει, γι' αυτό και επέλεξε τον διαχωρισμό από τους υπόλοιπους αστούς πολιτικούς. Ούτε αναφερόμαστε σ' αυτό καθαυτό το γεγονός της απότισης φόρου τιμής στον Μητσotάκη, γιατί ο Γλέζος την προσωπική αγωνιστική του ιστορία την έχει κυλήσει στη λάσπη εδώ και πολλά χρόνια, οπότε η συγκεκριμένη κίνηση δεν μας εξέπληξε (όπως δεν μας εξέπληξε και η παρουσία του Κουτσούμπα στη μητρόπολη). Δε θα επιτρέψουμε σε κανέναν, όμως, να διαστρεβλώνει την Ιστορία και να αποπατεί πάνω στη μνήμη των νεκρών αγωνιστών.

Παραθέτοντας ένα απόσπασμα από την Ιλιάδα («Αφρήτωρ, αθέμιστος, ανέστιος έστιν εκείνος, ος πολέμου έραται επιδημίου οκρυόεντος, - Ακοιώνητος, άγριος και άπατρις είναι αυτός που τον εμφύλιο πόλεμο αγαπά), το οποίο -καταπώς το συνηθίζουν οι πολιτικοί απατεώνες- απέσπασε από το ιστορικό του πλαίσιο και από κάθε επιστημονική ερμηνεία, χρησιμοποιώντας το με εργαλειακή προστυχιά, ο Γλέζος συνέχισε ως εξής τον υπέρ Μητσotάκη γραπτό δεκάरिकό του: «Πιστός στο αξίωμα αυτό ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης υπήρξεν ο πρωτογενής να αποφευχθεί και να μην υπάρξει εμφύλιος πόλεμος στην Κρήτη, στη διάρκεια της κατοχής. Οποια αντίθεση και αν έχεις μαζί του, οφείλεις να του το αναγνωρίσεις».

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» αναφέρθηκαν εν συντομία κάποια στοιχεία για τον ρόλο του Μητσotάκη κατά την κατοχή και στη συνέχεια. Επανερχόμαστε, γιατί είναι ντροπή να γράφονται τέτοια πράγματα για τον άνθρωπο που πρωταγωνίστησε στο ξεκλήρισμα των καλύτερων παιδιών της Δυτικής Κρήτης. Ο Μητσotάκης ήταν ο πολιτικός εγκέφαλος και ο Γύπαρης ήταν ο εκτελεστικός βραχίονας του δολοφονικού οργίου που ακολούθησε αμέσως μετά την απελευθέρωση και είχε προετοιμαστεί στη διάρκεια της κατοχής, όταν οι Αγγλοι είδαν πως στα Χανιά κυριαρχούσε το ΕΑΜ (με 90%, όπως ο ίδιος ο Μητσotάκης έχει γράψει). Ο Μητσotάκης στην αυτοβιογραφία του χαρακτηρίζει τον εαυτό του «πολιτικό καθοδηγητή» του Γύπαρη και μάλλον είναι από τις λίγες φορές που έχει πει αλήθεια.

Ο μονόπλευρός εμφύλιος πόλεμος ξεκίνησε πριν ακόμα από τη λήξη του Β' παγκόσμιου πολέμου και ενόσω οι ναζί κατακτούσε είχαν μεν αποχωρήσει από την Ελλάδα, παρέμεναν όμως στα Χανιά, λόγω της στρατηγικής σημασίας που είχε η Σούδα, αλλά και επειδή οι Αγγλοι τους το επέτρεπαν, γιατί σ' εκείνη τη φάση δε φοβούνταν τους Γερμανούς, αλλά το ΕΑΜ που ήταν κυρίαρχο στα Χανιά. Ο ΕΛΑΣ και το ΕΑΜ πολιορκούν τους ναζί που έχουν ταμπουρωθεί στα Χανιά, αλλά ο «φρούραρχος» Γύπαρης με τους κατσαπλιάδες του της «Εθνικής Αντάρτικης Ταξιαρχίας» χτυπούν το ΕΑΜ! Οι Γερμανοί φεύγουν, αλλά οι Γυπαριοί ανοίγουν πυρ κατά των

ΕΑΜιτών, σκοτώνοντας την Αναστασία Γιαννικάκη και τραυματίζοντας άλλους δεκαεφτά. Στις προκηρύξεις της ΕΟΚ (Εθνική Οργάνωσις Κρήτης) οι αγωνιστές του ΕΑΜ χαρακτηρίζονται «πράκτορες του τροτσισμού και του βουλγαρικού κομιτάτου» και ο διοικητής του ΕΛΑΣ στην Κρήτη «τερατόμορφος ρουμανόβλαχος»!

Στις συνθήκες της απελευθέρωσης, στα Χανιά αναπτύσσονται μαζικοί και μαχητικοί αγώνες. Ο άνθρωπος των Αγγλων, Μητσotάκης, που το 1946 έχει εκλεγεί για πρώτη φορά βουλευτής του κόμματος των Φιλελευθέρων, καταγγέλλει από τον περιβόητο «Κήρυκα» την «πλήρη συνθηκολόγησιν του επισήμου κράτους ενώπιον της κομμουνιστικής βίας». Ο Γύπαρης, που έχει επίσης εκλεγεί βουλευτής των Φιλελευθέρων, υπερθεματίζει, από τον «Κήρυκα» επίσης, με τη δική του γλώσσα: «Ο προαιώνιος εχθρός Βούλγαρος επέρχεται σαρκάζων εις χώρας Ελληνικάς. Οι δυνάσται των Ελασιτών Κουκουέδες Βούλγαροι εμίσησαν και της πατρίδος την δόξαν καθώς εφθόνησαν και τους Ελληνας πατριώτας. Κακοί Ελληνες, οι οποίοι εξασκείτε την Σλαυική προπαγάνδα». Ξαμολάει τους συμμορίτες του που δέρνουν, απειλούν με πιστόλια, καταστρέφουν εφημερίδες και τυπογραφεία. Ο Ρούσος Τσιγκουνάκης είναι ο πρώτος νεκρός, δολοφονημένος από «αγνώστους». Ακολουθούν ο Ευτύχης Παλήκαρης, ο Γιώργης Παπουτσάκης και ο Γιώργος Σταματάκης. Οι Φιλελεύθεροι, που προηγουμένως εμφανίζονταν διαχασμένοι ανάμεσα σε φιλο-εαμικούς (μειοψηφία) και αντι-εαμικούς, συνασπίζονται σε μια συμπαγή αντι-εαμική μάζα, μετά από τοποθέτηση του κληρονομικό δικαίω αρχηγού του κόμματος Σοφοκλή Βενιζέλου, τον οποίο πιέζει ο ανιψιός του Μητσotάκης να πηγαίνει ολόενα και πιο δεξιά.

Ο Γύπαρης, σε στενή συνεργασία με τον Μητσotάκη, έχει σχηματίσει το σώμα των χωροφυλάκων «άνευ θητείας». Επιτίθενται σε γραφεία του ΕΑΜ, της ΕΠΟΝ, της εφημερίδας «Δημοκρατία». Λόγω της μαζικής τρομοκρατίας, σχηματίζονται οι πρώτες ομάδες καταδιωκόμενων αγωνιστών, που σε λίγους μήνες συγκρότησαν τον Δημοκρατικό Στρατό στην Κρήτη. «Άλλος δρόμος δεν υπήρχε», όπως είναι ο εύστοχος τίτλος του βιβλίου που άφησαν δύο από τους αντάρτες εκείνης της περιόδου (έγινε και ντοκιμαντέρ από τον Σταύρο Ψυλλάκη). Όταν πέθανε ο Γύπαρης το 1966, ο Μητσotάκης έγραψε ότι «η συμβολή του εις την διάλυσιν των εαμικών σωμάτων υπήρξε σημαντική»! Ο ίδιος ο... κεντρώος και... ειρηνόφιλος Μητσotάκης χαρακτηρίζει τον εμφύλιο πόλεμο «συμμοριτοπόλεμον».

Παρά τα αυστηρά κρητικά έθιμα, η τρομοκρατία των μοναρχοφασιστών (μάλλον φιλελευθεροφασιστές θα έπρεπε να ονομάζουμε αυτούς της Κρήτης) δε διαφέρει ούτε στη μορφή από την τρομοκρατία στην υπόλοιπη Ελλάδα. Στη γέφυρα του Κλαδισού, στη νοτιοδυτική είσοδο των Χανίων, κρεμιούνται τα σώματα (καμιά φορά μόνο τα κεφάλια) αγωνιστών και ο λαός καλείται να περνάει και να τα φτύνει! Αυτό συνεχίζεται και μετά την υποχώρηση του Δημοκρατικού Στρατού από το Γράμμο και το επίσημο τέλος του εμφύλιου πολέμου. Κυνηγούν τους τελευταίους αντάρτες που απέμειναν στα Λευκά Όρη με σκοπό να τους εξοντώσουν όλους. Τρομοκρατούν τον ορεινό

ποιμενικό πληθυσμό που εξακολουθεί να σέβεται τις κρητικές παραδόσεις και να παρέχει ψωμί και άσυλο στους κυνηγημένους αντάρτες. Η μακάβρια τελετουργία του Κλαδισού συνεχίζεται και μετά τη στρατιωτική νίκη του μοναρχοφασισμού στον Γράμμο. Ιδού πώς ο Μίκης Θεοδωράκης περιγράφει στο βιβλίο του «Δρόμοι του Αρχάγγελου» την επιστροφή του από τη Μακρόνησο στα Χανιά, στα τέλη του 1949:

«Όταν πλησιάζαμε στην γέφυρα του Κλαδισού, για να μπει στα Χανιά, ένας χωροφύλακας μας έκανε σήμα να σταματήσουμε και να παρκάρουμε πίσω από την ουρά παρκαρισμένων λεωφορείων και αυτοκινήτων, που είχαν στηθεί στη δεξιά πλευρά του δρόμου. Μας διέταξε να βγούμε έξω. Ο θεός του είπε “Τμηματάρχης της Γενικής Διοικήσεως”. Ομως ο χωροφύλακας χωρίς να εντυπωσιαστεί από το αξίωμα, θα έλεγα ζοχαδιασμένος, του λέει “Κι ο Παπάγος να 'σουν το ίδιο μου καλά. Θα βγείτε όλοι για να δείτε όλοι”. Μια ουρά από χωριάτες και χωριάτισσες κάπου διακόσια μέτρα μακριά, είχε σχηματιστεί και βάδιζε αργά προς τον Κλαδισό. Εκεί είχαν κρεμάσει τον καπετάν Γιώργη, τον φόβο και τον τρόμο της Χωροφυλακής και γενικότερα των “εθνικών δυνάμεων” της περιοχής. Είχαν φτιάξει ένα είδος κρεμάστρας, με χοντρά κλαδιά από δέντρα κι από εκεί κρέμονταν σαν σφαχάρια οι σκοτωμένοι αντάρτες και αντάρτισσες. Τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα, όλοι όσοι έμπαιναν κι όσοι έβγαιναν από τα Χανιά και που θα περνούσαν υποχρεωτικά τη γέφυρα, θα έπρεπε να παρελάσουν μπροστά στους κρεμασμένους για “να δουν”. Πλάι στον καπετάν-Γιώργη είχαν κρεμασμένη τη Δασκάλα - έτσι ήταν το αντάρτικο ψευδώνυμό της. Αυτή την είχαν κρεμάσει ανάποδα. Έτσι που φαινόταν η μαύρη κιλότα της. Η άσπρη κοιλιά της και ο αφαλός της που είχε τριχίτσες. Τα δυο βυζιά της είχαν πέσει στους ώμους απ' τις δυο πλευρές του προσώπου που ήταν παράξενο να το βλέπεις ανάποδα. Είχε τα μάτια ολόανοιχτα, μαύρο χρώμα. Κάτασπρη κόρη. Κι όπως σε κοιτάζαν ανάποδα, σου έρχονταν να οπισθοχωρήσεις, αυθόρμητα. Ξαν να σε πρόσταζαν: “Τι κάθεται προχώρα!” Πιο πέρα, άλλοι δυο αντάρτες κρεμασμένοι κανονικά. Δυο παιδιά θα 'λεγες δεκαέξι χρονών το πολύ. Ο ένας χαμογελούσε. Ομως και οι δύο είχαν πολλές και βαθιές πληγές από όπου έσταζε αίμα. Σημάδι ότι τα βασάνισαν και τα σκότωσαν εκείνο το πρωί. Πλάι στον κάθε κρεμασμένο δεξιά ζερβά ήταν τοποθετημένοι στρατιώτες με πλήρη εξάρτυση. Άλλοι είχαν ύφος αδιάφορο κι άλλοι φάνηκαν θλιμμένοι. Ομως οι περισσότεροι κοιτάγαν καλά στα μάτια όσους περνούσαν από μπροστά σαν να ήθελαν να μαντέψουν τι σκέπτονται. Οι πιο πολλοί, κυρίως χωριάτες κοιτάζαν τους νεκρούς με τρόμο. Κάπου κάπου βρίσκονταν κανένας να βρίσει να φτύσει τους νεκρούς. Το έκαναν από φόβο ή από μίσος; Ο χωρικός που ήταν ακριβώς μπροστά μας, έσβησε το τσιγάρο του στον αφαλό της Δασκάλας. Μύρισε καμένο κρέας. Γέλασε με το κατόρθωμά του στον φρουρό, όμως αυτός τον αγριοκοίταξε. Καθώς περνούσα με την σειρά μου μπροστά στους σκοτωμένους σκεπτόμουν μονάχα μια λέξη “Εκδίκηση”. Τίποτα άλλο».

Η Δασκάλα ήταν η Βαγγελιώ Κλάδου, αν και μάλλον ο Θεοδωράκης δε θυμάται καλά όλο το σκηνικό (ή το μπερδεύει με **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12**

Δικαστικό Σκάνδαλο Στη φυλακή με 13 χρόνια κάθειρξη, μόνο με ένα έωλο δείγμα DNA

εφέτη Αποστολίδου-Δημοπούλου Ζωή (η ίδια προσέδρασε στο δικαστήριο που επέβαλε στον Μάριο Ξεϊσίδη την εξο-ντωτική ποινή της κάθειρξης 36 χρόνων) και μέλη τις εφέτες Ανδρουλάκη Β. και Γκόγκολη Αδ. θα οδηγούνταν σε απαλ-λακτική απόφαση για την 29χρονη γυναί-κα και όχι στην τρομοκρατική καταδίκη, στην εξοντωτική ποινή της κάθειρξης 13 χρόνων και τη φυλάκιση της (στην ίδια γραμμή ήταν και η εισαγγελέας Παπα-δοπούλου Διονυσία).

Την άποψη ότι η ταύτιση του γενετικού προφίλ δεν είναι αρκετή για να καταδικασ-τεί ένας κατηγορούμενος, αλλά χρει-άζονται και άλλα αποδεικτικά στοιχεία, δεν την υπερασπιζόμαστε μόνον εμείς. Πολλά Τριμελή Εφετεία Κακουρηγμά-των εξέδωσαν αθωωτικές αποφάσεις, είτε επειδή είχαν ως μοναδικό στοιχείο την ταύτιση του γενετικού προφίλ του κατηγορούμενου, είτε επειδή υπήρχαν μείγματα γενετικού προφίλ περισσότε-ρων των δύο ατόμων, είτε επειδή είχαν ταύτιση μερικόν γενετικών τόπων και όχι των αλληλόμορφων.

Με τι «στοιχεία» αποφάσισε το τρομο-δικείο να την καταδικάσει σε 13 χρόνια κάθειρξη; Το μοναδικό «στοιχείο» ήταν ένα «μερικό» γενετικό προφίλ, που φέ-ρεται να βρέθηκε σε γεμιστήρα εκτός όπλου (στα όπλα που βρέθηκαν θαμμέ-να στην Πολυτεχνειούπολη). Βάζουμε τι λέξεις «στοιχείο» και «μερικό» σε εισαγωγικά, γιατί ο όρος «μερικό γενετι-κό προφίλ» είναι αδόκιμος για τους επι-στημονες που ασχολούνται με το DNA. Όταν δε ρωτηθούν γιατί χαρακτηρίζουν αδόκιμο τον όρο «μερικό γενετικό προ-φίλ», απαντούν καταρχάς, ότι **ταύτιση του γενετικού προφίλ ενός ατόμου είναι ισοδύναμη με την ταύτιση του γενετικού προφίλ ενός πειστηρίου, ή-δε οποwhόποτε σε επαφή με το πειστή-ριο αυτό.** Αυτό είναι ένα πολύ σπουδαίο ζήτημα και δεν μπορεί το οποιοδήποτε τρομοδικείο να το παρακάμψει, των οποίων τους και των συνηγόρων τους. Εμείς, μολονότι γνωρίζαμε την υπόθεση, δε γνωρίζαμε ότι επίκειται τέ-τοια δική. Το πληροφορηθήκαμε εκ των υστέρων από δημοσίευμα της συνάδελ-φου Κατερίνας Κατή στην ιστοσελίδα documentonews.gr.

Εκτιμούμε ότι η έλλειψη δημοσιότη-τας έπαυε τον ρόλο της στην καταδίκη και στην επιβολή της τρομοκρατικής ποινής των 13 ετών. Οι συγγενείς του καταδικασθέντα, με τους οποίους επι-κοινωνήσαμε, εμπνέουν να μη δώσου-με συνέχεια, γι' αυτό θα αναφερθούμε μόνο στην καταδίκη της υπηψήφιας διδάκτορος.

Η γυναίκα αυτή **δεν έχει καμία σχέση με τη ΣΠΦ, αλλά ούτε και με τον αναρ-χικό χώρο.** Η μόνη «σχέση» που έχει είναι ότι είναι σύντροφος του Κώστα Παπαδόπουλου, που είναι φοιτητής στο πτυχίο στη Σχολή Ναυπηγών του ΕΜΠ. Ο Κ. Παπαδόπουλος είχε συλληφθεί και κα-τηγορηθεί το 2011 για ένταξη στη ΣΠΦ, όμως το τρομοδικείο, με πρόεδρο την Μ. Τζανακάκη και σύμφωνη πρόταση του εισαγγελέα Σ. Μπάγια (έχει αποβιώσει), τον αθώωσε ομόφωνα. Αυτή η εξέλιξη, όμως, φαίνεται ότι άφρησε παγερά αδιά-

φόδο απορριμμάτων και προερχόταν απ' αυτό το σπίτι εμφανιζόταν να φέρει το γενετικό του προφίλ. Εψαξε αν υπάρχει μαρτυρική κατάθεση που να βεβαιώνει ότι είδε τον Ντάλιο να μπαίνει στο σπί-τι της Ελληνσπόντου. Ο οργανωτής και σχεδιαστής των δώδεων κατά της ΣΠΦ στην Αντιτρομοκρατική, Ε. Χαρδάλις, κατέθεσε, ότι ποτέ ούτε ο ίδιος ούτε οι ασφαλίτες του είδαν τον Ντάλιο να μπαίνει στο σπίτι.

Ετσι, η εισαγγελέας Ολγα Συμυρή κατέληξε σε απαλλακτική πρόταση για τους Ντάλιο και Ρωμανό (εμφανίστηκε και δικό του γενετικό υλικό σε κινητά αντικείμενα), η οποία πρόταση έγινε δε-κτική από το τρομοδικείο, που απάλλα-ξε τους Ντάλιο και Ρωμανό για την πρά-ξη της κατοχής των όπλων που βρέθηκαν στο διαμέρισμα της οδού Ελληνσπόντου στο Βόλο, με το εξής σκεπτικό: «Πλην εκ των στοιχείων τούτων, αναφερόμενων εις τοιοῦτο είδους αντικείμενα, τα οποία εί-ναι **ευκόλως μεταφερόμενα από τόπου εις τόπον,** δεν δύναται κατά την κρίση του δικαστηρίου, να αποδειχθεί ως άνω κατηγορία εις βάρος των ειρηνικών κα-τηγορούμενων περί κατοχής όπλων κλπ., εν όψει της μη διαπιστώσεως διαμονής ή παρουσίας τούτων στο διαμέρισμα κατά τα προεκτεθέντα».

Πρέπει να επισημανθεί ότι το τρο-μοδικείο αυτό, που το καλούμε και δημοσιεύσαμε πολλά ρεπορτάζ, ήταν ιδιαίτερα σκληρό απέναντι σε όλους τους κατηγορούμενους. Δε διανοήθηκε, όμως, να καταδικάσει τους Ντάλιο και Ρωμανό μόνο με μια έκθεση για την πα-ρουσία DNA τους σε κινητά αντικείμενα στο διαμέρισμα της οδού Ελληνσπόντου στο Βόλο, άσχετα αν υπήρχε ταύτιση γενετικού προφίλ σε 16 ή περισσότε-ρους γενοτικούς τόπους και αν υπήρχαν όλα τα αλληλόμορφα. Και αυτοί οι δικαστές κινήθηκαν όπως και οι συνάδελφοί τους στην υπόθεση Ξεϊσίδη.

▲ Αναφορικά με το περιβόητο **μερικό γενετικό προφίλ**, θα αναφερθούμε στην κατάθεση της χημικού Ε.Κ. στην τρομο-δική για την υπόθεση των όπλων στην Μ. Σμύρνη (κατηγορούμενοι οι Γ. Καρα-γιαννίδης, Α. Μητρούσιος, Κ. Σακκάς και Σ. Αντωνίου), με πρόεδρο την Μ. Τζανα-κάκη και εισαγγελέα τον Σ. Μπάγια. Η χημικός Ε.Κ. έχει πλούσια εμπειρία και επιστημονική κατάρτιση στα ζητήματα της ανάλυσης DNA και κατέθεσε σχετι-κά με την έκθεση ότι το γενετικό προφίλ της Στ. Αντωνίου ανιχνεύτηκε σε μείγμα DNA περισσότερων των δύο ατόμων. Η Ε.Κ. εξετάστηκε από την πρόεδρο και τον εισαγγελέα και έδωσε ολοκληρω-μένες απαντήσεις που φωτίζουν το ζή-τημα. Ολόκληρο το ρεπορτάζ από την κατάθεση της μπορείτε να το διαβάσετε στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/22217,3η-δίκη-ΣΠΦ-πα-κέτο-με-άλλες-υποθέσεις-καταθέσεις).

Παραθέτουμε μόνο ένα μικρό απόσπα-σμα, στο οποίο επιβεβαιώνεται ότι ο όρος «μερικός γενετικός τύπος» είναι αδόκιμος και χρησιμοποιείται είτε από ανίδεους είτε από δικαστές που έχουν σκοπιμότητα και θέλουν οπωσδήποτε να καταδικάσουν, όπως συνέβη με την 29χρονη γυναίκα:

«**Εισαγγελέας:** Αν υποθέσουμε ότι κά-ποιος προσφέρει και δίνει βιολογικό υλικό, δίνει αίμα, και στη συνέχεια αυτό το βιολογικό υλικό ανιχνεύεται κάπου 100%, είναι το ίδιο άτομο;

Ε.Κ.: Μόνο εάν υπάρχει ταύτιση σε όλους τους γενετικούς τόπους και σε όλα τα αλληλόμορφα.

Εισαγγελέας: Τότε μόνο είναι 100% βέβαια.

Ε.Κ.: Τότε μόνο μπορούμε να εξετά-σουμε εάν ο άνθρωπος ήρθε σε επαφή με το αντικείμενο. Γιατί από εκεί και πέρα, ειδικά για την εγκληματολογία, υπάρχει μια ολόκληρη διαδικασία».

Η απάντηση της χημικού Ε.Κ. δεν αφή-νει την παραμικρή αμφιβολία για το ότι δεν υπάρχει ταύτιση μερικού γενετικού προφίλ. Το Β' Τριμελές Εφετείο Κακουρη-γημάτων, προκειμένου να εκδικηθεί τον Κ. Παπαδόπουλο, καταδίκασε τη σύ-ντροφό του στην εξοντωτική ποινή των 13 χρόνων μόνο με το περιβόητο «μερικό γενετικό προφίλ», σε πλήρη αντίθεση με τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί. Κα-τέφυγε στη χρήση αυτού του αδόκιμου όρου («μερικό γενετικό προφίλ»), και δεν έκανε περαιτέρω έρευνα, γιατί προφα-νός ήθελε να αχθεί σε καταδικαστική απόφαση. Περιτεύει να πούμε ότι πρό-κειται για δικαστικό σκάνδαλο.

Το ίδιο δικαστήριο δεν αναγνώρισε στην 29χρονη κανένα ελαφρυντικό, ενώ της αρνήθηκε τον ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεση μέχρι την εκδί-καση της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό, στέλνοντάς την στη φυλακή. Αρκεί μια απλή σύγκριση με σχετική πρόσφατη απόφαση του Ε' Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων Αθηνών, που εκδίκασε ένα σκάνδαλο το οποίο εμείς είχαμε αποκαλύψει. Πρόκειται για την υπόθε-ση του Ν. Φλαούνα που κατηγορείται για κατάχρηση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου. Η υπόθεση εκδικάστηκε στις 6 Δεκεμβρίου του 2016, με προεδρεύου-σα την εφέτη Σ. Πανουτσικοπούλου, μέλη τις εφέτες Πρωϊμάκη-Ηλία Μαρία και Βαμβακά Ελένη και εισαγγελέα τον Χαρ. Τζώνη. Το δικαστήριο αναγνώρισε στον καταχραστή του δημοσίου (από το 1996 έως το 2009) το ελαφρυντικό της παρ. 2α του άρθρου 84 του ΠΚ (πρότε-ρος έντιμος βίος) μόνο με την ύπαρξη λευκού ποινικού μητρώου! Η κατηγορού-μενος έπρεπε να καταδικαστεί σε ισό-βια, αλλά χάρη στο ελαφρυντικό η ποινή του έπεσε στα 12 χρόνια κάθειρξης. Στο τέλος, του έδωσαν και αναστολή στην εκτέλεση της ποινής μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό.

Οι συγκρίσεις είναι παραπάνω από προφανείς. Καταστρέφουν μια νέα γυ-ναίκα, της στραπατσάρουν τη ζωή, καθε-ρά για λόγους εκδίκησης. Το υπουργείο Δικαιοσύνης πρέπει να πάρει θέση και να μην παριστάνει τον Πλότνι Πλάτο. Το ίδιο και οι κορυφές της αστικής Δικαιο-σύνης. Και βέβαια, σφειλούν να πάρουν θέση ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνάς και οι άλλοι οι επιστημονικοί φορείς (πανεπι-στημικοί κ.ά.). Στην πρώτη αίτηση απο-φυλάκισης που θα καταθέσει, η 29χρο-νη υποψήφια διδάκτορας θα πρέπει ν' αρεθεί ελευθερία μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κάνει αυτό που δεν έκαναν οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις

Ενισχύει το «αντιτρομοκρατικό» οπλοστάσιο

Αυτό που δεν έκαναν πέντε αστικές κυβερνήσεις (Κ. Καραμανλή, Γ. Πα-πανδρέου, Α. Παπαδήμου, Σαμαρά-Βε-νιζέλου-Κουβέλη, Σαμαρά-Βενιζέλου) κάνει τώρα η συγκυβέρνηση των Τσιπρο-καμμένων, οδηγώντας στην πιο εφιαλτική του ολοκλήρωση το «αντιτρομοκρατικό» οπλοστάσιο: να τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών η θτετική δμοσία τοποθέτηση για τη δράση οργανώσεων ένοπλης επαναστατικής βίας, που το αστικό πολιτικό πλαίσιο χαρακτηρίζει «τρομοκρατικές».

Ολα ξεκίνησαν με την Απόφαση-Πλαί-σιο του Συμβουλίου της ΕΕ, της 13ης Ιουνίου 2002, «για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας». Με βάση αυτή την απόφαση φτιάχτηκε και το εγχώριο «αντιτρομοκρατικό» οπλοστάσιο (κυρί-ως το άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα, αλλά και μια σειρά διατάξεις ποινικού και οικονομικού χαρακτήρα).

Αυτή η Απόφαση-Πλαίσιο τροποποιή-θηκε στις 28 Νοέμβριου του 2008 με μια νέα Απόφαση-Πλαίσιο (919/2008), η οποία επικαλείται την αλλαγή του «modus operandi» «των ενεργών τρομοκρατών και των υποστηρικτών τους», οι οποίοι χρησιμοποιούν «ημιαυτόνομες μονάδες που έχουν μεταξύ τους σχετικά χαλαρούς δεσμούς» και «συνδέονται με διεθνή δί-κτυα και ανατρέχουν όλο και περισσότε-ρο στις νέες τεχνολογίες και ιδίως στο Διαδίκτυο». Σύμφωνα με το σκεπτικό του Συμβουλίου της ΕΕ, το Διαδίκτυο λει-τουργεί ως «κοινωνικό στρατόπεδο εκπαί-δευσης», διότι μέσω αυτού γίνονται «δρα-στηριότητες όπως η δημόσια πρόκληση για τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων». Όπως αναφέρεται, *«η παρούσα απόφαση πλαίσιο προβλέπει την ποινικοποίηση των εγκλημάτων που συνδέονται με τρομοκρα-τικές ενέργειες ώστε να συμβάλει στον γενικότρο πολιτικό στόχο που αποτελεί η πρόληψη της τρομοκρατίας μέσω της μείωσης της διάδοσης εγγράφων που δύ-*

ναι να υποκινήσουν άτομα σε τέλεση τρομοκρατικών επιθέσεων».

Ετσι, η νέα Απόφαση-Πλαίσιο προσθέ-τει τρία ακόμα «εγκλήματα συνδέομενα με τρομοκρατικές δραστηριότητες», που είναι: η «δημόσια πρόκληση για τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος», η «στρατο-λόγηση τρομοκρατών» και η «εκπαίδευση τρομοκρατών». Μολονότι και στην περι-γραφή των δύο τελευταίων «εγκλημά-των» υπάρχει η απαραίτητη ασάφεια να γενικόλογια (για να μπορούν να διωχτούν όσο γίνεται περισσότεροι), θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι μέσα στη λογική της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας».

Το πρώτο «έγκλημα», όμως, είναι καθαρά ποινική δώξη της γνώμης, της άποψης, της πολιτικής θέσης. Και δε διατάζον-να το περιγράψουν ως τέτοιο, αφού ανα-φέρονται στη «διάδοση ή την με οποιον-δήποτε τρόπο διάθεση ενός μηνύματος προς το κοινό, με πρόθεση την υποκίνηση σε τέλεση ενός από τα εγκλήματα (...), όταν μια τέτοια συμπεριφορά, **είτε υποστηρίζει ή**

αμφισβητεί την αποτελεσματικότητα των μέτρων που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας».

Όπως αντιλαμβάνεστε, βάσει μιας τέτοιας νομοθεσίας, όσοι ξεσπάθωσαν από το facebook υπέρ της αποστολής του «βομβοδέματος» στον Παπαδήμο (και ήταν πάρα πολλοί) θα βρίσκονταν υπό κατηγορία.

Η Απόφαση-Πλαίσιο περιλάμβανε και άρθρο για την εφαρμογή της. Τα κράτη μέλη έπρεπε το αργότερο τις 9.12.2010 να διαβιβάζουν «το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες ενσωματώνονται στο εθνι-κό τους δίκαιο οι δυνάμεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο υποχρεώσεις τους» και το Συμβούλιο να επαληθεύσει το αρ-γότερο στις 9.12.2011 «αν τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμέ-νου να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση πλαισίου».

Πέντε κυβερνήσεις, όπως προαναφέ-ραμε, απέφυγαν να νομοθετήσουν με βάση την Απόφαση-Πλαίσιο 919/2008. Δεν νομίζουμε ότι το ξέχασαν. Παρά το καθεστώς εσωτερικής καταστολής που

εφάρμοσαν, παρά τη συμπλήρωση της «αντιτρομοκρατικής» νομοθεσίας με νέες διατάξεις, δίστασαν να βαρτίσουν «τρομοκρατικό έγκλημα» την έκφραση γνώμης. Αυτό ανέλαβε να το κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ με την... αριστερή πατίνα. Ετσι, ο Κοντονής, στο πλαίσιο της διαβούλευ-σης ενός νομοσχεδίου-κουρελού με διά-φορες ποινικές και δικονομικές διατάξεις, περιέλαβε και το άρθρο 27, που πέρα από το αδίκημα της «στρατολόγησης» («οποι-ός μέσω παροχής οδηγιών, πληροφοριών ή κατευθύνσεων, προκαλεί σε άλλον την απόφαση για συμμετοχή σε συγκεκριμέ-νη τρομοκρατική οργάνωση ή για τέλεση ορισμένης τρομοκρατικής πράξης...») και το αδίκημα της «εκπαίδευσης» («οποι-ός αυτή κατέστη υποχρεωτική ιδίως μετά από την πρόσκληση της Ελλάδας προς κοινο-ποίηση των εθνικών μέτρων μεταφοράς της πρώτης εξ αυτών, και προς αποφυγή διαπίστωσης σχετικών παραβάσεων».

Παρά ταύτα, η ανεπίσημη εκπρόσω-πος Τύπου του υπουργείου Δικαιοσύνης, Αντα Ψαρρά, έγραψε στην ΕφΣυν ότι «ο Στάυρος Κοντονής απέσυρε από την ανοιχτή διαβούλευση το επίμαχο άρθρο», πλέκοντας το εγκώμιο του υπουργού. Του αναγνώρισε «τα άμεσα αντανακλαστικά αλλά και την πρόθεση «απλώς και μόνο να ενσωματώσει το ευρωπαϊκό πλαίσιο του 2008», χωρίς να παραλείψει να το-νίσει ότι η δήλωση του υπουργού ήταν... καθαρή (ότι τάχα «σε καμία περίπτωση οι προσθήκες δεν ποινικοποιούνται ούτε το φρόνημα ούτε τον εγκλημαισμό αλλά αποκλειστικά την προτροπή και την προ-ετοιμασία εγκληματικών πράξεων»), όμως «κανείς δεν θα μπορούσε να είναι βέβαι-ος ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον με "λάθος" τρόπο». Δεν μας είπε, όμως, η εν λόγω κυρία ποιο είναι το ευρωπαϊκό πλαίσιο που ο Κοντονής δεσμεύεται ότι οπωσδήποτε -και έγκαιρα- θα ενσωμα-τώσει στην ελληνική νομοθεσία. Καθέις (και καθεμιά) εφ' ω ετάχθη, όμως το ψέμα εξακολουθεί να έχει κοντά ποδάρια.

Την Τετάρτη ότι το επίμαχο άρθρο 27 «με το οποίο τροποποιούνταν τα άρθρα 187 και 187Α του Ποινικού Κώδικα, **εισάγεται για περαιτέρω επεξεργασία** στην Επιτροπή για τη σύνταξη **Νέου Ποινικού Κώδικα**». Η ανακοίνωση του Κοντονή, με την κατα-κλείδα της, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για ελιγμό: «Αναμένεται, πάντως, **να διαφυλαχθεί ο στόχος της έγκαιρης προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας** στις αποφάσεις -πλάσιο 2008/841/ΔΕΥ και 2008/919/ΔΕΥ, όπως αυτή κατέστη υποχρεωτική ιδίως μετά από την πρόσκληση της Ελλάδας προς κοινο-ποίηση των εθνικών μέτρων μεταφοράς της πρώτης εξ αυτών, και προς αποφυγή διαπίστωσης σχετικών παραβάσεων».

Παρά ταύτα, η ανεπίσημη εκπρόσω-πος Τύπου του υπουργείου Δικαιοσύνης, Αντα Ψαρρά, έγραψε στην ΕφΣυν ότι «ο Στάυρος Κοντονής απέσυρε από την ανοιχτή διαβούλευση το επίμαχο άρθρο», πλέκοντας το εγκώμιο του υπουργού. Του αναγνώρισε «τα άμεσα αντανακλαστικά αλλά και την πρόθεση «απλώς και μόνο να ενσωματώσει το ευρωπαϊκό πλαίσιο του 2008», χωρίς να παραλείψει να το-νίσει ότι η δήλωση του υπουργού ήταν... καθαρή (ότι τάχα «σε καμία περίπτωση οι προσθήκες δεν ποινικοποιούνται ούτε το φρόνημα ούτε τον εγκλημαισμό αλλά αποκλειστικά την προτροπή και την προ-ετοιμασία εγκληματικών πράξεων»), όμως «κανείς δεν θα μπορούσε να είναι βέβαι-ος ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον με "λάθος" τρόπο». Δεν μας είπε, όμως, η εν λόγω κυρία ποιο είναι το ευρωπαϊκό πλαίσιο που ο Κοντονής δεσμεύεται ότι οπωσδήποτε -και έγκαιρα- θα ενσωμα-τώσει στην ελληνική νομοθεσία. Καθέις (και καθεμιά) εφ' ω ετάχθη, όμως το ψέμα εξακολουθεί να έχει κοντά ποδάρια.

Κρατικό πρόγραμμα που τους ρίχνει στα χωράφια

Δουλεμπόριο για ανήλικους πρόσφυγες

Η είδηση είναι ανατριχιαστική, όμως είναι αποτυπωμένη σε επίσημο έγγραφο του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης (αρ. πρωτοκόλλου 595/1.6.2017): προ-κηρύσσεται διαγωνισμός για την υποβολή προτάσεων ανάληψης προγράμματος με τίτλο «Εφαρμο-γή πιλοτικού προγράμματος αγρω-τικής εκπαίδευσης σε πρόσφυγες 15-18 ετών».

Μη φανταστείτε ότι πρόκειται για φοίτηση σε κάποιες τεχνικές σχολές. Χωρίς ίχνος ντροπής, η προκήρυξη του υπουργείου αναφέρει ότι «*η εκ-παίδευση και ειδικότερα η πρακτική άσκηση θα πραγματοποιηθεί με τη μέθοδο του on the job training*». Η χρήση των αγγλικών γίνεται μάλλον για... λόγους ντροπής. Ο όρος καλλι-στα μπορεί να αποδοθεί στα ελληνι-κά: «εκπαίδευση με εργασία»!

Αυτοί που θα αναλάβουν το πρό-γραμμα θα πάρουν τα προσφυγό-πουλα, που βάσει της ηλικίας τους θα έπρεπε να ηγαίνονταν σε κάποιο σχολείο, και εν είδει σύγχρονων δουλεμπόρων θα τα πετάζουν σε

κάποια χωράφια, προκειμένου να «εκπαιδευτούν» δουλεύοντας σε «θεματικές όπως: εδάφη, συγκομιδή, καλλιέργειες, άρδευση, pest control κλπ.». Όπως αναφέρεται, «στόχος της δράσης είναι να βοηθήσει τους εκπαιδευόμενους να αποκτήσουν τεχνικές δεξιότητες, τις οποίες θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν στην ένταξη στην αγορά εργασίας ή για κάλυψη προσωπικών αναγκών ή/και κοινωνικών σκοπών». Προφανώς, το σχολείο και -γιατί όχι;- το πανε-πιστήμιο δεν ταιριάζει για «ένταξη στην αγορά εργασίας» των προσφυ-γόπουλων. Ανατά «αρίζουν» μόνο για τα χωράφια!

Με την ίδια ξεδιαντροπία, το έγ-γραφο συζητεί: «Πέραν των άμεσα ωφελομένων που είναι οι πρόσφυ-γες 15-18 ετών που διαμένουν σε Κέντρα Φιλοξενίας της Αττικής και της Κεντρικής Μακεδονίας, ωφελο-ύμενος πληθυσμός είναι και οι οικο-γένειές τους, **αλλά και η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της**, η οποία επωφελείται από την ομαλή ένταξη των προσφύγων στο ευρύτερο κοινο-

νικό σύνολο!»

Αφού τους φυλάκισαν στην Ελλά-δα, αφού τους πέταξαν σε στρατόπε-δα συγκέντρωσης μακριά από κάθε επαφή με τον ελληνικό λαό, έρμιασε τους φιλανθρωπίας των χρυσοφιλη-ρών εκπαιδευόμενων να αποκτήσουν τεχνικές δεξιότητες, τις οποίες θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν στην ένταξη στην αγορά εργασίας ή για κάλυψη προσωπικών αναγκών ή/και κοινωνικών σκοπών». Προφανώς, το σχολείο και -γιατί όχι;- το πανε-πιστήμιο δεν ταιριάζει για «ένταξη στην αγορά εργασίας» των προσφυ-γόπουλων. Ανατά «αρίζουν» μόνο για τα χωράφια!

Με την ίδια ξεδιαντροπία, το έγ-γραφο συζητεί: «Πέραν των άμεσα ωφελομένων που είναι οι πρόσφυ-γες 15-18 ετών που διαμένουν σε Κέντρα Φιλοξενίας της Αττικής και της Κεντρικής Μακεδονίας, ωφελο-ύμενος πληθυσμός είναι και οι οικο-γένειές τους, **αλλά και η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της**, η οποία επωφελείται από την ομαλή ένταξη των προσφύγων στο ευρύτερο κοινο-

Σχέδιο νόμου για την ανώτατη εκπαίδευση και την έρευνα

Το υπουργείο Παιδείας έδωσε στη δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση, την έρευνα και άλλες διατάξεις». Η δημόσια διαβούλευση θα ολοκληρωθεί στις 14 Ιουνίου. Με το νομοσχέδιο οι συριζαίοι «μπαλάνουν», τροποποιούν ή και καταργούν διατάξεις του νόμου Διαμαντοπούλου, που ήταν η ταφόπλακα του δημόσιου Πανεπιστημίου, χωρίς να τον καταργούν συνολικά, όπως άλλωστε κάνουν και με όλα τα αντιδραστικά νομοθετήματα των προηγούμενων κυβερνήσεων (π.χ. νομοθετικό πλαίσιο αξιολόγησης).

Επιδιώκουν να κερδίσουν «δημοκρατικούς πόντους», καταργώντας τα Συμβούλια Ιδρύματος του νόμου Διαμαντοπούλου, νομοθετώντας την ψευδεπίγραφη επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου, τη συμμετοχή των φοιτητών στα πανεπιστημιακά όργανα, τον υποτυπώδη έλεγχο των μεταπτυχιακών. Την ίδια στιγμή, όμως, προωθούν διατάξεις που διατηρούν και ενισχύουν την επιχειρηματική λειτουργία του Πανεπιστημίου [π.χ. διεισδύσεις στα ΑΕΙ για αποφοίτους ΕΠΑΛ, Κέντρα Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης στα ΑΕΙ, διδάκτρα (τέλη φοίτησης) στα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ), χρηματοδότηση από ιδιωτικούς φορείς, περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας]. Προωθούν, ακόμη, διατάξεις που υλοποιούν τις οδηγίες της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια (π.χ. τρεις κύκλους σπουδών, πιστωτικές μονάδες, πτυχίο master για τις πενταετίες αδιάσπαστες σπουδές - Πολυτεχνεία, Γεωπονικές Σχολές).

Χαρακτηριστικά άρθρα του σχεδίου νόμου, με τα οποία παίρνουν σάρκα και οστά τα παραπάνω είναι τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Στο άρθρο αυτό γίνεται λόγος για τους δύο «παράλληλους τομείς» της ανώτατης εκπαίδευσης, τον πανεπιστημιακό (Πανεπιστήμιο) και τον τεχνολογικό (ΤΕΙ). Αναπαράγεται, λοιπόν, ο τραγέλαφος της «ανωτατοποίησης» των ΤΕΙ με διαδικασίες «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε», που είχε ξεσηκώσει θύελλα διαμαρτυριών και έγινε με μοναδικό σκοπό να ανταποκριθεί και η Ελλάδα στη Διακήρυξη της Μπολόνια, που ορίζει ότι ο πρώτος κύκλος σπουδών είναι τριετούς διάρκειας (είναι η πρώτη φάση του «οδικού χάρτη» της υποβάθμισης των πανεπιστημιακών σπουδών, τον πρώτο κύκλο των οποίων θα παρακολουθεί η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών).

Στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού αναφέρονται επίσης τα εξής: «Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Ερευνας και Θρησκευμάτων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να οργανώνονται στα Α.Ε.Ι. διετή προγράμματα επαγγελματικής

εκπαίδευσης και κατάρτισης για αποφοίτους των Επαγγελματικών Λυκείων (ΕΠΑ.Λ.), τα οποία θα παρέχουν σχετικά διπλώματα επιπέδου 5 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων».

Πρόκειται για «καθρεφτάκια», με τα οποία το υπουργείο προσπαθεί να ξεγελάσει τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που κατά κανόνα φοιτούν στα ΕΠΑΛ. Με τον τρόπο αυτό επιχειρείται να αποσυμφορηθεί και η τάση για πανεπιστημιακές σπουδές, που εγκυμονεί κινδύνους για το αστικό σύστημα και τη διαιώνισή του. Τις λεπτομέρειες χρηματοδότησης των διετών προγραμμάτων δεν τις γνωρίζουμε.

Άρθρο 3

Πολύς θόρυβος ξεσηκώθηκε από τη ΝΔ για το άρθρο αυτό, που επαναφέρει τάχα το πανεπιστημιακό άσυλο. Στην πραγματικότητα η ΝΔ επιθυμούσε να παραμείνει ακέρια η λογική του νόμου Διαμαντοπούλου (Ν. 4009/2011), που καταργούσε πλήρως το πανεπιστημιακό άσυλο [καταργούνται οριστικά το άρθρο 2 του Ν. 1268/1982 (ΠΑΣΟΚ) και οι σχετικές παράγραφοι 1 έως και 7 και 9 του άρθρου 3 του Ν. 3549/2007 (Γιαννάκου)]. Οι συριζαίοι, όμως, θέλοντας να δημαγωγήσουν επαναφέρουν «για τα μάτια» το άσυλο.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου προβλέπεται τα εξής:

Ακαδημαϊκές ελευθερίες

1. Στα Α.Ε.Ι. κατοχυρώνεται η ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και στη διδασκαλία, καθώς και η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών. **Το ακαδημαϊκό άσυλο αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση των δημοκρατικών αξιών, των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και στη διδασκαλία, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει.**

2. Επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των Α.Ε.Ι. λαμβάνει χώρα **σε περιπτώσεις πλημμελημάτων και κακουργημάτων αυτεπαγγέλτως και σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση μετά από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου.** Οι ως άνω περιορισμοί δεν ισχύουν για το Πυροσβεστικό Σώμα. (Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Είναι σαφές ότι η έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου στενεύει, αφού το άσυλο «αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση... των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και τη διδασκαλία... την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει». Κοινοτομολογία, η κατάληψη π.χ. ενός Πανεπιστημίου ακόμη και από τους φοιτητές μπορεί να θεωρηθεί πράξη «κατάλυσης» από τη μεριά τους του πανεπιστημιακού ασύλου, εφόσον με τον τρόπο αυτό παρεμποδίζεται «το δικαίωμα στη μάθηση και την εργασία»,

εφόσον δηλαδή παρεμποδίζεται η διδασκαλία και η έρευνα ή η εργασία των υπόλοιπων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας (καθηγητών, εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο).

Η επέμβαση των δυνάμεων καταστολής επιτρέπεται σε «περιπτώσεις πλημμελημάτων και κακουργημάτων αυτεπαγγέλτως και σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση μετά από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου». Προφανώς, η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, που αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών, που υποδεικνύεται και προέρχεται από τους νομίμως ορισθέντες φοιτητές που μετέχουν στη Σύγκλητο και τον εκπρόσωπο των διοικητικών υπαλλήλων που μετέχει στη Σύγκλητο, λαμβάνεται κατά πλειοψηφία.

Σημειώνουμε ότι στο άρθρο 14 προβλέπεται ότι «το Πρυτανικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και αν δεν έχει υποδειχθεί ο εκπρόσωπος των φοιτητών», ενώ «σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης». Αυτό, σε απλά ελληνικά, σημαίνει ότι ο Πρύτανης στην ουσία είναι αυτός που αποφασίζει να επιτρέψει την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής στο Πανεπιστήμιο.

Οι διατυπώσεις των συριζαίων είναι πολύ πονηρές και αφήνουν επίτηδες «κενά» στην ερμηνεία τους. Π.χ. δε γίνεται αναφορά σε ποιους χώρους του Πανεπιστημίου αναφέρεται το άσυλο. Το σημειώνουμε αυτό επειδή ο νόμος Γιαννάκου (Ν. 3549/2007) περιόρισε για πρώτη φορά το άσυλο στους χώρους μόνο που πραγματοποιείται διδασκαλία και έρευνα, ενώ και το σχετικό άρθρο του σχεδίου νόμου αναφέρεται στην αναγνώριση του ασύλου στην έρευνα, τη διδασκαλία, τη μάθηση και την εργασία.

Για να αντιληφθούμε την ψευδεπίγραφη επαναφορά του ασύλου από τους συριζαίους θυμίζουμε τι ακριβώς προέβλεπε ο αρχικός νόμος που το αναγνώριζε (Ν. 1268/1982, άρθρο 2). Ο νόμος αυτός είναι πολύ προσεκτικός στις διατυπώσεις για λόγους που αναφέρουμε αμέσως παρακάτω, αν και αφήνει σαφώς περιθώρια για την επέμβαση των κατασταλτικών δυνάμεων:

◆ Η ακαδημαϊκή ελευθερία στη διδασκαλία και την έρευνα, καθώς και η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών κατοχυρώνεται στα ΑΕΙ.

◆ Δεν επιτρέπεται η επιβολή ορισμένων μόνον μερικών επιστημονικών απόψεων και ιδεών και η διεξαγωγή απόρρητης έρευνας.

◆ Όλοι οι εργαζόμενοι στα ΑΕΙ, όπως και οι φοιτητές είναι ελεύθεροι να εκφράζονται συλλογικά μέσα από τα συνδικαλιστικά τους όργανα, που διευκολύνονται στη λειτουργία τους από τις πανεπιστημιακές αρχές.

◆ Για την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της

ελεύθερης επιστημονικής αναζήτησης και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών αναγνωρίζεται το Πανεπιστημιακό Άσυλο.

◆ Το Πανεπιστημιακό Άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους των ΑΕΙ και συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς χωρίς την πρόσκληση ή άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ, όπως αναφέρεται στη συνέχεια.

◆ Το όργανο αυτό είναι τριμερές και αποτελείται από τον Πρύτανη ή τον νόμιμο αναπληρωτή του και ανά ένα εκπρόσωπο του Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) και των φοιτητών.

◆ Το όργανο αυτό αποφασίζει μόνο με ομοφωνία όλων των μελών του. Σε περίπτωση διαφωνίας συγκαλείται έκτακτα η Σύγκλητος του ΑΕΙ την ίδια μέρα προκειμένου να αποφασίσει σχετικά. Η τελική απόφαση παίρνεται με πλειοψηφία των 2/3 του συνόλου των παρόντων.

◆ Επέμβαση δημόσιας δύναμης χωρίς την άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ επιτρέπεται μόνον εφόσον διαπραττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή αυτόφωρα εγκλήματα κατά της ζωής.

Σημειώσαμε πιο πάνω ότι ο αρχικός νόμος (Ν. 1268/1982, άρθρο 2) είναι πολύ προσεκτικός στις διατυπώσεις. Ο λόγος είναι ότι το ΠΑΣΟΚ το 1982 εξαναγκάστηκε να θεσπίσει το πανεπιστημιακό άσυλο, στο περιβάλλον ενός ισχυρού, μαζικού και διεκδικητικού κινήματος στα Πανεπιστήμια και τους χώρους εργασίας, που έβγαине απειλητικό μετά το τέλος της δικτατορίας και στον απόηχο της ηρωικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973. Προσπάθησε, λοιπόν, να ισορροπήσει ανάμεσα σε αυτό το κίνημα και την ανάγκη του αστικού συστήματος να υπάξει έλεγχο των πρακτικών διεκδικητικής τακτικής του κινήματος που πραγματοποιούνταν στο έδαφος των πανεπιστημιακών χώρων (καταλήψεις από φοιτητές, εργαζόμενους στο πανεπιστήμιο, αλλά και από τάξεις του κινήματος εκτός των τειχών της πανεπιστημιακής κοινότητας).

Το πανεπιστημιακό άσυλο καταγράφηκε στη μνήμη του ελληνικού λαού (ιδίως με την κατάληψη της Νομικής και την εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73, στην οποία πήραν μέρος όχι μόνο φοιτητές, αλλά και μαθητές και εργαζόμενοι) ως μια ιερή έννοια και συνθήκη, την οποία δεν μπορούσαν να παραβιάσουν οι δυνάμεις καταστολής του κράτους.

Παρά το γεγονός ότι στη συνέχεια υπήρξαν περιπτώσεις που το άσυλο καταλύθηκε από τους μπάτσους [το Νοέμβριο του 1985 στο Χημείο Αθηνών στο οποίο έγινε κατάληψη μετά τη δολοφονία του μαθητή Μιχάλη Καλτεζά από τον αστυνομικό Μελίστα, η Επιτροπή Ασύλου, επί πρυτανείας Σταθόπουλου, αποφάσισε την άρση του και την εκκένωση του κτιρίου. Το 1991 επί πρυτανείας Μαρκάτου, μετά το κάψιμο του

κτιρίου της πρυτανείας του ΕΜΠ (από δακρυγόνα που έριξαν τα ΜΑΤ). Το 1995, πάλι επί πρυτανείας Μαρκάτου, του γνωστού πλέον και ως πρύτανη των ΜΑΤ, το πανεπιστημιακό άσυλο ήρθη στον χώρο εντός του ΕΜΠ και στους γύρω δρόμους, με αποτέλεσμα να γίνουν μαζικές συλλήψεις και να φακελωθούν (και επομένως να κρατηθούν σε ομηρία) χιλιάδες νέοι], εν τούτοις οι κυβερνήτες δεν τόλμησαν να θεσμοθετήσουν την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Για πρώτη φορά γίνεται τέτοια προσπάθεια επί κυβέρνησης Καραμανλή, με τον νόμο Γιαννάκου. Είναι η δεκαετία που το ελληνικό αστικό σύστημα προσπαθεί να προσαρμοστεί στις κατεστημένες που επικρατούν στον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και στα αγγλοσαξονικά πανεπιστήμια, με την επέλαση του νεοφιλελευθερισμού και στην Παιδεία. Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο απαιτεί ταυτόχρονα την επιβολή της σιωπής των αμνών. Εξ ου και η προώθηση και με το νομοθέτημα της Γιαννάκου των διακηρύξεων της Μπολόνια.

Άρθρο 4

Στην αποστολή των ΑΕΙ μεταξύ άλλων αναφέρονται ότι αυτά πρέπει: «Να συμβάλλουν στη διά βίου μάθηση με σύγχρονες μεθόδους διδασκαλίας, με βάση την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα στο ανώτερο επίπεδο ποιότητας κατά τα διεθνώς αναγνωρισμένα κριτήρια». «Να ανταποκρίνονται στις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας», «με προσήλωσή στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής». «Να προωθούν τη συνεργασία με άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα και ερευνητικούς φορείς στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή, την αποτελεσματική κινητικότητα του εκπαιδευτικού προσωπικού, των φοιτητών και των αποφοίτων τους, συμμετέχοντας στη διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα».

Άρθρο 5

Προβλέπεται η ίδρυση, συγχώνευση, μετονομασία και κατάργηση ΑΕΙ με Προεδρικό Διάταγμα των υπουργών Παιδείας, Οικονομικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης όταν, μεταξύ άλλων, αυτό «επιβάλλεται από τον δυσανάλογα μεγάλο ή αντίστοιχα μικρό ετήσιο αριθμό φοιτητών ή αποφοίτων ανά καθηγητή σε ένα Α.Ε.Ι.» ή αυτό «συνάδει με τις οικονομικές και κοινωνικές αναπτυξιακές ανάγκες και τις δυνατότητες της χώρας ή μιας συγκεκριμένης περιφέρειας». Γνώμη εκφράζουν η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (Α.Δ.Π.), το Ε.Σ.Ε.Κ.Α.Α.Δ. (Εθνικό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού) και, εκτός από την περίπτωση ίδρυσης νέου Α.Ε.Ι., η Σύγκλητος των οικείων Ιδρυμάτων.

Το άρθρο αυτό προετοιμάζει νέο «σχέδιο Αθηνά» παράλληλα με την «ανάβαθμιση» και «ανάδι-άταξη» των ΤΕΙ με «αξιολόγηση», που θα φέρει συγχωνεύσεις κάποιων Τμημάτων με Πανεπιστή-

μια, καταργήσεις ή και υποβάθμιση άλλων.

Υπενθυμίζουμε ότι στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Στο τέλος της διείσδυσης, τα αποτελέσματα αυτών των αξιολογήσεων θα αποτελέσουν τη βάση για περαιτέρω σχεδιασμό της συνολικής αναδιοργάνωσης των Ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επιδιωχθούν συνεργασίες εντός και μεταξύ των Ιδρυμάτων, έτσι ώστε, σε επόμενες φάσεις, να πληρούν τα απαραίτητα κριτήρια για την αναβάθμισή τους περισσότερα Τμήματα. Εάν υπάρχουν Τμήματα στα οποία δεν υπάρχουν ευκαιρίες για σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα προγράμματα σπουδών θα πρέπει να προσαρμοστούν στην απαιτούμενη διάρκεια σπουδών και τον τύπο του πτυχίου που παρέχεται».

Άρθρα 13- 26

Η λειτουργία των συλλογικών οργάνων (Σύγκλητος, Πρυτανικό Συμβούλιο που επανέρχεται, Κοσμητεία, Γενική Συνέλευση Σχολής, Τμήματος, Γενική Συνέλευση Τομέα) ενισχύεται με τη συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων.

Πρόκειται για τη γνωστή συνδιοίκηση, με καθορισμένο τον ρόλο και τη φύση του Πανεπιστημίου στον καπιταλισμό, που προώθησαν και στο παρελθόν όλα τα σοσιαλδημοκρατικά και ρεφορμιστικά κόμματα, με σκοπό να απορροφούν τους κραδασμούς από τις τυχόν αντιδράσεις και να ενσωματώνουν στο σύστημα φοιτητές και εργαζόμενους.

Στο σχέδιο νόμου προβλέπεται ότι «η Σύγκλητος συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και αν δεν έχουν οριστεί ή εκλεγεί οι εκπρόσωποι των φοιτητών, των μελών του λοιπού διδακτικού και εργαστηριακού προσωπικού και των διοικητικών υπαλλήλων». Επίσης, στις αρμοδιότητες της Συγκλήτου και του Πρυτανικού Συμβουλίου είναι και η κατάρτιση των «προγραμματικών συμφωνιών» του Ιδρύματος με το κράτος.

Οι «προγραμματικές συμφωνίες» με το κράτος, που αναφέρονται στον νόμο Διαμαντοπούλου, επιβάλλουν «στενό κορσέ» στα Ιδρύματα, πλήττονται το πολυδιαφημισμένο «αυτοδιοίκηση», είναι βασισμένες στην «απόδοση και αποδοτικότητα» των ΑΕΙ και η μη κατάρτισή τους συνεπάγεται την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης.

Άρθρο 15

Αναφέρεται στον τρόπο εκλογής των Πρυτάνεων και των Αντιπρυτάνεων. «Η ψηφοφορία είναι άμεση και μυστική και διεξάγεται με κάλπη». Προβλέπεται η «διεξαγωγή τυχόν επαναληπτικής ψηφοφορίας την ακριβώς επόμενη εργάσιμη ημέρα» σε περίπτωση που κάποιος από τους υποψήφιους δεν συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία ή σε περίπτωση ισοψηφίας.

«Σε περίπτωση που κατά τη δεύτερη εκλογική διαδικασία

επιχειρηματικό πανεπιστήμιο

με κάλλη, ισοψηφίσουν δύο υποψήφιοι, επαναλαμβάνεται η εκλογική διαδικασία με κάλλη. Σε περίπτωση δύο (2) διαδοχικών άγωνων εκλογικών διαδικασιών με κάλλη για άλλο λόγο πλην ισοψηφίας, η Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή υποχρεούται στη διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας μέσω ηλεκτρονικής ψήφου». Η διαδικασία με ηλεκτρονική ψήφο επαναλαμβάνεται σε περίπτωση άγωνης εκλογικής διαδικασίας (η επιήμανση δική μας).

Οι συριζαίοι διατηρούν την αντιδραστική επιλογή της ηλεκτρονικής ψήφου του νόμου Αρβανιτόπουλου, στην περίπτωση που το επιβάλλουν αυτό «άλλοι λόγοι», πλην ισοψηφίας. Φωτογραφίζουν, ενώ δεν τολμούν να το αναφέρουν για ευνόητους λόγους, την παρέμβαση του φοιτητικού κινήματος, που θα κρίνει σε κάποιες περιπτώσεις ότι επιβάλλεται με μαχητικές ενέργειες η ακύρωση των εκλογών των πρυτανικών αρχών. Ο Αρβανιτόπουλος εισήγαγε αυτήν τη ρύθμιση, ως τροποποίηση στο νόμο Διαμαντοπούλου, επειδή ο νόμος, στο σημείο αυτό, ήταν αδύνατον να βρει εφαρμογή λόγω της σθεναρής αντίστασης των φοιτητών.

Άρθρο 29

«Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων είναι δυνατό να ιδρύεται σε κάθε Α.Ε.Ι. Κέντρο Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης (Κ.Ε.Δ.Ι.Β.Ι.Μ.), μετά από απόφαση της Συγκλήτου».

«Το Κ.Ε.Δ.Ι.Β.Ι.Μ. αποτελεί μονάδα του Ιδρύματος που εξασφαλίζει τον συντονισμό και τη διεπιστημονική συνεργασία στην ανάπτυξη προγραμμάτων επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και εν γένει δια βίου μάθησης».

«Τα υφιστάμενα Ινστιτούτα Διά Βίου Εκπαίδευσης των Ιδρυμάτων και τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης των Ιδρυμάτων ενσωματώνονται στο ΚΕΔΙΒΙΜ».

«Οι πόροι του Κέντρου μπορεί να είναι οι ακόλουθοι: α) Χρηματοδοτήσεις από επιχειρησιακά ή άλλα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. β) Χρηματοδοτήσεις από φορείς του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και δωρεές και χορηγίες προς το Κέντρο. γ) Εσοδα από εκπαιδευόμενους. δ) Εσοδα από την ανάπτυξη, παραγωγή και αξιοποίηση εκπαιδευτικού και άλλου υλικού, από την εκπόνηση μελετών, από την παροχή υπηρεσιών και από την εκτέλεση επιμορφωτικών έργων που αφορούν στη δια βίου μάθηση του Κέντρου» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Η ρύθμιση αυτή αποτελεί πλευρά του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, που δεν υλοποιείται παρά με τη συμμετοχή επιχειρήσεων, ιδιωτών και της «τσέπης» των εργαζόμενων που θα αναζητήσουν σε αυτές τις δομές την εύρεση εργασίας ή μια καλύτερη επαγγελματική αποκα-

τάσταση. Ταυτόχρονα αποτελεί για το αστικό κράτος μέσο απόκρυψης των μεγάλων ποσοστών ανεργίας και απαλλαγής από την ανάγκη γενναίας χρηματοδότησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Άρθρα 30-45

Τα άρθρα αυτά αναφέρονται στις μεταπτυχιακές σπουδές.

Το σχέδιο νόμου κάνει λόγο καθαρά για πρώτο, δεύτερο και τρίτο κύκλο σπουδών, διαχωρισμό που επέβαλε η Διακήρυξη της Μπολόνια, με πολύ συγκεκριμένο στόχο, να καθιλωσει τη συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών στον προπτυχιακό κύκλο, που ορίζει να είναι τριετής. Στόχος είναι να γίνουν αυτές οι σπουδές (πτυχίο bachelor) περισσότερο «φτηνές» και «ευέλικτες», γιατί αυτό απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής και της αγοράς εργασίας. Η ανέλιξη στους δυο τελευταίους κύκλους πρέπει να αποτελεί προνόμιο μόνο λίγων και εκλεκτών. Οι πολλοί, περιορισμένοι για τις κατώτερες περιοχές της παραγωγής και των αστικών μηχανισμών, πρέπει να περιορίζονται στις απόλυτα απαραίτητες βασικές γνώσεις και δεξιότητες, με στόχο να είναι αναλφάβητοι για το κεφάλαιο και το σύστημα.

Οι συριζαίοι, θέλοντας να εμφανιστούν τάχα ως κοινωνικά ευαίσθητοι, εισάγουν με το σχέδιο νόμου ρυθμίσεις που σε επίπεδο, κυρίως εντυπώσεων, επιβάλλουν έναν στοιχειώδη έλεγχο στην οργάνωση και λειτουργία των μεταπτυχιακών και στην καθιέρωση διδασκάλων για τους φοιτητές (τώρα ονομάζονται πιο κομψά «τέλη φοίτησης»).

Η συγκυβέρνηση με την αλλαγή σκυτάλης στο υπουργείο Παιδείας (από τον Φίλη στον Γαβρόγλου) πήρε πίσω το σχέδιο νόμου της πρώην Αναπληρώτριας υπουργού Σίας Αναγνωστοπούλου, που έβαζε ένα «ταβάνι» στο ύψος των διδασκάλων, επειδή το πανεπιστημιακό κατεστημένο «ανέβηκε στα κάγκελα». Η φράση του Γαβρόγλου ότι «το Σχέδιο Νόμου για τα Μεταπτυχιακά έφερε συγκλονιστική αναστάτωση στα Πανεπιστήμια» δεν ειπώθηκε τυχαία. Η «συγκλονιστική αναστάτωση» αφορά τους πανεπιστημιακούς που δραστηριοποιούνται στην επικερδή μπιζνα των μεταπτυχιακών προγραμμάτων με το αζημίωτο. Συνεπώς, αυτός «βγήκε από τα δεξιά» στην Αναγνωστοπούλου και όχι από θέσεις προώθησης της δωρεάν Παιδείας.

Είναι αλήθεια ότι την τελευταία δεκαπενταετία η «βιομηχανία» των μεταπτυχιακών στα ελληνικά Πανεπιστήμια έλαβε μεγάλες διαστάσεις. Εκατοντάδες προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών δημιουργήθηκαν, πατώντας πάνω στην αγωνία της σπουδάζουσας νεολαίας να εξασφαλίσει μια θέση στην αγορά εργασίας, μέσω τάχα της ιδιαίτερης ειδίκευσης που θα αποκτούσε σε κάποιον τομέα, αλλά και στην προσπάθεια

των Πανεπιστημίων να επιβιώσουν εξοικονομώντας κονδύλια βγαλμένα από την «τσέπη» των μεταπτυχιακών φοιτητών, όπως και στην προσπάθεια πολλών πανεπιστημιακών καθηγητών να αυξήσουν τον μισθό τους διδάσκοντας στα μεταπτυχιακά προγράμματα.

Δημιουργήθηκε, λοιπόν, μια «άρρωστη» κατάσταση, όπου τα ιδρύματα και οι διδάσκοντες κέρδιζαν από το υστέρημα και τον πόθο των νέων να αποκατασταθούν επαγγελματικά, ενώ το αστικό κράτος έμενε αλώβητο σε ρόλο παρατηρητή, γλυτώνοντας κονδύλια για τη λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Μέσα σ' αυτόν τον κυκεώνα είναι φυσικό να υπάρχουν πολλά μεταπτυχιακά προγράμματα αμφίβολης σημασίας και αξίας. Και πάνω απ' όλα βεβαίως παραμένει το ουσιαστικό ερώτημα για την καθαυτό αξία των μεταπτυχιακών σπουδών. Γιατί π.χ. πολλές βασικές γνώσεις για την κατκτηση μιας επιστήμης να μεταφέρονται στον μεταπτυχιακό κύκλο και να μην υπάρχουν στον βασικό κύκλο σπουδών, ώστε να αποτελέσουν κοινό κτήμα όλων των φοιτητών;

Η απάντηση βρίσκεται στη Μπολόνια. Το σχέδιο νόμου προβλέπει:

◆ Τα Π.Μ.Σ. ιδρύονται με απόφαση της Συγκλήτου, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Συνέλευσης του Τμήματος.

◆ Η Συνέλευση του Τμήματος εισηγείται με απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών της.

◆ Στην εισήγηση εκτίθενται, μεταξύ άλλων, αναλυτικά: οι κατηγορίες των πτυχιούχων που γίνονται δεκτοί, ο αριθμός των μεταπτυχιακών φοιτητών, οι δυνατότητες και οι ανάγκες του οικείου Τμήματος σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή για την απρόσκοπτη λειτουργία του προγράμματος, το αναλυτικό λειτουργικό κόστος του προγράμματος, οι πηγές χρηματοδότησης και οι εν γένει πόροι της λειτουργίας του, η ειδική αιτιολόγηση της τυχόν ανάγκης επιβολής τέλους φοίτησης, καθώς και του ύψους του τέλους αυτού σε αναλογία προς τις πάσης φύσεως παροχές προς τους φοιτητές.

◆ Η εισήγηση συνοδεύεται από μελέτη σκοπιμότητας, αναλυτικό πρόπολογισμό λειτουργίας κατ' έτος και για πέντε (5) συνεχή έτη, καθώς και έκθεση βιωσιμότητας του προγράμματος.

◆ Αν το 1/3 των καθηγητών και υπηρετούντων λεκτόρων του οικείου Τμήματος θεωρεί ότι το τέλος φοίτησης που ορίζεται στην εισήγηση είναι υψηλό, ζητά να καταχωρισθούν οι ειδικές αιτιολογημένες αντιρρήσεις του στην εισήγηση προς τη Σύγκλητο, η οποία και αποφαινεται αιτιολογώντας την απόφασή της.

◆ Η απόφαση ίδρυσης του Π.Μ.Σ., προτού δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, κοινοποιείται στον υπουργό Παιδείας. Αν ο υπουργός διαπιστώσει α) ότι υπάρχει πρόδηλη δυσαναλογία μεταξύ των τελών

φοίτησης και των παροχών προς τους φοιτητές, ή β) ότι το ύψος των τελών φοίτησης είναι τέτοιο που καθιστά αδύνατη ή δυσχερή τη συμμετοχή σε Π.Μ.Σ. φοιτητών περιορισμένης εισοδηματικής ικανότητας παραβιάζοντας τη γενική ελευθερία πρόσβασης στην παιδεία, ή γ) ότι δεν είναι επαρκώς δικαιολογημένο το λειτουργικό κόστος του προγράμματος, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 37, αναπέμει με ειδική αιτιολογία την απόφαση στη Σύγκλητο.

Αν ο υπουργός Παιδείας δεν αναπέμψει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επομένη της κοινοποίησης σε αυτόν, την απόφαση ίδρυσης Π.Μ.Σ., ο Πρύτανης υποχρεούται να δημοσιεύσει την απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης και να ενημερώσει ταυτοχρόνως τον υπουργό Παιδείας.

Κάθε πέντε (5) έτη η αξιολόγηση της παρ. 6 του άρθρου 44 κατατίθεται στη Σύγκλητο, η οποία αποφασίζει αν θα συνεχιστεί ή όχι η λειτουργία του Π.Μ.Σ.

◆ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν όλα τα δικαιώματα και τις παροχές που προβλέπονται και για τους φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών, πλην του δικαιώματος παροχής δωρεάν διδακτικών συγγραμμάτων.

◆ Απαλλάσσονται των τελών φοίτησης στα Π.Μ.Σ. οι φοιτητές, των οποίων το ατομικό, εφόσον διαθέτουν ίδιο εισόδημα, και το οικογενειακό διαθέσιμο ισοδύναμο εισόδημα δεν υπερβαίνουν αυτοτελώς το 70% του εθνικού διάμεσου διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα κάθε φορά δημοσιευμένα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ). Η αίτηση απαλλαγής από τα τέλη φοίτησης υποβάλλεται ύστερα από την ολοκλήρωση της διαδικασίας επιλογής των φοιτητών των Π.Μ.Σ.

Το σχέδιο νόμου ισχυρίζεται ότι «η οικονομική κατάσταση υποψηφίου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελεί λόγο μη επιλογής σε Π.Μ.Σ.». Όμως, η οικτική οικονομική κατάσταση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, σε συνδυασμό με την «αιτιολόγηση» από τη μεριά τους της αναγκαιότητας επιβολής τελών φοίτησης, η εισήγηση για τον ανώτατο αριθμό φοιτητών που μπορούν να δεχθούν στα Π.Μ.Σ. και για τις δυνατότητες των Τμημάτων σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, καθώς και η «αβλεψία» του υπουργού Παιδείας να αναπέμψει την εισήγηση μέσα στην αποκλειστική προθεσμία των 30 ημερών, περί άλλα συνηγορούν.

◆ Οι διδάσκοντες σε Π.Μ.Σ. προέρχονται κατά 60% τουλάχιστον από καθηγητές, υπηρετούντες λέκτορες ή αφηρητησάντες καθηγητές του οικείου Τμήματος. Σε περίπτωση διατηρηματικού Π.Μ.Σ., τουλάχιστον το 80% των διδασκόντων προέρχεται από καθηγητές, υπηρετούντες λέκτορες ή αφηρητησάντες καθηγητές των

συνεργαζόμενων Τμημάτων.

◆ Προϋπόθεση για την αμοιβή καθηγητή ή υπηρετούντος λέκτορα για τη συμμετοχή του σε Π.Μ.Σ., με τη μορφή μαθήματος, σεμιναρίου ή εργαστηρίου, αποτελεί η αμισθί διδασκαλία, επιπλέον των νομίμων υποχρεώσεων του, ενός μαθήματος, σεμιναρίου ή εργαστηρίου, αντίστοιχα, σε τουλάχιστον ένα Π.Μ.Σ. του Τμήματός του ή άλλου Τμήματος του ιδίου ή άλλου Α.Ε.Ι., εφόσον στο Τμήμα του δεν λειτουργεί Π.Μ.Σ.

Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αμοιβή των καθηγητών και υπηρετούντων λεκτόρων για την με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχή τους σε ένα ή περισσότερα Π.Μ.Σ. δεν μπορεί να υπερβαίνει ανά μήνα το 20% των μηνιαίων τακτικών αποδοχών τους.

◆ Οι διδακτορικές σπουδές προσφέρονται δωρεάν.

Άρθρο 46

Οι σπουδές πρώτου κύκλου, που διαρκούν κατ' ελάχιστον δέκα (10) ακαδημαϊκά εξάμηνα (υποχρεωτικά εξάμηνα για τη λήψη πτυχίου ή διπλώματος σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών) (Πολυτεχνεία, Γεωπονικές) οδηγούν στην απονομή ενιαίου και αδιάσπαστου τίτλου σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου (integrated master).

Τη ρύθμιση αυτή την κατακρίναμε από την πρώτη στιγμή που τέθηκε ως ιδέα και απαίτηση από το ΕΜΠ, το ΤΕΕ και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, τονίζοντας ότι πρόκειται για καραμπινάτο συντηχιακό αίτημα, που σηματοδοτεί έμμεση αποδοχή της κακόφημης Μπολόνια, που ορίζει ότι το βασικό πτυχίο (bachelor) αποκτάται μετά από τριετείς σπουδές. Όταν οι πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές οδηγούν σε master, αυτόματα εξισώνονται όλες οι υπόλοιπες σπουδές των ελληνικών πανεπιστημίων, που είναι τετραετείς, με τον πρώτο τριετή κύκλο της Μπολόνια. Κοντολογίς, υποβαθμίζονται.

Άρθρο 47

Ιδρύονται τα Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας (Α.Σ.Α.Ε.Ε.) σε κάθε διοικητική Περιφέρεια. Το Α.Σ.Α.Ε.Ε. έχει, μεταξύ άλλων, την αρμοδιότητα της χάραξης «προτάσεων στρατηγικής» για την ανάπτυξη των ΑΕΙ και των Ερευνητικών Κέντρων.

«Λαμβάνει υπόψη ιδίως τις αναπτυξιακές προοπτικές και τους στόχους» των ΑΕΙ και των ΕΚ, «την αναπτυξιακή πολιτική της Περιφέρειας», «την προώθηση της συνεργασίας και της ανάπτυξης δράσεων αλληλεπίδρασης μεταξύ των Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. με κοινωνικούς, πολιτιστικούς και οικονομικούς φορείς της οικείας Περιφέρειας».

Στο διετές σχέδιο στρατηγικής που συντάσσει αποτυπώνονται οι δράσεις που εξασφαλίζουν «τη σύνδεση με την τοπική κοινωνία» και «τη συμβολή των Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. στην οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας, μέσω της ανάπτυξης του εμπορίου, της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας και των επαγγελματιών».

Προκειμένου το Α.Σ.Α.Ε.Ε. να συντάξει το σχέδιο στρατηγικής

«ζητά τη γνώμη των Επιμελητηρίων που εδρεύουν στην οικεία Περιφέρεια». Τα Επιμελητήρια καλούνται να εκφράσουν γνώμη, αλλά και να συμμετέχουν στην συζήτηση.

Το Α.Σ.Α.Ε.Ε. αποτελείται από δέκα εννέα (19) μέλη: α) δεκαέξι (16) μέλη είναι καθηγητές των Α.Ε.Ι. της ίδιας ή άλλης Περιφέρειας ή της αλλοδαπής και ερευνητές Ε.Κ. της οικείας Περιφέρειας β) ένα (1) μέλος υποδεικνύεται από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας (Ε.Σ.Ε.Κ.), δ) ένα (1) μέλος ορίζεται με απόφαση του υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, ε) ένα (1) μέλος ορίζεται με απόφαση του υπουργού Παιδείας.

Η αντικατάσταση των Συμβουλίων Ιδρύματος του νόμου Διαμαντοπούλου από τα περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια είναι άλλο ένα κόλπο των συριζαίων για να διαφύγουν από την εξαγγελία με την οποία μας παραμύθιαζαν προεκλογικά, αλλά και αμέσως μετά, για την ολοκληρωτική κατάρρευση αυτών των αντιδραστικών οργάνων, που ήταν επικεφαλής του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, διασφαλίζοντας τη λειτουργία του.

Τα Συμβούλια Ιδρύματος επενέβαιναν επίσης στην εκλογή των πρυτανικών αρχών και στο ακαδημαϊκό έργο. Με την απόδοση αυτών των αρμοδιοτήτων και πάλι στα Πανεπιστήμια, το επιχειρηματικό σκέλος έμενε «ξεκρέμαστο». Γι' αυτό και οι συριζαίοι έπρεπε να σκαρφιστούν μια νέα δομή, στην οποία δε θα εναντιώνονταν το πανεπιστημιακό κατεστημένο, μιας και το ίδιο δεν είναι αντίθετο με τις μπιζνες που μπορούν να αναπτύξουν τα ιδρύματα. Εξ ου και η συμμετοχή και πάλι στα Ακαδημαϊκά Συμβούλια των «τοπικών παραγόντων» και των εκπροσώπων των καπιταλιστών.

Το σχέδιο νόμου δε διευκρινίζει την ταυτότητα των μελών του Συμβουλίου που ορίζονται με απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Καινοτομίας, και των υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Παιδείας.

Σύμφωνα, όμως, με παλαιότερη δήλωση του Γαβρόγλου, στα νέα αυτά Συμβούλια, θα μετέχουν «εκπρόσωποι των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και των ΤΕΙ, μέλη των ερευνητικών ινστιτούτων και εκπρόσωποι της Περιφέρειας και του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητηρίου» (Πηγή: υπουργείο Παιδείας).

Ο ίδιος επίσης έχει δηλώσει ότι «τα Περιφερειακά αυτά Συμβούλια με βάση συγκεκριμένες προτάσεις, και με σύμφωνη γνώμη των Ιδρυμάτων της κάθε περιφέρειας, θα διεκδικούν χρηματοδοτήσεις και από πηγές διαφορετικές του κρατικού προϋπολογισμού (ΠΕΠ), αλλά και από διεθνείς φορείς, όπως για παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων», «θα έχουν αναπτυξιακό και συντονιστικό ρόλο» και «θα ασκούν απολογιστικό έλεγχο στα οικονομικά των ΑΕΙ και Ερευνητικών Κέντρων».

Τα παραπάνω προβλέπονται και στο σχετικό άρθρο του σχεδίου νόμου.

Γιούλα Γκεσούλη

ανTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

«Εμπρός για της γενιάς μας τα Πολυτεχνεία». Άλλο ένα σύνθημα που βρήκε μια κάποια δικαίωση τις προηγούμενες μέρες. Μόνη διοικητική υπάλληλος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου είναι πλέον η πρώτη κυρία της χώρας, αφού με αίτησή της εντάχθηκε στους διοικητικούς υπαλλήλους του ιδρύματος. Στο κουρμπέτι και η Μπέτυ και ζήσαν' αυτοί καλά κι εμείς καλή terra...

Του Αλέξη τα μνημόνια, πιο όμορφα απ' όλα.
Καμάρι έχουν τα πρόβατα, καμάρι έχουν τα γίδια
καμάρι και τα άλογα αφού τα καθαλάνε.
Καμάρι έχει ο ξάδερφος, καμάρι κι η γυναίκα
κι όλοι τα πέντε δάχτυλα σαν τονε δουν απλώνουν
το χέρι να του σφίξουνε (ή μήπως το λαιμό του;).

Τσιπραλέξι. Ο απόλυτος τουριστικός προορισμός και αυτού του καλοκαιριού. Ενα αριστεροχώρι του μόλου, εκεί που η θάλασσα γίνεται βουνό, το κρέας ψάρι, το ναι όχι, οι εξαγγελίες ex αγγελίες.

«Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου. / Ανοιξέ το στους ξεριζωμένους μετανάστες / που σε κοιτούν με βλέμμα κυνηγημένου αγριμιού. / Ανοιξέ το στους άνεργους / που χάνονται στις ψευδαισθήσεις των υποσχέσεων / για μια ακτίνια ήλιου. / Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου στα παιδιά των φαναριών / που το κρύο τους περνοιάζει τα κόκαλα. / Ανοιξέ το σε αυτούς που απέτυχαν να αλλάξουν τον κόσμο / καίτοι προσπάθησαν. / Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου / σε όλους τους απόκληρους της ζωής» (Αντώνης Στασινόπουλος – «Της καρδιάς»).

Έχουν γραφεί πολλά, τόσο για τις διαδικτυακές υπογραφές όσο και για τα διόδια. Όμως, όταν διαβάζουμε τους λόγους για τους οποίους καλούνται οι πολίτες να εναντιωθούν στα διόδια που θα γίνουν στην Καβάλα και να... υπογράψουν διαδικτυακά, νιώθουμε να μην υπάρχει καμιά ελπίδα. Είμαστε άξιοι της «μοίρας» μας... Ιδού, χωρίς κανένα σχόλιο που θα υποβαθμίζει ακόμη περισσότερο τη... θνήσκουσα νοημοσύνη: «Η δημιουργία νέων σταθμών διοδίων, μετωπικών και πλευρικών κοντά στην Καβάλα, θα προκαλέσει τη διέλευση χιλιάδων οχημάτων από το κέντρο της πόλης και από τις συνοικίες της. Θα υποβαθμιστεί η ζωή των κατοίκων, θα αυξηθεί η επικινδυνότητα της κυκλοφορίας, θα καταστραφεί η τουριστική προοπτική της πόλης μας. Η Καβάλα μας κινδυνεύει. Όχι άλλα διόδια!».

Καθόταν στην ξερολιθιά μόνο το τσεκελέτο μουρμούραγε και έλεγε και πικροτραγουδούσε με τα σπαστά ελληνικά και τα σπαστά «πιστεύω» που όλο στα δυο τα διπλώνει και τα 'θαβε στο χώμα. «Όπως θερίζουν τον καρπό κι η καλαμιά απομένει και όπως η μυλόπετρα στροφαίρει δίχως τέλος έτσι γυρνάω, έτσι ζητώ, έτσι όλο παζαρεύω κι όλο για τούνελ λέω και φως, μες στα πηχτά σκοτάδια. Τις αλυσίδες χρύσωσα με χίλιες δυο παπάρες μα πια δεν με πιστεύουνε κι όλοι με καταριούνται». Πουλάκι πέρασε ζαβό, πουλάκι μαδημένο που ούτε «πιστεύω» λόγιαζε ούτε είχε καμιά τσίπα και με φωνή ανθρωπινή γυρνάει και του λέει: «Ρε τσεκελέτο σύνελλθε, αναστολές μην έχεις δεν με θωρείς που παστρικά όλα τα καταφέρνω; Οι κάμποι θρέφουν πρόβατα και τα βουνά γεράκια Μάζευε, πούλα, μοίραζε, να βγάλεις τον χειμώνα γιατί το τέλος έρχεται χωρίς να σε ρωτάει και σε πετάει παράμερα, τα χάνεις τα χρυσάφια που ένα κρατάς για πάρτη μας και δυο δίνεις στους ξένους».

Ακόμα να συνέλθουμε επαρκώς από τον μεγάλο χαμό των ημερών. Ενας αιώνας λαμπρών επιδόσεων δεν προσπερνιέται έτσι εύκολα...

«Σ' αυτή τη χώρα ζούμε σαν ξένοι μες στο σπίτι μας. Τη γλώσσα μας σαν την ακούμε, δεν την καταλαβαίνουμε ούτε καταλαβαίνουν τι λέμε, αυτοί που τη γλώσσα μας μιλάνε. Σ' αυτή τη χώρα ζούμε σαν ξένοι μες στο σπίτι μας. Εσβησαν τα τζάκια της επανάστασης στάχτη από αλλοτινές φωτιές έχουμε στα χείλια μας κρύα, όλο και πιο κρύα παγωνιά σταλάζει μέσα μας» (Wolf Biermann).

Κοκκινισκουφίτσα

Αποπατούν πάνω στη μνήμη των αγωνιστών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

άλλο), γιατί το σώμα της κρεμάστηκε στον Κλαδισό αέφαλο. Το κεφάλι το είχαν κόψει οι «Γυπαράιοι» και το περιέφεραν στα χωριά. Η εκδίκηση, που κυριεύει τη σκέψη του νεαρού Θεοδωράκη το 1945, μετατράπηκε μετά από 45 χρόνια σε συμμετοχή του ως υπουργού άνευ χαρτοφυλακίου στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη! Όμως η διήγησή του γι' αυτό που αντίκρισε στα τέλη του 1949 στη γέφυρα του Κλαδισού, στον κισσαμίτικο δρόμο προς τα Χανιά, διατηρεί την ιστορική της αυθεντικότητα, ανεξάρτητα από τη μετέπειτα πολιτική κατάντια του διηγούμενου.

Αυτά ήταν κάποια από τα «κατορθώματα» του... ειρηνοποιού Μητσοτάκη. Οι άνθρωποί του δε σέβονταν ούτε τους νεκρούς, ούτε τις γυναίκες. Σκύλευαν τα νεκρά σώματα των αγωνιστών, ανδρών και γυναικών. Και για να ξέρουμε για τι αγωνιστές μιλάμε, δυο λόγια μόνο για τη Βαγγελιώ Κλάδου, την κομμουνίστρια δασκάλα από τ' Ανώγεια του Ρεθύμνου.

Γεννήθηκε το 1919, ένα χρόνο μετά τον Μητσοτάκη. Ολόκληρο το σόι της -κι όχι μόνο η φτωχή οικογένειά της με τα έξι παιδιά- «σφίχτηκε» για να καταφέρει να την σπουδάσει. Τέλειωσε την Αρσάκειο Παιδαγωγική Ακαδημία με άριστα και το Σεπτέμβριο του 1940 διορίστηκε δασκάλα σ' ένα χωριό του Ρεθύμνου. Ήταν πάνω στο δρόμο που ακολουθούσαν οι βρετανοί και έλληνες αξιωματικοί προς τον κρητικό Νότο, απ' όπου τους έπαιρναν τα υποβρύχια για την Αίγυπτο. Η βοήθεια στη φυγάδευσή τους ήταν η πρώτη συμμετοχή της στην Αντίσταση. Οργανώθηκε στο ΕΑΜ, όπου ξεχώρισε αμέσως για τις οργανωτικές ικανότητες και το θάρρος της. Το 1944 πέρασε στην παρανομία και έγινε αντάρτισσα, στέλεχος του ΕΛΑΣ Ρεθύμνου, με πολιτικό καθοδηγητή τον ανωγειανό κομμουνιστή Γιώργη Σμπώκο. Εγινε μέλος του ΚΚΕ και σύντομα εκλέχτηκε στο Γραφείο Περιοχής του κόμματος.

Στην απελευθέρωση δεν υπογράφει δήλωση νομιμοφροσύνης και δεν επαναπροσλαμβάνεται ως δασκάλα. Στέλνεται στα Χανιά όπου δουλεύει ως στέλεχος του κόμματος. Συλλαμβάνεται ως «πρωταίτια» -μαζί με δύο ακόμα κομμουνιστές- για την οργάνωση της μεγάλης παναγροτικής απεργίας του Μάρτη του 1946, που παραλύει την Κρήτη. Βγαίνει απόφαση εκτόπισής της, αλλά η άμεση κινητοποίηση του χαϊνιώτικου λαού τη γλιτώνει (για κάτι τέτοια κατήγγελε ο Μητσοτάκης την «πλήρη» συνθηκολόγησιν του επισημού κράτους ενώπιον της κομμουνιστικής βίας»). Ενα χρόνο αργότερα, καθώς η τρομοκρατία των Μητσοτάκη-Γύπαρη κορυφώνεται, η Βαγγελιώ περνάει στην παρανομία και στη συνέχεια στον ΔΣΕ. Ως καπετάνισσα συμμετέχει σε όλες τις μάχες, μέχρι και την τελευταία, τη μεγάλη μάχη στο φαράγγι της Σαμαριάς, μετά την οποία ο αποδεκατισμένος ΔΣΕ σπάει σε μικρά τμήματα. Στα τέλη του Οκτώβρη του 1948, σκοτώνονται το μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ Γιώργης Τσιτλής και ο γραμματέας της Νομαρχιακής του κόμματος Δημήτρης Μακρινδάκης. Η Βαγγελιώ είναι το τελευταίο επιζών μέλος του Γραφείου Περιοχής και αναλαμβάνει την ηγεσία του κόμματος. Στις 6 Δεκεμβρίου του 1949 γράφεται ο επιλογος της σύντομης ζωής της. Στα 30 της χρόνια πέφτει νεκρή από τα μοναρχοφασιστικά βόλια, φτιάχοντας με το σώμα της

τείχος για να διαφύγουν οι σύντροφοί της.

Η Αργυρώ Κοκοβλή, συντρόφισσά της και παρούσα στο θάνατό της, περιγράφει:

«Ξεκινήσαμε από τους πρόποδες του βουνού, από τις Καρές του Αποκορώνου. Είμασταν έξι. Η Μαρία (α.σ.: ψευδώνυμο της Βαγγελιώς Κλάδου στον ΔΣΕ), ο Μήτσος Τσαγκαράκης, ο Βάνιας Παντελίδης, ο Λευτέρης Ηλιάκης, ο Νίκος Κοκοβλής και εγώ. Προορισμός μας η σπηλιά στα Ανυφαντοχάλαρα που δεν την γνώριζαν παρά ελάχιστοι. Εκεί θα κάναμε σταθμό, πριν φύγουμε γι' αλλού. Περιπατήσαμε ολόκληρη νύκτα, μέσα σε παγωνιά και βροχόνερο. Τα ξημερώματα βρήκαμε τη σπηλιά. Λίγο αργότερα έπεσε πυκνή ομίχλη και τότε σκεφθήκαμε ν' ανάψουμε μια μικρή φωτιά και να βράσουμε λίγο αλεύρι που είχαμε, να φάμε κουρκούτι. Ξαφνικά η ομίχλη διάλυσε. Σ' αυτό το διάστημα φαίνεται πως μας είδαν από το απόσπασμα. Αμέσως μετά η ομίχλη έπιασε και πάλι πυκνότερη. Αυ-

Βικτωρία Θεοδώρου ΠΑΛΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Επάνω σε μια τάβλα την έχουν ξαπλωμένη
τ' άσπρα της χέρια σέρνονται στο χώμα, στα χαλίκια
σέρνεται κι η πλεξούδα της στη σκόνη
κι η φούντα της σαν σκούπα ολόχρυση το δρόμο καθαρίζει
και σκουπισμένο τον αφήνει απ' τ' αγκαθόξυλα
για να περνούν ξυπόλητοι και ποδεμένοι,
όσοι την παν νεκροί να την πομπέψουνε
σου Κλαδισού την ποταμιά.
Θανάτου αέρας σήκωσε τα σωθικά της
ξωπίσω της πολλοί, κι αδέρφια ακόμα, τηνε περιγελούν
και την πρησμένη της κοιλιά κεντούν μ' ένα καλάμι ...
Τ' αχειλι της σκισμένο δεν σαλεύει
να δώσει πάλι δίκια απόκριση στα όσα της λέγαν
σε μας παράδωσε το μετερίζι της τιμής της.
Ήταν εκεί κι η μάνα μου κι άλλες μανάδες
όπου πρωί-πρωί τις σύρανε να δούνε την ντροπή
να δούνε τι μας καρτερεί και μας που ανταρτέψαμε
μα κείνες τήνε κλάψανε και τη μοιρολογίσανε
την τρυφερή της παρθενιά σπαραχτικά εμαρτύρησαν
στις λυγαριές και στα πουλιά του ποταμού,
για θυγατέρα τους την ελογάριασαν·
με τ' ακριβό σταμνί του δρόμου της επλύναν
το κερνικό της πρόσωπο το παιδιακίο με τα δυο
γεφυρωτά της φρύδια απ' όπου edιάβηκεν
η Λευτεριά με την Αγάπη για να παν αντίπερα
σ' άλλους καιρούς καλύτερους κι ειρηνεμένους.
Μα εκείνοι μανιασμένοι κι άσπλαχνοι
παίρνουν σπαθί και κόβουν το κεφάλι της
και σε κοντάρι το καρφώνουν με την πλεξούδα
να σειέται στον αέρα και να γνέφει αδιάκοπα
κι η φούντα της ολόχρυση να διώχνει τα πουλιά της φρίκης.

Περαστικός ας ήταν να τη δει τραγουδιστής
για να της πει τ' αξέχαστο τραγούδι,
εγώ είμαι ένα μικρό πουλί μέσα στην καλαμιά
δεν τραγουδώ, δεν κλαίω, μόνο θυμίζω
σημάδι έχω τη φωλιά μου εδώ, δε φεύγω
μαζί με τ' άλλα τα πουλιά για να ξεχειμωνιάσω ...

τό βοήθησε τους άνδρες του αποσπάσματος που πλησίασαν κάνοντας κλοιό γύρω από τη σπηλιά. Μεσημέρι πια αποφάσισε ο Λευτέρης Ηλιάκης να πάει να φέρει νερό από μια πηγή. Εξω βρισκόταν και ο Βάνιας σκοπός. Στα 10-15 μέτρα βρέθηκαν μπροστά στους άνδρες του αποσπάσματος. Ο Βάνιας άρχισε να πυροβολεί. Πεταχτήκαμε έξω από τη σπηλιά και οι υπόλοιποι. Με την πρώτη ή την δεύτερη σφαίρα από το απόσπασμα τραυματίστηκε στο χέρι η Μαρία. Τότε ζήτησε να την σκοτώσουμε και ταυτόχρονα έδωσε στόχο στις σφαίρες, που την βρήκαν και την άφησαν νεκρή. Λίγο μετά τραυματίστηκε και ο Τσαγκαράκης που δυο ώρες αργότερα πέθανε εκεί. Εμείς συνεχίσαμε μέχρι που νύκτωσε και τότε μπορέσαμε να περάσουμε από τη μοναδική δίοδο, ανάμεσα από τις σφαίρες και τους άνδρες του αποσπάσματος. Πίσω έμεινε και ο Ηλιάκης που είχε βρεθεί σε ένα βαθύ λάκκο κρυμμένος. Φύγαμε αφήνοντας τους δυο συντρόφους πίσω νεκρούς».

Στη μνήμη τέτοιων αγωνιστών αποπατεί ο Γλέζος, υπηρετώντας την υστεροφημία του όχι ως αγωνιστής της Αντίστασης, αλλά ως αστός πολιτικός. Όσο για τον Κ. Μητσοτάκη, που μάλλον δε θα μας ξαναπασχολήσει, ο «πατριωτισμός» του περιγράφεται εναργώς από κάποιον... υπεράνω υποψίας. Στο βιβλίο του με τίτλο «Το Κρυφτό», ο Αλεξάντερ «Ξαν» Φίλντινγκ (Ινδία 1918 - Παρίσι 1991), πράκτορας της Υπηρεσίας Εκτέλεσης Ειδικών Επιχειρήσεων (SOE) στην Κρήτη, τη Γαλλία και την Απω Ανατολή στη διάρκεια του Β' παγκόσμιου πολέμου, έγραψε:

«Ο Μάρκος Σπανουδάκης έδειχνε κομψός και πολιτισμένος όπως πάντα -το ίδιο και οι δυο σύντροφοί του, τους οποίους μέχρι τότε γνώριζα μόνο εξ ακοής: ο Μιχάλης Μποτωνάκης και ο Κώστας Μητσοτάκης. Αυτοί οι τρεις, μαζί μ' έναν πανέξυπνο νεαρό έφεδρο αξιωματικό, τον Μανούσο Μανουσάκη, ήταν **οι στυλοβάτες του δικτύου μου στα Χανιά**. Αν ήξερα πόσο σημαντικό ρόλο ενόκειτο να παίξει ο Μητσοτάκης στη μεταπολεμική ζωή της Ελλάδας, θα τον είχα προσέξει περισσότερο, αλλά ήμουν τόσο εξαντλημένος από την εικοσάωρη πορεία μου ώστε μόλις κατάφερνα να κρατάω τα μάτια μου ανοιχτά».

Μπορεί ο πράκτορας της Ιντέλιτζενς Σέρβις να μην είχε δώσει προσοχή στον Μητσοτάκη, γιατί... νύσταζε όταν τον συνάντησε, ο Μητσοτάκης πάντως δεν παρέλειψε να φωνάξει τον πράκτορα το 1991 και να τον παρασημοφορήσει, στις εκδηλώσεις για τα 50 χρόνια από τη Μάχη της Κρήτης. «Ομοιος ομοίω αεί πελάζει», όπως θα έλεγε και ο αρχαιολάτρης Μανώλης Γλέζος.

Πέτρος Γιώτης

Σημείωση: Ο βασικός καμβάς αυτού του σημειώματος προέρχεται από συζητήσεις, πριν από πολλά χρόνια, με τον αιμνηστο σύντροφό μας Ρούσσο Μπολουδάκη, καπετάνιο της πρώτης ανταρτοομάδας του ΕΛΑΣ στα Λευκά Όρη, κρατούμενο στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ματχάουζεν, αντάρτη του ΔΣΕ. Οι πληροφορίες που πλαισίωσαν αυτόν τον καμβά αντλήθηκαν από πληθώρα πηγών στο Διαδίκτυο.

Το ποίημα της χανιώτισσας ποιήτριας Βικτωρίας Θεοδώρου για τη διαπόμπευση της ηρωίδας Βαγγελιώς Κλάδου είναι από τη συλλογή *Βορεινό Προάστιο* (ΠΟΙΗΜΑΤΑ, εκδ. Γαβριηλίδης Αθήνα, 2008, σελ. 70 - 71).

Με μαφιόζικο τρόπο

Παραδίδουν στην Τουρκία ανθρώπους που ζητούν άσυλο

«**Η** πρωτοφανής, γκανγκστερικού τύπου απαγωγή και απέλαση του 26χρονου τούρκου πολιτικού πρόσφυγα, Μπουλούτ Γιαϊλά, αποκαλύπτει την κυβερνητική επιλογή καταπάτησης των διεθνών συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους πρόσφυγες και την υποταγή του Σαμαρά στους εκβιασμούς του Ερντογάν». Αυτά κατήγγειλε με ανακοίνωσή του ο ΣΥΡΙΖΑ στις 3 Ιούνη του 2013. Λίγες μέρες πριν, άνδρες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών είχαν απαγάγει εν μέση οδώ στην Αθήνα τον πολιτικό πρόσφυγα Μπουλούτ Γιαϊλά και τον είχαν μεταφέρει αστραπιαία στον Εβρο, όπου τον παρέδωσαν σε άνδρες των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών. Στο ίδιο δελτίο Τύπου ο ΣΥΡΙΖΑ ενημέρωνε ότι «βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ, στελέχη πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων και δικηγόροι προέβησαν σε συνεχείς και επαναλαμβανόμενες ενημερώσεις, παραστάσεις και εκκλήσεις προς τις αρμόδιες Αρχές και δημοσιοποίησαν το γεγονός».

Τέσσερα χρόνια από τότε, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εφαρμόζει την ίδια γκανγκστερική πρακτική σε μεγαλύτερη κλίμακα. Δυο διαδοχικές καταγγελίες της ΕΕΔΑ (Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου), που δεν είναι δα καμιά επαναστατική οργάνωση, επίσημος σύμβουλος του ελληνικού κράτους είναι, αποκαλύπτουν το κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση έγκλημα που διαπράττει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εναντίον Τούρκων (ακόμα και οικογενειών με μικρά παιδιά), που καταφεύγουν στην Ελλάδα ζητώντας πολιτικό άσυλο. Παραβιάζουν με τον πιο ωμό τρόπο ακόμα και τη σύμβαση της Γενεύης, που επιβάλλει εξέταση κάθε αιτήματος για άσυλο που υποβάλλεται σε μια χώρα.

Η πρώτη καταγγελία της ΕΕΔΑ έγινε στις 29 Μάη και αναφέρει: «Οι άτυπες επαναπροωθήσεις από την Ελλάδα στην Τουρκία ατόμων που ενδεχομένως δικαιούνται διεθνούς προστασίας, όχι μόνο δεν έχουν τερματιστεί, αλλά φαίνεται ότι διενεργούνται συντεταγμένα παραβιάζοντας κάθε έννοια κράτους δικαίου. Ενα πρόσφατο συμβάν με ονοματεπώνυμο αναδεικνύει τις πραγματικές διαστάσεις της πρακτικής αυτής. Σύμφωνα με καταγγελία που μας έχει περιέλθει:

Ο Murat Capan ήταν δημοσιογράφος στο περιοδικό Nokta. Υπέστη διώξεις και εν τέλει καταδικάστηκε ερήμην σε 22,5 χρόνια φυλακή για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση και απόπειρα ανατροπής του πολιτεύματος. Πέρασε κρυφά με βάρκα από τον Εβρο στις 6 το πρωί της 24ης Μαΐου 2017 μαζί με δύο ακόμα φίλους του στην ελληνική πλευρά. Περιπατώντας έφτασαν στο Διδυμότειχο όπου εντοπίστηκαν από αστυνομικούς και οδηγήθηκαν στο Τμήμα. Εκεί ζήτησαν να καταθέσουν αίτημα ασύλου. Στο Α.Τ. ήταν επίσης μια οικογένεια Τούρκων με τρία παιδιά που είχαν περάσει τον Εβρο. Μετά από λίγο τους ανακοινώθηκε ότι θα τους μεταφέρουν στην Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και τους επιβίβασαν σε άσπρο βαν. Σε λίγο το βαν συναντήθηκε με άλλο αυτοκίνητο και τους οδήγησαν σε χωράφι. Ομάδα πέντε ένοπλων μασκοφόρων, με φόρμα παραλλαγής, χωρίς να μιλάνε καθόλου

τους οδήγησε στο ποτάμι. Καθώς είδαν ότι υπήρχε εκεί φουσκωτή βάρκα οι Τούρκοι διαμαρτυρήθηκαν και επανέλαβαν έντονα ότι επιθυμούν να καταθέσουν αίτημα ασύλου. Τους έδεσαν τα χέρια και τους επιβίβασαν όλους μαζί στην βάρκα την οποία οδήγησαν δύο μασκοφόροι στην απέναντι όχθη κοντά σε τουρκικό φυλάκιο, όπου και τους εγκατέλειψαν. Εκεί, ύστερα από λίγο τους βρήκαν Τούρκοι αστυνομικοί. Ο Murat Capan βρίσκεται ήδη στη φυλακή, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η οικογένεια επίσης βρίσκεται υπό κράτηση.

Η επαναπροώθηση προς τις τουρκικές αρχές, ανθρώπων που κινδυνεύουν με βαρύτατες παραβιάσεις των πλέον θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, εφόσον διαπιστωθεί ότι πράγματι συνέβη, παραβιάζει κατάφωρα το διεθνές δίκαιο και ασφαλώς δεν έγινε με πρωτοβουλία των αστυνομικών της περιοχής. Απαιτούμε την άμεση διερεύνηση του περιστατικού και απαντήσεις για την τακτική που ακολουθείται στα σύνορα από τους αρμόδιους Υπουργούς. Η ΕΛΕΔΑ έχει ήδη απευθύνει αίτημα για τη διερεύνηση του περιστατικού και προς την Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες».

Μια βδομάδα μετά, στις 6 Ιούνη, ακολουθήσε δεύτερη καταγγελία: «Πριν από λίγες ημέρες η ΕΛΕΔΑ δημοσιοποίησε επώνυμη καταγγελία σχετικά με την άτυπη επαναπροώθηση από την Ελλάδα στην Τουρκία τούρκων πολιτών που είχαν ζητήσει διεθνή προστασία από τις αρχές της χώρας μας. Ήδη ο ένας εξ αυτών βρίσκεται κρατούμενος στις τουρκικές φυλακές χωρίς να είναι δυνατή η οποιαδήποτε επικοινωνία πλέον μαζί του.

Σύμφωνα με νέα καταγγελία που λάβαμε, στις 2 Ιουνίου στις 9.00 π.μ. διενεργήθηκε μία ακόμα επαναπροώθηση με βάρκα στον Εβρο. Κοντά στο Διδυμότειχο, η Αστυνομία παρέδωσε σε ομάδα ένοπλων μασκοφόρων ανθρώπους οι οποίοι δήλωσαν ότι επιθυμούν διεθνή προστασία στην Ελλάδα επειδή διώκονται στην Τουρκία. Αυτή τη φορά η βίαιη επαναπροώθηση αφορά τον Mustafa Can, την σύζυγό του και τα τέσσερα παιδιά τους, εκ των οποίων το ένα βρέφος, καθώς επίσης και τους Yilmaz Erdogan, Fethullah Catal και έναν ακόμα άνδρα, τα στοιχεία του οποίου δεν μας είναι ακόμα γνωστά. Η ΕΛΕΔΑ έχει στη διάθεσή της τα στοιχεία του βαν της ελληνικής αστυνομίας που μετέφερε τους αιτούντες διεθνή προστασία.

Η άτυπη και βίαιη επαναπροώθηση οποιουδήποτε προσώπου θεωρείται πράξη βίας και παραβιάζει κατάφωρα το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Η συστηματική όμως, όπως προκύπτει, και συντεταγμένη επαναπροώθηση ανθρώπων που ζητούν άσυλο και οι οποίοι στη χώρα τους διώκονται ως αντιφρονούντες συνιστά πολιτικό μακιαβελισμό χωρίς προηγούμενο. Επισημαίνουμε ότι μόλις πριν λίγο καιρό ο Αρειος Πάγος αποφάσισε τη μη έκδοση 8 τούρκων αξιωματούχων, κρίνοντας ότι η έκδοσή τους στην Τουρκία θα συνιστούσε κίνδυνο «για απάνθρωπη, ανηλεή και ανάληγτη μεταχείριση», καθώς και κίνδυνο να υποστούν «...μειωτική της προσωπικότητας εξευτελιστική μεταχείριση που αντιβαίνει στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ». Είναι άλλωστε γνωστό ότι τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε ανακοί-

νωσή της στις 9-11-2016, όσο και ο Ειδικός Απεσταλμένος του ΟΗΕ κ. Ν. Μέλζερ και η Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Βασανιστήρια έχουν από καιρό εκφράσει την ανησυχία τους για φαινόμενα βασανισμών και κακομεταχείρισης στις φυλακές καθώς και σε ανεπίσημους χώρους κράτησης στην Τουρκία».

Και καταλήγει η ανακοίνωση: «Η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου έχει ήδη συλλέξει στοιχεία σχετικά με τις ως άνω παραβιάσεις και θα συνεχίσει να το πράττει με σκοπό την πλήρη διερεύνηση των σχετικών καταγγελιών από τις αρμόδιες αρχές, εθνικές και διεθνείς. Έχει ήδη απευθυνθεί στην Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και θα προσφύγει και ενώπιον των ελληνικών δικαστικών αρχών υποβάλλοντας μηνυτήρια αναφορά. Οι όποιες πολιτικές και διπλωματικές ισορροπίες με τη γειτονική χώρα δε δικαιολογούν μια πολιτική που παραδίδει «κεφαλές επί πιάκι». Ενα κράτος δικαίου δεν υποτιμά σε τέτοιο βαθμό την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια».

Από την εποχή της χούντας του Εβρέν, στην Ελλάδα κατέφυγαν εκατοντάδες τούρκοι και κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες. Μολονότι ο κανόνας ήταν να μη δίνουν άσυλο παρά μόνο σε ελάχιστους, οι κυβερνήσεις δεν τους κυνήγησαν. Τους επέτρεψαν να ζουν στην Ελλάδα, από την οποία σιγά-σιγά πάρα πολλοί περνούσαν σε άλλες χώρες. Η γραμμή των ελληνικών κυβερνήσεων άλλαξε, όμως πρόβλημα προσφυγικών ροών από την Τουρκία δεν υπήρχε (μόνο μεμονωμένα άτομα) και μπόρεσαν να κουκουλώσουν την αλλαγή τακτικής τους. Γι' αυτό και στιγματίστηκε τόσο ο Σαμαράς με την γκανγκστερική απαγωγή και παράδοση του Μπουλούτ Γιαϊλά. Τώρα που υπάρχει ξανά ροή προσφύγων, οι Τσιπροκαμμένοι εφαρμόζουν σε μαζική κλίμακα την τακτική αυτή, επειδή ξέρουν πως τα δικαστήρια δεν μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση προστασίας, όπως συνέβη με τους οχτώ στρατιωτικούς. Γι' αυτό δεν τους αφήνουν να φτάσουν όχι σε δικαστήριο, αλλά ούτε στην υπηρεσία ασύλου. Περιττεύει να πούμε ότι χωρίς την έγκριση του Τσίπρα, το δίδυμο Κοτζιά-Τόσκα δε θα τολμούσε να οργανώσει αυτές τις γκανγκστερικές επιχειρήσεις.

ΥΓ. «Θεωρώ τον εαυτό μου και φιλοδοξώ, από τη θέση του πρωθυπουργού, να είμαι υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην πατρίδα μου» δηλώνει ανερυσθρίαστα ο Τσίπρας στο περιοδικό των ομοφυλόφιλων «Antivirus», που τον έκανε και εξώφυλλο (ενόψει gay pride). Φαίνεται πως τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν αφορούν τους τούρκους πολίτες που ζητούν άσυλο στην Ελλάδα. Κι αυτό δεν του το θύμισαν οι δημοσιογράφοι που του πήραν τη συνέντευξη. Αρκέστηκαν στις... γενναιόδωρες αναφορές του για την ομοφυλοφιλική κοινότητα...

«Η καλύτερη ασπίδα προστασίας της Δημοκρατίας είναι η συντεταγμένη δημοκρατική λειτουργία μιας Πολιτείας που διαφυλάσσει το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη Δημοκρατία» δήλωσε εξίσου ανερυσθρίαστα η Δούρου, σε διημερίδα-φιέστα για τη συνταγματική αναθεώρηση, που έγινε την περασμένη Τετάρτη-Πέμπτη.

Ιδού το κατά ΣΥΡΙΖΑ success story

Αν και κανείς πλέον δε δίνει σημασία στα κατά συρροήν ψεύδη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και του Τσίπρα, έχει σημασία να σταθούμε στην «ανάπτυξη» (success story σε όρους 2014), στη «νέα στροφή» της ελληνικής οικονομίας και στην «έξοδο από την συγκυβέρνηση σε οικονομικό επίπεδο, ή αλλιώς στην προσπάθεια (μια ακόμα) να μας αποδείξουν ότι πετάει ο γαϊδαρος. Η επιλεκτική παρουσίαση στοιχείων, που αποτελεί εμπροσθοφυλακή της κυβερνητικής προπαγάνδας, δείχνει δύο πράγματα: αφενός τη δίψα για να κρατήσουν την καρέκλα τους όσο το δυνατόν περισσότερο και αφετέρου την πλάνη τους ότι απευθύνονται στον λαό κάποιας άλλης χώρας.

Το Ινστιτούτο Εμπορίου και Υπηρεσιών της Ελληνικής Συνομοσπονδίας Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας παρουσιάζει στο μηνιαίο δελτίο του κατάσταση της αγοράς σήμερα. Ο Δείκτης Λιανικού Εμπορίου δείχνει πώς κινήθηκε η αγορά σε μια σειρά επιχειρήσεων, από φαρμακεία και σούπερ μάρκετ μέχρι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου σε τρόφιμα, ποτά, καπνό, καλλυντικά, αλλά και σε αγορές μέσω Internet. Να σημειωθεί ότι ο συγκεκριμένος δείκτης αναφέρεται σε επιχειρήσεις με τζίρο άνω των 200.000 ευρώ. Οι μικρότερες επιχειρήσεις έχουν ακόμα καλύτερη τύχη όπως θα δούμε πιο κάτω.

Σε ετήσια βάση (Μάρτιος 2016-Μάρτιος 2017), η κίνηση του Δείκτη Λιανικού Εμπορίου (ΔΛΕ) θυμίζει περισσότερο καρδιογράφημα παρά οικονομικό δείκτη, αφού οι μειώσεις και οι μικρές αυξήσεις μόνο υγιή οικονομία δε φανερώνουν. Σε ετήσια βάση, ο Δείκτης υποχώρησε κατά 1,1%, ενώ από τον Φεβρουάριο μέχρι τον Μάρτιο του 2017 κατά 4%. Οι μικρές αυξήσεις προήλθαν σε ένα βαθμό από τις εκπτώσεις των Χριστουγέννων, που κάπως τόνωσαν την εμπορική δραστηριότητα, ενώ κρίνοντας από το τελευταίο δίμηνο τα νοικοκυριά «σφίγγουν ξανά το ζωνάρι» και περιορίζουν τις αγορές τους.

Γιατί όμως «σφίγγουν το ζωνάρι» που μάλλον με κορσέ μοιάζει; Η απάντηση έχει να κάνει και με τις προσδοκίες των καταναλωτών, όπως αρέσκονται να λένε οι αστοί οικονομολόγοι. Και οι προσδοκίες για τα επερχόμενα μέτρα, όπως η μείωση του αφορολόγητου και των συντάξεων, δηλαδή μια άμεση μείωση του εισοδήματος, μόνο ως ζοφερές μπορούν να χαρακτηριστούν. Επομένως, τα νοικοκυριά ήδη άρχισαν να «μαζεύονται».

Αναλυτικότερα, αυξήσεις παρατηρήθηκαν στις αγορές εκτός καταστημάτων (μέσω Internet κυρίως) και σε καταστήματα ένδυσης-υπόδησης, αφού οι προσφορές και οι εκπτώσεις λειτούργησαν σαν απινιδωτής για αυτά, ιδιαίτερα κατά την εορταστική περίοδο. Μειώσεις παρατηρήθηκαν σε καταστήματα της κατηγορίας «τρόφιμα, ποτά, καπνός», της τάξης του 10,6% ετησίως, αλλά και στα σούπερ μάρκετ (-8,5%). Η μείωση στα σούπερ μάρκετ είναι σχετικά μικρότερη, καθώς εκτοπίζουν από την αγορά τα μικρότερα λόγω της δυνατότητάς τους να πουλούν φθηνότερα και με προσφορές.

Όσον αφορά το εμπορικό ισοζύγιο και το επίπεδο τιμών, η εικόνα της οικονομίας παραμένει η ίδια. Οι εξαγωγές τον τελευταίο χρόνο παραμένουν σχεδόν σταθερές, σημαντικά μικρότερες από τις εισαγωγές που παρουσιάζουν μεταβολές. Αποκορύφωμα το τελευταίο δίμηνο, που το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου έφτασε το 19,5%. Αυτό οφείλεται εν μέρει στην άνοδο της τιμής του πετρελαίου, πού αύξησε το κόστος των εισαγωγών κατά 111,4% στο χρονικό διάστημα Μάρτιος 2016-Μάρτιος 2017, μα κυρίως στο ότι δεν υπάρχει καμία ιδιαίτερη αύξηση των εξαγωγών, γεγονός που μαρτυρά πόσο «ανταγωνιστική» είναι η ελληνική οικονομία.

Τέλος, το επίπεδο τιμών, δηλαδή το σύνολο τιμών μιας σειράς αγαθών (Διατροφή & μη αλκοολούχα ποτά, Αλκοολούχα ποτά & καπνός, Ενδυση & υπόδηση, Στέγαση, Διάρκη αγαθά, Είδη νοικοκυριού & υπηρεσίες Υγείας κ.ά) κινήθηκε ανοδικά κυρίως σε αγαθά στα οποία επιβλήθηκε φορολογική επιβάρυνση, όπως τα προϊόντα καπνού, και στις Μεταφορές, λόγω ανόδου της τιμής των καυσίμων και όχι λόγω κάποιας άνθισης της παραγωγικής δραστηριότητας ή των επενδύσεων.

Επιστρέφοντας στην επιχειρηματική δραστηριότητα και συγκεκριμένα στις λεγόμενες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εξίσου αποκαλυπτικά είναι και κάποια στοιχεία από το ΓΕΜΗ (Γενικό Εμπορικό Μητρώο) και το ΙΜΕ ΓΣΒΕΕ (Ινστιτούτο Μικρών Επιχειρήσεων της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος). Σύμφωνα με το ΓΕΜΗ, από τον Αύγουστο του 2016 μέχρι τον Ιανουάριο του 2017 έκλεισαν 18.410 επιχειρήσεις, ενώ σύμφωνα με έρευνα του ΙΜΕ για το πρώτο εξάμηνο του 2017, αναμένεται να κλείσουν 18.700 επιχειρήσεις. Αυτό συνεπάγεται ότι περίπου 34.000 άνθρωποι θα βρεθούν στον δρόμο.

Από την ίδια έρευνα προκύπτουν και άλλα στοιχεία για την κατάσταση των επιχειρήσεων. Όπως για παράδειγμα το ότι τα χρέη τους προς την εφορία αυξήθηκαν κατά 10% από τον Ιούλιο του 2016 μέχρι τον Φεβρουάριο του 2017. Επίσης, το ένα τρίτο περίπου των μικρών επιχειρήσεων θεωρεί πως δε θα μπορέσει να καλύψει τις οφειλές του στην εφορία το 2017. Κα βέβαια, στα παραπάνω έρχονται να προστεθούν και τα χρέη προς ασφαλιστικά ταμεία, προμηθευτές κτλ.

Τέλος, όσον αφορά την απασχόληση, οι εκτιμήσεις δείχνουν πως για το πρώτο εξάμηνο του 2017, για κάθε δύο προσλήψεις θα υπάρχουν τρεις απολύσεις. Και βέβαια, αυτές οι προσλήψεις πιθανότατα θα είναι στην πλειοψηφία τους μερικής απασχόλησης ή με το καθεστώς του ειδικού συνεργάτη, όπως παραδέχεται το 40% των επιχειρήσεων.

Τα στοιχεία αυτά καθώς και άλλα που βγαίνουν συχνά-πυκνά δε θα τα ακούσουμε από το στόμα του Τζανακόπουλου, του Τσακαλώτου και των λοιπών εξουσιοληγμένων. Αυτοί, με μπροστάρη τον Τσίπρα που «πιάνει εθνικούς στόχους», θα προσπαθούν μέχρι την τελευταία στιγμή να αποδείξουν πως το γαϊδούρι χάνεται στα σύννεφα της ανάπτυξης.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Πολλή συζήτηση έχει γίνει για τις αιτίες που η Γιουβέντους έχασε έναν ακόμα τελικό Champions League. Οι περισσότεροι προσπαθούν να ερμηνεύσουν τις αποτυχίες της Γιουβέντους με μη αγωνιστικές παραμέτρους, με αποτέλεσμα η μεταφυσική να έχει την τιμητική της. Σερφάροντας στο Διαδίκτυο διαβάσαμε ότι για να εξηγήσουμε τις αλλεπάλληλες αποτυχίες της ιταλικής ομάδας θα πρέπει να γυρίσουμε σχεδόν είκοσι χρόνια πίσω, στο 1999, και να πάμε νοερά στην Πάρμα. Τη χρονιά εκείνη (1998-99), η ομάδα της πόλης κατέκτησε το κύπελλο ΟΥΕΦΑ, το κύπελλο Ιταλίας και το ιταλικό Σούπερ Καπ και μπήκε στο πάνθεον της ιστορίας σαν μια από τις δυνατότερες ομάδες στην ιστορία του ιταλικού και του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου.

Παρά την επιτυχία της στους αγωνιστικούς χώρους, η ομάδα διαλύθηκε και οι παίχτες της (ανάμεσά τους κορυφαία ονόματα, όπως ο Μπουφόν, ο Καναβάρο, ο Τουράμ, ο Κρέσπο, ο Βερόν, ο Σενσίνι) επέλεξαν να συνεχίσουν την ποδοσφαιρική τους καριέρα σε άλλες ομάδες. Από τότε και μέχρι σήμερα, κανένας παίχτης εκείνης της ομάδας δεν κατάφερε να κερδίσει κάποιον ευρωπαϊκό τίτλο, παρά το γεγονός ότι οι περισσότεροι αγωνίστηκαν σε πρωτοκλασάτες ομάδες.

Το συμπέρασμα που έβγαλε ο «αναλυτής» της συγκεκριμένης ποδοσφαιρικής ιστορίας είναι ότι η «κατάρτα της Πάρμα» θα κυνηγάει όλους αυτούς που διέπραξαν ποδοσφαιρική ύβριν, συμμετέχοντας στη διάλυση της ομάδας του 1999. Επειδή η στήλη δε χρησιμοποιεί τη μεταφυσική για να ερμηνεύσει τις γραφές, τα φαινόμενα, τα κοινωνικοπολιτικά και τα αθλητικά δρώμενα, η άποψή της για τις συνεχείς αποτυχίες της Γιουβέντους στους τελικούς θα βασιστεί σε αμιγώς ποδοσφαιρικές παραμέτρους.

Κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, η Γιουβέντους «πληρώνει» συνεχώς την επιλογή της να παραμείνει πιστή στη βασική θεωρία της ιταλικής ποδοσφαιρικής σχολής, η οποία θεωρεί ότι η άμυνα είναι αυτή που θα οδηγήσει μια ομάδα στην κατάκτηση του τίτλου. Έχοντας αυτή τη βασική θεώρηση, τόσο η Γιουβέντους όσο και οι περισσότερες ιταλικές ομάδες, επιλέγουν να μην κερδίσουν τον αγώνα παίζοντας επιθετικό ποδόσφαιρο, αλλά να τον «κλέψουν». Δίνουν το δικαίωμα στην αντίπαλη ομάδα να έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων και την κατοχή της μπάλας και προσπαθούν να βρουν μια καλή αντεπίθεση για ναβάλουν το γκολ και να κερδίσουν.

Δυστυχώς γι' αυτούς, σε τόσο υψηλό επίπεδο οι πιθανότητες να κερδίσει η άμυνα την επίθεση είναι κατά πολύ λιγότερες από τις πιθανότητες να κερδίσει η επίθεση την άμυνα και κατά συνέπεια οι συνεχείς αποτυχίες της Γιουβέντους είναι αναμενόμενες και απόλυτα φυσιολογικές. Και επειδή μιλάμε για ρεαλισμό και ποδόσφαιρο, η μοναδική «κατάρτα» που κατατρέπει την ομάδα της οικογένειας Ανιέλι είναι τα γαμόσταυρα της συντριπτικής πλειοψηφίας της νεολαίας και της εργατικής τάξης του Τορίνο, που είναι οπαδοί της «Γκρανάτα».

Ραντεβού το φθινόπωρο

Πριν μερικές μέρες, η ΦΙΦΑ Πενημέρωσε με έγγραφό της τον πρόεδρο της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής της ΕΠΟ ότι η θητεία της Επιτροπής ανανεώνεται για δυο μήνες (έως τις 31/7/2017), αφού η εκπλήρωση των στόχων της, με βασικό τη διενέργεια εκλογών για νέα διοίκηση της ΕΠΟ, για να επιτευχθεί προϋποθέτει την ψήφιση του νέου αθλητικού νόμου. Αν και το έγγραφο της παγκόσμιας ομοσπονδίας ανέφερε ότι στη συνάντηση που είχαν οι αξιωματούχοι της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ με τον υφυπουργό Αθλητισμού, Γιώργο Βασιλειάδη, συμφωνήθηκαν αφενός οι αλλαγές και οι αναθεωρήσεις που θα πρέπει να γίνουν στον αθλητικό νόμο, προκειμένου να διασφαλιστεί η αυτονομία και η ανεξαρτησία της ΕΠΟ, και αφετέρου η αναγκαιότητα η διαδικασία να γίνει το συντομότερο δυνατόν, από κύκλους του υφυπουργού Αθλητισμού «διέρρευσε» ότι η κατάθεση του αθλητικού νόμου θα γίνει τον Σεπτέμβρη και όχι τον Ιούνιο.

Ο βασικός λόγος που ώθησε την κυβέρνηση να αναβάλει εκ νέου την κατάθεση του σχετικού νόμου στη Βουλή, σύμφωνα με τις «διαρροές», αφορά την ανάγκη ρύθμισης αρκετών εκκρεμοτήτων σε μια σειρά αθλητικές ομοσπονδίες, εκτός της ΕΠΟ, και τη διασφάλιση ότι δε θα υπάρξουν νομικά «παραθυράκια» τα οποία θα τα χρησιμοποιήσουν οι επιτιμώδεις για να μην επιτρέψουν να ολοκληρωθεί η διαδικασία της κάθαρσης στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και γενικότερα στον ελληνικό αθλητισμό.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν οι λόγοι που προβάλλονται στη «διαρροή» είναι βάσιμοι, όμως ακόμα και αν υπάρχουν νομικές εκκρεμότητες ο βασικός λόγος που ο Βασιλειάδης καθυστερεί τη διαδικασία κατάθεσης του νομοσχεδίου είναι γιατί επι-

δώκει να κερδίσει χρόνο. Στο πρόσφατο παρελθόν υπήρξαν δημοσιεύματα που τοποθετούσαν τις εκλογές στην ΕΠΟ το φθινόπωρο, τονίζοντας ότι ο υφυπουργός Αθλητισμού θέλει πρώτα να ξεκαθαρίσει το τοπίο και να δει πού θα καταλήξουν οι παρασκηνακές διεργασίες και ποιες θα είναι οι συμμαχίες που θα προκύψουν στον δρόμο προς την κάλη και μετά να δρομολογήσει τις εξελίξεις.

Αν κρίνουμε από τα εκτός ποδοσφαίρου δρώμενα και με τις επιχειρηματικές κόντρες των Μαρινάκη, Σαββίδη, Αλαφούζου και Μελισσανίδη να βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη, μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ακόμα και εντός της κυβέρνησης και στον ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει διάσταση απόψεων και επιδιώξεων ανάμεσα στα κέντρα εξουσίας και όλα δείχνουν ότι ο Βασιλειάδης προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στα αντικρουόμενα συμφέροντα και τις εσωκομματικές διεργασίες.

Το προηγούμενο διάστημα, όλα έδειχναν ότι ο Σαββίδης ήταν ο εκλεκτός της κυβέρνησης για να του παραδοθούν τα «κλειδιά» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και ότι έχοντας εξασφαλίσει την ανοχή του Μαρινάκη θα έκανε περίπατο στις εκλογές της ΕΠΟ. Είχαμε όμως ορισμένες μη αναμενόμενες εξελίξεις, οι οποίες δίνουν ενδιαφέρον σε μια υπόθεση που έδειχνε να είναι «τελειωμένη». Ο ΠΑΟΚ έχασε από τον αποδεκατισμένο Παναθηναϊκό στην Τούμπα και ταυτόχρονα έχασε και τη συμμετοχή του στα προκριματικά του Champions League, ενώ επιχειρηματικά ηττήθηκε από τον ερυθρόλευκο πρόεδρο στη μάχη για την απόκτηση του ΔΟΛ. Αν κρίνουμε από τον τρόπο που αντέδρασε ο Σαββίδης και από τις δηλώσεις του, μπορούμε να καταλάβουμε ότι δεν περίμενε τις εξελίξεις αυτές, ξαφνιάστηκε

και προσπάθησε με «ακραίες» δηλώσεις να κάνει επίδειξη ισχύος, όμως επικοινωνιακά πέτυχε το αντίθετο αποτέλεσμα.

Αν και επί της ουσίας ο Σαββίδης συνεχίζει να έχει τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις, είναι φανερό ότι η αντίπαλη πλευρά ή για να είμαστε πιο ακριβείς οι διάφορες αντιπαλές πλευρές, δε δείχνουν διάθεση για αμαχητί παράδοση και θα προσπαθήσουν μέχρι την τελευταία στιγμή να αλλάξουν τα δεδομένα, ελπίζοντας σε κάποιο λάθος από τη μεριά του ή σε αλλαγή της κυβερνητικής πολιτικής. Οι γενικότερες πολιτικές εξελίξεις, με αιχμή τη θλιβερή παράσταση της «σκληρής διαπραγματεύσης» από την κυβέρνηση, και η καλοκαιρινή περίοδος, στην οποία είθισται να παγώνουν οι εξελίξεις και οι διεργασίες προκειμένου ο λαός απερίσπαστος να κάνει τις καλοκαιρινές του διακοπές, είναι δυο βασικοί παράγοντες που συνηγορούν στην υιοθέτηση μιας παρελκυστικής τακτικής από την πλευρά του Βασιλειάδη, ο οποίος ελπίζει στο άμεσο μέλλον να έχει ξεκαθαρίσει το τοπίο και να μπορεί να αποφασίσει εκ του ασφαλούς.

Ο σχεδιασμός του υφυπουργού μπορεί να αλλάξει μόνο αν ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ δε δεχτούν τη νέα καθυστέρηση και τον υποχρεώσουν να φέρει άμεσα για ψήφιση τις αλλαγές και τις τροποποιήσεις που του έχουν υποδείξει. Με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, οι διεθνείς ομοσπονδίες δε δείχνουν να καίγονται ιδιαίτερα για το θέμα, ενώ και τα μέλη της ΠΔΕ δεν έχουν κανένα λόγο να βιάζονται, αφού είναι αρκετά τα φράγκα που βγάζουν στην προσπάθειά τους να... εξυγιάνουν το ελληνικό ποδόσφαιρο και το οικοδόμημα. Αλλωστε, εκτός του Σαββίδη και του εν αναμονή προέδρου της ΕΠΟ, Βαγγέλη Γραμμένου, ουδείς άλλος από τους εμπλεκόμενους επιθυμεί να ολοκληρωθεί το πρότζεκτ της εξυγίανσης, αφού όσο η κατάσταση είναι ρευστή όλοι ελπίζουν ότι θα κερδίσουν κάτι περισσότερο από αυτό που έχουν μέχρι σήμερα.

Το συμπέρασμα από τα παραπάνω είναι ότι κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού δε θα έχουμε επίσημες εξελίξεις στο θέμα και οι απανταχού αθλητικογράφοι θα αρκестούμε στις όποιες «διαρροές» για τις διαβουλεύσεις στο παρασκήνιο. Όπως γράφει και η ταμπέλα στους κινηματογράφους, «ραντεβού το φθινόπωρο».

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

MARTIN ΜΠΑΤΛΕΡ - ΜΠΕΝΤΛΕΪ ΡΙΝ

Tanna

Η πρώτη σκηνοθετική απόπειρα των Μπάτλερ και Ριν από την Αυστραλία είναι μια ιδιαίτερη δουλειά. Το νησί Τάνα είναι ένα από τα 82 νησιά του Βανουάτου, στον Νότιο Ειρηνικό, το οποίο απέκτησε την ανεξαρτησία του από τους Αγγλους μόλις το 1980. Οι Γιακέλ είναι η φυλή που κατοικεί στο νησί. Το σκηνοθετικό ντουέτο πέρασε επτά μήνες με τους ιθαγενείς Γιακέλ και μας παρουσιάζει μια αληθινή ιστορία αγάπης με πρωταγωνιστές τους ίδιους τους ιθαγενείς.

Οι Γιακέλ βρίσκονται σε διαρκή διαμάχη με τους γείτονές τους Ιμεντίν. Όταν οι Ιμεντίν τραυματίζουν τον σαμάνο των Γιακέλ, ο φύλαρχος των Γιακέλ αποφασίζει να κάνει βήματα προς την επίτευξη ειρήνης. Για να συμβεί αυτό, σύμφωνα με το Κάστομ (τον ντόπιο ηθικο-θρησκευτικό-πολιτικό κώδικα, έναν συνδυασμό μύθων, νόμων, κοινωνικών δομών, εθίμων και τελετουργιών), εκτός των άλλων, θα πρέπει οι Γιακέλ να παντρεύουν μία κοπέλα με έναν Ιμεντίν. Η κοπέλα όμως που επιλέγεται είναι ερωτευμένη με τον εγγονό του φυλάρχου. Παρότι η αθέτηση της υπόσχεσης σημαίνει πόλεμο, οι δύο νέοι αποφασίζουν, με κίνδυνο της ζωής τους, να φύγουν μακριά, καθώς τόσο οι Ιμεντίν όσο και οι Γιακέλ είναι υποχρεωμένοι να τους καταδιώξουν.

Με φόντο ένα ενεργό ηφαίστειο, ξετυλίγεται μια αρχετυπική ιστορία αγάπης. Δεδομένου ότι πρόκειται για ιστορία που αφηγήθηκαν οι ίδιοι οι Γιακέλ, ισχυριζόμενοι ότι είναι αληθινή, και ότι κατά τη διάρκεια της ταινίας μιλούν τη γλώσσα τους, δείχνουν τον πολιτισμό τους κτλ., έχει ακόμα περισσότερο ενδιαφέρον.

Η ταινία κέρδισε δύο βραβεία στο Φεστιβάλ Βενετίας (καλύτερη ταινία και φωτογραφία στο τμήμα Εβδομάδα Κριτικής), ενώ υπήρξε και υποψήφια για Οσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσας ταινίας.

7ο Athens Open Air Film Festival

Το Φεστιβάλ Θερινού Κινηματογράφου της Αθήνας σε συνδιοργάνωση με τον Οργανισμό Πολιτισμού, Αθλητισμού & Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων (ΟΠΑΝΔΑ), επιστρέφει για 7η χρονιά, με περισσότερες από 20 προβολές, από τον Ιούνιο μέχρι και τον Σεπτέμβριο.

Ξεχωριστές γωνιές της πόλης, αρχαιολογικοί χώροι, άλση, πλατείες, παραλίες και μερικά από τα ομορφότερα μουσεία και σημεία της Αθήνας, μεταμορφώνονται σε «θερινά σινεμά» με ελεύθερη είσοδο για το κοινό.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει πολλές και διαφορετικές ταινίες, με ιδιαίτερη μνεία στις βρετανικές ταινίες γοτθικού τρόμου. Ξεχωρίζει η συμμετοχή της ελληνικής ταινίας «Tungsten» (2011).

Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει στο επίσημο σάιτ του φεστιβάλ www.cinemag.gr/aoaff.

Φεστιβάλ Ισπανόφωνου Κινηματογράφου Αθήνας (FeCha)

Το Φεστιβάλ Ισπανόφωνου Κινηματογράφου Αθήνας (FeCHA) (8-15/6/2017) επιστρέφει και φέτος στον θερινό κινηματογράφο Λαΐς, με 15 ισπανόφωνες ταινίες σε πρώτη προβολή. Στις οκτώ ημέρες που διαρκεί το FeCHA, οι θεατές θα έχουν την ευκαιρία να δουν, μεταξύ άλλων, τη νέα ταινία του Γκαέλ Γκαρσία Μπερνάλ, τον κωμικό σουρεαλισμό του Αλεξ ντε λα Ιγκλέσια, το βραβευμένο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης «Η Γη και η Σκιά», αλλά και να εκτεθούν στον πάντα επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό προβληματισμό της Λατινικής Αμερικής. Για δεύτερη συνεχή χρονιά, το FeCHA φέρνει τον πολυβραβευμένο κινηματογραφικό πλούτο της Ισπανίας, της Αργεντινής, του Μεξικού, του Περού, της Κολομβίας, της Βενεζουέλας, της Χιλής, του Εκουαδόρ και της Κούβας, στο κέντρο της Αθήνας. Αναλυτικά το πρόγραμμα στο επίσημο σάιτ <http://fecha.gr>.

Ελένη Π.

Ξεκίνησε με πολύ τουπέ και στυλ «δεν καταλαβαίνω τίποτα, είμαι και ο πρώτος». Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα κατέληξε να είναι ο υπουργός με τις περισσότερες και πιο ηχηρές αποτυχίες και πλέον είναι ο αγαπημένος των γελοιογράφων, αφού ο εγωισμός και η έπαρσή του τον οδηγούν από λάθος σε λάθος.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Φρέσκο «ιδιώνυμο».

Ευτυχώς που υπάρχει η ελευθερία του λόγου...

**«Καταδικάζουμε τα μέτρα εναντίον των εργατών, των χωρικών και των φοιτητών»
Αλμπερτ Αϊνστάιν 1929 (αφορούσε την κυβέρνηση Ελ. Βενιζέλου)**

Η άσκηση αυτή ονομάζεται «Ευγενικό πήδημα»...

Δύση: ο φόβος παραμονεύει.

Μπι-μπι, ουστ!

► 36 νεκροί σε 10 εβδομάδες στη Βρετανία (πόσοι στη Συρία;). Αυτό δεν τόχουμε μάθει ακόμα...

► «Κοιτάς τον διπλανό σου με μισό μάτι στο μετρό». Φόβος...

► «Εφανέρωθη» Πάκης εις Λευκάδα.

► Η ζωή (δεν) συνεχίζεται με νέο Μνημόνιο (ελαφρά παραλλαγή τίτλου αστικής εφημερίδας).

► Θέλει και τα λέει ή του ξεφεύγουν; «Τα ανθρωπίνα δικαιώματα δεν είναι πολυτέλεια στον καιρό της κρίσης» (πρωθυπουργός). Όπως, ας πούμε, το δικαίωμα στην ανεργία, η χρήση τρομονόμων και άλλα (που τελειωμό δεν έχουν).

► Συμβασιούχοι «ανακύκλωσης».

► Δικαιώματα.

► Εγγεγραμμένα εις τα παλαιότερα των υποδημάτων των καπιταλιστών.

► Απνοια, βρε παιδί μου.

► Ομολογία (πολιτικής γραμματείας σύριζα): «Τηρήσαμε τις υποσχέσεις».

► Απειλή αποχώρησης ΗΠΑ από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ: είτε εντός είτε εκτός, η πολιτική τους είναι «επί ταυτά»...

► Η Παναγία (των Παρισίων) δε στάθηκε ικανή να αποτρέψει τον φόβο.

► «Αν ομαλότητα για το Λονδίνο είναι να πάρεις ομπρέλα και αδιάβροχο τον Ιούνιο, τότε επέστρεψε η ομαλότητα» (www.tovima.gr/world/article/?aid=883919). Τόση πολλή ομαλότητα, δηλαδή...

► Και όμως, στη Βρετανία υπάρχει εργατική τάξη.

► Φυσικά και δεν ήταν η «Ουνιτά» αυτή που ίδρυσε ο Α. Γκράμσι και, που πρόσφατα, ανέστειλε την κυκλοφορία της.

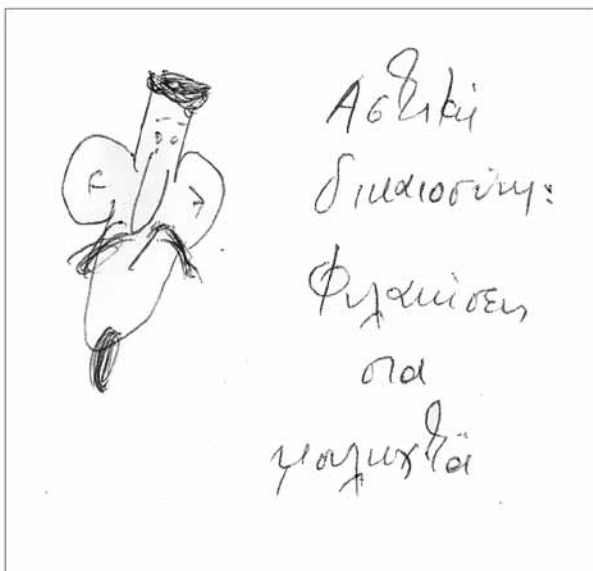
► Μακμπέθ και ουχί Μάκβεθ.

► Ράκος το ISIS στη Ράκα;

► Tamam.

► Αράχνες του θανάτου ξέρουνε το μυστικό και λευκός καπνός που

σέρνεται σβύνοντας στα χαλά-

Ριζοφύλας ο Γκουρογκρούπας

σματα από πάνω ήχος ξερός μόνο τουμπουλέκι. (Μ. Μέσκος: «Το μυστικό»)

► Λοιπόν, «βγάζουν μάτι» οι «αποκαλύψεις» για την κατάσταση της οικονομίας τούτης δω της χώρας: «"Κακή" η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, σύμφωνα με το 98% των Ελλήνων». Αναμάρτημα ήδη γνωστών «αδιεξόδων».

► Μαχέσεται η κυβέρνηση στο Γουρογκρούπ...

► Μάχη.

► Μάγχος.

► Αχός βαρύς ακούγεται, το

Γουρογκρούπ σημαίνει, Κι από κοντά ο Euclides να λείει παραμύθια.

► Ημέρα βαθείας περίσκεψης η παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος (κατά Πάκην). Ιδού και ένα σύντομο ανέκδοτο: «Ισχύς εν τη ενώσει πολιτείας, αυτοδιοίκησης και πολιτών για καθαρό Ασωπό».

► Μαραντζίδης για Δρακουμέλ: κι η κοπριά στα λάχανα... (www.kathimerini.gr). Αλλοίμονον...

► Πλωτά φράγματα για προστασία των λουομένων στην ακτή της Νέας Ποτιδαιας Χαλκιδικής. Απ' τους καρχαρίες της στεριάς ποιος θα τους προστατέψει...

► Αρχίσαμε τα μπάνια.

► Στον ιδρώτα.

► Σε μια πόλη καμίνι (Καμίνη).

► Και τελειωμό δεν έχει.

► Μας τρών' τις Κυριακές.

► Μας ξεζουμίζουν.

► Να μην βράζουμε στο ζουμί μας.

► ΚΑΙ toethnos.gr «ξέχασε» τα διόδια στην Ιονία Οδό...

► Μέτωπο Μάχης

Ντροπή μέχρι το τέλος, ντροπή δίχως τέλος

(Λουμπουτέν): ακόμα πιο ψηλά.

► «Κατηγόρησαν τον κ. Κ. ότι η σκέψη του είχε τις περισσότερες φορές σαν κίνητρο κάποιαν επιθυμία. Ο κ. Κ. αποκρίθηκε: Ποτέ δεν υπήρξε σκέψη που να μην είχε σαν κίνητρό της την επιθυμία. Σ' ένα σημείο μοναχά μπορεί να διαφωνήσουμε: ποια επιθυμία; Δε χρειάζεται να φτάσεις κιόλας στο σημείο να υποστηρίξεις ότι ένα παιδί μπορεί να γεννηθεί χωρίς πατέρα, για να υποστηρίξεις ότι είναι δύσκολο να εξακριβώσεις την πατρότητα της σκέψης» (Μπ. Μπρεχτ: Ιστορίες του κ. ΚΟΥΝΕΡ).

► Βαρηκοΐα, πνευμονοκονιάσεις, βαρειές δερματοπάθειες, βλάβες από πίεση, κραδασμούς, βλάβες μηνίσκου, αλλεργικές παθήσεις αναπνευστικού, βαρειές παθήσεις τενόντων, λοιμώδεις παθήσεις (ΜΑΛΕΠ 6, Μάρης 1992, Υγιεινή και ασφάλεια εργασίας από ταξική σκοπιά).

► «Πολιτικό άνοιγμα για την ισχυροποίηση του ΚΚΕ» - Ριζοσπάστης 9-2-2014...

► «Η άποψη, λοιπόν, του Λένιν για την οργάνωση σημαίνει διπλή ρήξη με τη μοιρολατρεία: και με την ιδέα ότι η προλεταριακή ταξική συνείδηση είναι μηχανιστικό παράγωγο της ταξικής θέσης του προλεταριάτου και με την ιδέα ότι η ίδια η επανάσταση είναι μονάχα το μηχανιστικό αποτέλεσμα μοιραία εκρηκτικών οικονομικών δυνάμεων, που με εξασφαλισμένη την επάρκεια "ωριμότητας" αντικειμενικών επαναστατικών συνθηκών θα οδηγούσαν κατά κάποιο τρόπο "αυτόματα" το προλεταριάτο στη νίκη. Αν τα γεγονότα έπρεπε να καθυστερήσουν, ώσπου το προλεταριάτο να μπει στην αποφασιστική πάλη ενωμένο και με καθαρούς τους στόχους του, ποτέ δεν θα δημιουργούνταν επαναστατική κατάσταση. Από το ένα μέρος θα υπάρχουν πάντοτε προλεταριακά στρώματα, που θα στέκονται παθητικά στην άκρη και θα παρακολουθούν την απελευθερωτική πάλη της ίδιας τους της τάξης και ακόμα θα περνούν και στο αντίθετο στρατόπεδο, τόσο περισσότερο, όσο πιο ανεπτυγμένος είναι ο καπιταλισμός». (Γκ. Λούκατς: Λένιν - «Μια μελέτη πάνω στην ενότητα της σκέψης του», Κεφάλαιο 3).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Και κλάμα η ημιεπίσημη του ΣΥΡΙΖΑ. Την πήρε ο πόνος επειδή «το ιστορικό συγκρότημα του Χρ. Λαμπράκη πέρασε στον εφοπλιστή [Μαρινάκη] και στενό φίλο της οικογένειας [Μητσοτάκη]». Το κλάμα είναι από μια άποψη υποκριτικό. Διότι η ΕφΣυν θα ήθελε το Συγκρότημα να βάλει λουκέτα, μπας και τσιμπήσει κάνα φύλλο, δεδομένου ότι τα «Νέα» εξακολούθησαν να κρατούν την πρώτη θέση και στη διάρκεια της κρίσης του Συγκροτήματος. Από μια άλλη άποψη, το κλάμα είναι ειλικρινές. Είναι το κλάμα του ΣΥΡΙΖΑ που ρέει από το πρωτοσέλιδο της ΕφΣυν. Ενώσω ακόμα ήταν ενεργός ο Ψυχάρης, έκαναν παρασκηνακό «ντιλ» μαζί του (χωρίς την παρουσία της γάτας Ιμαλαίων αυτή τη φορά) και έβαλαν τον Μουλόπουλο ως «πολιτικό επίτροπο» με καθήκον να βρει «διάδοχο σχήμα». Έκαναν μια τρύπα στο νερό, καθώς το διευθυντικό προσωπικό του ΔΟΛ, έχοντας τις πλάτες ισχυρών παραγόντων της κεφαλαιοκρατίας, απομόνωσε τον «πολιτικό επίτροπο» και τον ανάγκασε να φύγει πυξ-λαξ. Στη συνέχεια, έκαναν παρασκηνακή συμφωνία με τον Μπόμπολα, για να εκχωρήσει ολόκληρο τον «Πήγασο» στον εκλεκτό των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Ιβάν Σαββίδη, αφού προηγουμένως οι τράπεζες κούρευσαν τα δάνεια του «Πήγασου». Είτε γιατί οι τραπεζίτες στύλωσαν τα πόδια και δε δέχτηκαν το «ντιλ» όπως το ήθελε ο Σαββίδης, είτε γιατί για να δεχτούν το «ντιλ» απαιτήσαν νομοθετική ρύθμιση που θα τους απάλλασσε προκαταβολικά από κάθε ποινική και αστική ευθύνη και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούσε να σηκώσει μια τόσο ντροπιαστική νομοθετική ρύθμιση (για ανάλογες ρυθμίσεις ο Τσίπρας κατηγορούσε μέχρι και πρόσφατα ΝΔ και ΠΑΣΟΚ), το «ντιλ» περιορίστηκε μόνο σε μια «ιδιωτική» αγοραπωλησία, μέσω της οποίας ο Σαββίδης απέκτησε από τον Μπόμπολα μόνο το 19,6% των μετοχών του Mega (ο Μπόμπολας έμεινε στη μετοχική σύνθεση του καναλιού με 13,1%). Κι ύστερα, ήρθε ο «τυφώνας» Μαρινάκης και με κάτι λιγότερο από 23 εκατ. ευρώ πήρε τον ΔΟΛ, μαζί και το 22% των μετοχών του Mega, αφήνοντας τον Σαββίδη εκτός νυμφώνος να κλαψουρίζει ότι η δημοπρασία ήταν στημένη (στην πραγματικότητα, δεν μήκε καν στη δημοπρασία, αφού έδωσε μόνο 11 εκατ. ευρώ). Οι καπιταλιστές μπορούν να τα βρουν μεταξύ τους, αφού πρώτα κοιτάζουν τα συμφέροντά τους και μετά τη διάταξη των πολιτικών δυνάμεων. Ο Ψυχάρης πολέμησε τον ΣΥΡΙΖΑ, μετά τον ερωτεύτηκε σφόδρα (την περίοδο των παρασκηνακών συναντήσεων με τον Τσίπρα) και μετά τον ξαναπολέμησε (όταν οι Τσιπραίοι του την έφεραν). Ο Μαρινάκης, παραδοσιακός δεξιός, (ο πατέρας του διετέλεσε βουλευτής της ΝΔ), με στενές σχέσεις με την οικογένεια Μητσοτάκη (τόσο στενές που πάντρεψε την Ντόρα με τον Κούβελο), δε δίστασε να στηρίξει τη Δούρου για να πάρει την περιφέρεια Αττικής, ούτε δίστασε να τακimiάσει με τον Παππά, κόντρα στη ΝΔ, την περίοδο της «επανάστασης των αδειών», που την κατέπνιξε με μια απόφασή του το ΣτΕ. Και ο ακροδεξιός νοοτροπίας Σαββίδης, από κολλητός του Σαμαρά, βρέθηκε -μέσω Καμμένου- να στηρίζει τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, τους οποίους επίσης στηρίζει ο εργολάβος Καλογρίτσας (που παλαιότερα στήριξε το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ) και ο «εθνικός εργολάβος» Μπόμπολας, που είναι μέσα σε όλα τα μεγάλα δημόσια έργα. Ο Μαρινάκης θα στηρίξει όποιον διευκολύνει τα επιχειρηματικά του σχέδια, παίρνοντας υπόψη του και άλλες καπιταλιστικές φαμίλιες, όπως κάνει κάθε σοβαρός μιντιάρχης. Η ατυχία του ΣΥΡΙΖΑ είναι πως η άνοδος του Μαρινάκη στο μιντιακό στερέωμα βρίσκει τον ΣΥΡΙΖΑ στην πτώση του και τη ΝΔ των Μητσοτάκηδων στην άνοδο. Εύκολη θα είναι η επιλογή για τον Μαρινάκη, ζόρικα τα πράγματα για τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που ηττήθηκαν και σ' αυτήν τη μάχη.

◆ Εξω οι ιμπεριαλιστές από τα Βαλκάνια - Α/συνέχεια (ξεθωριασμένο σύνθημα σε τοίχο οικοπέδου στην Ανάκασα)

Ηχε, που αγαπούσα. Μιλιά που τόσο σε στερήθηκα. / Γλώσσα που την πρώτη μου λέξη άρθρωσα (Χάινερ Μίλερ, Φιλοκτήτης).

Να το ξαναπούμε: όλο αυτό που ζούμε με τόση ένταση τις τελευταίες εβδομάδες είναι ένα **θέατρο απ' όλες τις πλευρές**. Στο πλαίσιο αυτού του θεάτρου παίζεται και ένα παιχνίδι εξουσίας, όπως συμβαίνει στις επιθεωρήσεις, όπου ο κάθε πρωταγωνιστής προσπαθεί να κλέψει την παράσταση, να πάρει το μεγαλύτερο χειροκρότημα από το κοινό. Το τελευταίο ισχύει για τους Τσιπραίους περισσότερο από τον Σόιμπλε, που έχει και εκλογές μπροστά του.

Δεν ήταν θέατρο αυτό που παίχτηκε μεταξύ Ντεϊσελμπλούμ και Τόμσεν, υπό το βλέμμα του Σόιμπλε που παρίστανε τον αντίδο, στο Eurogroup στις 22 Μάη, όπως προκύπτει από τα

Σε νέο Μνημόνιο οδηγεί κάθε αναδιάρθρωση του χρέους

Εκλιπαρούν για ένα κωλόχαρτο

πρακτικά που διέρρευσαν οι Τσιπραίσι; Θυμίζουμε το «στήσιμο»: ενώ ανακοίνωνε διάλειμμα, ο Ντεϊσελμπλούμ «πέταξε» τάχα-μου στο ξεκάρφωτο, ότι θα ζητήσει από το ΔΝΤ να μείνει στο ελληνικό πρόγραμμα, ακόμα κι αν δε βάλει λεφτά. Αυτή είναι μια καλή ιδέα που θα μπορούσε να την εγκρίνει το ΔΣ του ΔΝΤ «πέταξε» ο... αιφνιδιασμένος Τόμσεν. Σε χρόνο ρεκόρ η «τυχαία ιδέα» του Ντεϊσελμπλούμ είχε πάρει σάρκα και οστά πάνω στο τραπέζι. Κι ο Τσακαλώτος ήταν έτοιμος να τη δεχτεί, αλλά ο Τσίπρας από το τηλέφωνο του είπε να ζητήσει «δικαίωμα», για να δουν πώς θ' αντιμετωπίσουν την μείζονα πολιτική κρίση που θα ξεσπάσει στην Ελλάδα, όπως είπε ο Τσακαλώτος μετά το τετράωρο διάλειμμα. Ήταν τότε που ο Σόιμπλε πέταξε νευριασμένος τη μάσκα του δήθεν αμέτοχου και τους έμπηξε τις φωνές, λέγοντας πως δεν πρόκειται να υπάρξει καλύτερη πρόταση στο τραπέζι μετά από τρεις εβδομάδες.

Τα είχαν συμφωνήσει η Μέρκελ με τη Λαγκάρντ από τον Φλεβάρη, γράφουν κάποιες ελληνικές αστικές φυλλάδες. Σωπάτε, ρε, βουλωμένο γράμμα διαβάζετε. Φυσικά και ήταν όλα συμφωνημένα και έκτοτε παιζόταν το θέατρο των τάχα ανυπερβλήτων διαφορών ΔΝΤ-Γερμανίας. Μόλις οι Τσιπραίσι προσκύνησαν και δέχτηκαν να υπογράψουν το τέταρτο Μνημόνιο, κάνοντας όλα αυτά που υποτίθεται ότι επ' ουδενί θα έκαναν (και νέα μέτρα και προ-νομοθέτηση μέτρων για το 2019-2020), τους έσκασαν το παραμύθι: η Γερμανία δε συζητά οποιαδήποτε συγκεκριμενοποίηση των περιβόητων μεσοπρόθεσμων μέτρων ανα-

διάρθρωσης του χρέους, πέραν των όσων έχουν αποφασιστεί από το Eurogroup τον Μάη του 2016 (και επαναβεβαιώθηκαν τον Δεκέμβρη του 2016). Και το ΔΝΤ θα μείνει στο ελληνικό πρόγραμμα με ένα προσχέδιο DSA (Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους), χωρίς να βάλει λεφτά, για να μην ακούσει η Λαγκάρντ γκρίνια από διάφορες χώρες, ότι παραβιάζει τις «αρχές» του Ταμείου, συμμετέχοντας στην αναχρηματοδότηση ενός χρέους που δεν κρίνεται βιώσιμο.

Ακόμα και σ' αυτόν τον συμβιβασμό ανάμεσα στα δύο ιμπεριαλιστικά κέντρα, δεν λένε όλη την αλήθεια. Κρύβουν το σημαντικότερο μέρος της. Οι Γερμανοί δε θέλουν μόνο να ικανοποιήσουν τις προεκλογικές ανάγκες τους. Αυτό δεν είναι καν ο σημαντικότερος παράγοντας που καθορίζει τη στάση τους. Ο σημαντικότερος παράγοντας είναι η πρόθεσή τους ν' αφήσουν ανοιχτή τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους, για να μπορούν να επιβάλουν ένα νέο Μνημόνιο, όταν έρθει η ώρα να κάνουν πράξη αυτήν την **αναπόφευκτη** νέα αναδιάρθρωση. Και η Λαγκάρντ δε φοβάται τη γκρίνια από εκπροσώπους εκτός Ευρώπης χωρών στο ΔΣ του ΔΝΤ, ούτε την έπιασε ξαφνικά ο πόνος για τις «αρχές» του Ταμείου. Γιατί δεν την έπιασε ο ίδιος πόνος όλα τα προηγούμενα μνημονιακά χρόνια, όταν το ΔΝΤ υπέγραφε τη μία μετά την άλλη τις δανειακές συμβάσεις, βγάζοντας «βιώσιμο» το ελληνικό χρέος με κάτι μπαλαμούτια που «φώναζα» από μακριά ότι είναι μπαλαμούτια; Ποιος ξεχνάει τα 50 δισ. που το 2011 υποτίθεται ότι θα έπαιρναν εντός τριετίας από τις ιδιωτικοποιήσεις; Από τις ιδιωτικοποιήσεις δεν πήραν

ούτε 5 δισ., αλλά στα χαρτιά το χρέος βγήκε «βιώσιμο». Ποιος ξεχνάει τα εξωφρενικά «πρωτογενή πλεονάσματα» και τους εξίσου εξωφρενικούς ρυθμούς ανάπτυξης που συμφώνησαν επί Σαμαροβενιζέλων; Τίποτα δεν επιβεβαιώθηκε (όταν υπέγραψαν το τρίτο Μνημόνιο, κατέβασαν αυτούς τους στόχους σε... ρεαλιστικά επίπεδα), όμως και πάλι το χρέος είχε βγει «βιώσιμο» στα χαρτιά. Το ΔΝΤ κρατάει «πισινή» και τώρα, για τους ίδιους με τους Γερμανούς λόγους. Για να εμφανιστεί ξανά όταν θα συζητιέται η νέα αναδιάρθρωση του χρέους (μετά τα μέσα του 2018) και μαζί με τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές να επιβάλει ένα νέο Μνημόνιο, είτε στους Τσιπροκαμμένους είτε στην όποια ελληνική κυβέρνηση θα υπάρχει τότε (έναν χρόνο μένει και δεν είναι σίγουρο ότι οι Τσιπροκαμμένοι θα επιλέξουν να πιουν το ποτήρι και του επόμενου Μνημόνιου).

Όσοι ενδεχομένως θεωρούν «υπερβολική» την εκτίμηση ότι θα υπάρξει και άλλο Μνημόνιο, πριν λήξει το τέταρτο που έχει ήδη υπογραφεί, δεν έχουν παρά να δώσουν λίγη προσοχή σε έγγραφο του ESM που είχε κατατεθεί στο προηγούμενο Eurogroup και διέρρευσε. Το έγγραφο περιέγραφε ένα σενάριο νέας αναδιάρθρωσης του χρέους (επιμήκυνση της μέσης διάρκειας των δανείων του EFSF κατά 15 χρόνια, μερική αναστολή τόκων και πλαφόν αποπληρωμών 0,4% μέχρι το 2050) και σημείωνε ότι μια τέτοια αναδιάρθρωση συνιστά **«de facto νέο δάνειο»**. Οι γερμανοί τεχνοκράτες που διοικούν τον ESM/EFSF, υπό την άμεση καθοδήγηση του Σόιμπλε, ξέρουν πολύ καλά ότι η αναθεώ-

ρηση των όρων μιας δανειακής σύμβασης **και νομικά** συνιστά νέο δάνειο, διότι θα απαιτήσει τη σύναψη νέας σύμβασης. Και **νέα δανειακή σύμβαση σημαίνει νέο Μνημόνιο**. Όταν λοιπόν θα ξεκινήσει η σχετική συζήτηση, το πρώτο που θα πέσει στο τραπέζι θα είναι «νέα σύμβαση - νέο Μνημόνιο». Και η όποια ελληνική κυβέρνηση θα έχει δύο επιλογές: ή θα υπογράψει νέα σύμβαση και νέο Μνημόνιο ή θα οδηγήσει το ελληνικό κράτος σε στάση πληρωμών (χρεοκοπία) το 2022, όταν τα τοκοχρεολύσια είναι τέτοια που δεν μπορεί να τα σγκώσει ο ελληνικός κρατικός προϋπολογισμός (33,36 δισ. το 2022, 28,7 δισ. το 2023, 24,5 δισ. το 2024, όταν το 2017 είναι 13,9 δισ. και το 2018 11,3 δισ.).

Ολ' αυτά τα ξέρουν πολύ καλά οι Τσιπραίσι. Ξέρουν τι τους περιμένει τον Αύγουστο-Σεπτέμβρη του 2018 και είναι πολύ πιθανό να προσπαθήσουν να «δραπέτεύσουν» πιο πριν, κάνοντας πρόωρες εκλογές με επίκληση «σοβαρού εθνικού λόγου». Προς το παρόν, όμως, παίζουν θέατρο που θα τους επιτρέψει να φτάσουν «αναίμακτα» στον... «έντιμο συμβιβασμό» που αναγκαστικά έχουν μπροστά τους. Έχουν ψηφίσει ό,τι τους ζητήθηκε, «ξεψηφίζουν» ό,τι τους ζητήθηκε να διορθώσουν, ξέχασαν την «οριστική λύση για το χρέος» και το «τίποτα δεν έχει συμφωνηθεί αν δε συμφωνηθούν όλα», είναι έτοιμοι να ξεχάσουν ακόμα και τη συμμετοχή στο «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης» της ΕΚΤ και εκλιπαρούν πλέον για ένα κωλόχαρτο, που θα περιγράφει με όσο γίνεται πιο ρόδινα χρώματα τον... οδικό χάρτη για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Οχι τόσο για να το χρησιμοποιήσουν για να «βγουν στις αγορές» (αν δεν τους βάλει η ΕΚΤ στο QE θα περάσει καιρός για ν' αποτολμήσουν μια δημοπρασία ομολόγων στις «αγορές», κατά το πρότυπο των Σαμαροβενιζέλων το 2014) όσο για να προσπαθήσουν να παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό, κουνώντας του ένα αδειανό πουκάμισο.

Θα πείσουν κανέναν; Αυτό δεν τους απασχολεί. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μπορούν να μιλούν, να μην είναι αναγκασμένοι να το βουλώσουν ντροπισμένοι. Μέχρι και γραβάτα μπορεί να φορέσει ο Τσίπρας για να προσδώσει πειστικότητα στην προπαγάνδα τους. Ο ελληνικός λαός, όμως, ας έχει υπόψη του ότι νέα μνημονιακά δεσμά θα σφυρηλατηθούν για πολλά-πολλά χρόνια.

βαθύ κόκκινο

Παλιά τους τέχνη...

Μαθημένοι στις κωλοτούμπες οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν έχουν κανένα πρόβλημα να... ξεψηφίσουν ακόμα και διατάξεις που ψήφισαν πριν από μερικές μέρες. Ο υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Α. Πετρόπουλος, το ξεφούνρισε ήδη στη Βουλή την Πέμπτη, ότι η αύξηση στις πετσοκομμένες συντάξεις, που μετά φανών και λαμπάδων είχαν ψηφίσει ως διάταξη στο πολυνομοσχέδιο του τέταρτου Μνημονίου, αναβάλλεται για έναν ακόμα χρόνο (από 1.1.2022 πάει την 1.1.2023).

Τι σημασία έχει αν η απαγόρευση αυξήσεων (ως γνωστόν για τις μειώσεις όχι μόνο δεν υπάρχει απαγόρευση, αλλά έχουν ήδη προ-νομοθετηθεί για το 2019) θα τερματιστεί το 2021 ή το 2022, όταν μέχρι τότε θα έχουν αλλάξει πολλά (προς το χειρότερο πάντοτε); Οι ιμπεριαλιστές δανειστές και η τρόικα τους είναι άνθρωποι της... ακρίβειας. Υπήρχε η εκκρεμότητα για το χρόνο λήξης του τέταρτου Μνημονίου. Αν θα είναι το 2021 ή το 2022 (οι γνωστές αγκύλες στο αγγλικό κείμενο του Μνημονίου, που δημοσίευσε γερμανική εφημερίδα). Από τη στιγμή που στο Eurogroup στις 22 Μάη συμφώνησαν ότι το τέταρτο Μνημόνιο θα ολοκληρωθεί το 2022 (μέχρι τότε υπάρχει η υποχρέωση για «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ), όλες οι σχετικές προβλέψεις θα πρέπει να μετατεθούν έως τότε.

Υπάρχει και η περιβόητη επαναφορά της ισχύος των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. «Στην αγορά εργασίας, η αναφορά στις συλλογικές διαπραγματεύσεις περιλαμβάνει συγκεκριμένη ημερομηνία ακύρωσης, με την οποία εμείς δεν έχουμε συμφωνήσει» είπε στεγνά ο Τόμσεν στο Eurogroup στις 22 Μάη, όπως προκύπτει από τα πρακτικά που διέρρευσαν. «**Μερικά ζητήματα διατύπωσης είναι μικρά και δε βαραίνουν, π.χ. για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Θα είμαι ευτυχής να τα δούμε και να βρούμε έναν έντιμο συμβιβασμό**» έσπευσε να απολογηθεί ο Τσακαλώτος.

Η απαγόρευση των ΣΣΕ ισχύει «έως το τέλος του Προγράμματος Οικονομικής Προσαρμογής» αναφέρει το νομοσχέδιο που ψήφισε η Βουλή. Αυτή η σκόπιμη ασάφεια (πότε τελειώνει το Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής, τον Αύγουστο του 2018 ή το Δεκέμβρη του 2022;) διευκρινίζεται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, που αναφέρει ότι «από την 21.8.2018 το θεσμικό πλαίσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων επανέρχεται στο καθεστώς που όριζε ο ν. 1876/1990 (Α' 27) πριν την παρέμβαση των διατάξεων του ν. 4024/2011 (Α' 226)». Θα το... ξεψηφίσουν και αυτό με μια τροπολογία που θα προωθηθεί με τη διαδικασία «ψεκάστε-ψηφίστε-τελειώσαμε», όπως δεσμεύτηκε στο Eurogroup ο Τσακαλώτος.

«Η ζωή συνεχίζεται», όπως λέει ο... θυμόσοφος κυρ-Αλέκος Φλαμπουράρης, ο ενορχηστρωτής των ωμών παρεμβάσεων στη Δημόσια Διοίκηση, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι πιο ιταμές απαιτήσεις καπιταλιστικών ομίλων. Ο πολιτικός συρφετός που έχει πει τα πιο ισχυρά ψέματα στον ελληνικό λαό έχει πάρει πλέον το κολάκι και δε διστάζει να αυτοεξετελιστεί σε όλα τα επίπεδα. Δεν είναι η πρώτη φορά που θα... ξεψηφίσει διατάξεις που μόλις ψήφισε. Αδίστακτοι στην αυτοκρατορική τους συμπεριφορά οι ιμπεριαλιστές, δε διστάζουν να υποβάλλουν τους υποτελείς τους σε κάθε εξευτελισμό, αδιαφορώντας για την πολιτική φθορά που τους προκαλούν. Ετσι κι αλλιώς αναλώσιμους τους θεωρούν. Εξαναγκάζοντάς τους να αυτοεξετελιστούν στέλνουν μήνυμα και σ' αυτούς και σ' εκείνους που θα τους διαδεχτούν, την επόμενη φορά να είναι πιο προσεκτικοί και να μην τολμούν να ξεφεύγουν ούτε χιλιοστό από τη γραμμή που τους καθορίζει η τρόικα.

Για τον ελληνικό λαό δε συνεχίζεται, βέβαια, η ζωή. Γιατί δεν είναι ζωή, αλλά άθλια επιβίωση το καθεστώς της κινεζοποίησης που παράγει αθλιότητα σε μαζική κλίμακα. Ενα καθεστώς που μέσα από θέατρο, σαλτιμπαγκισμούς, κωλοτούμπες, ψεύτικες υποσχέσεις και όλα τα υπόλοιπα που «κοσμούν» τον δημόσιο βίο, συνεχίζεται και βαθαίνει εδώ και εφτά χρόνια και θα συνεχίζεται εσαεί, αν ο ίδιος ο ελληνικός λαός δεν ξεσηκωθεί για να το τερματίσει.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση